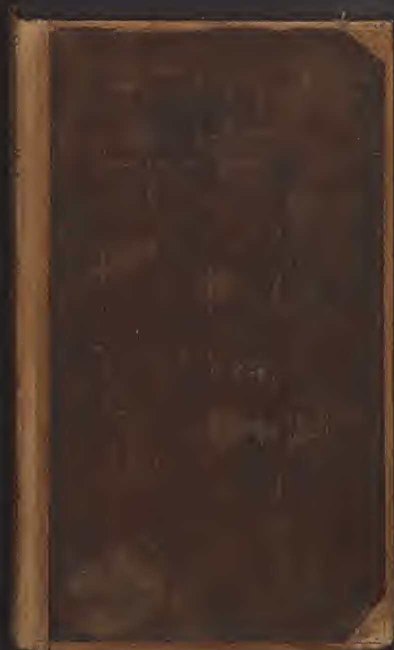

DÆGRA-STYTTING

Edur

CHRISTELEGAR Umþeinking-AR

Af

TIJMANUM

Og Hans

Umtalage.

Skrifadar

Af

Herra Steine Jonssyne/

Sup. Hool. Stiftis.

Pryckt a Hoolum i Hialltad. Af Marteine Arnoddssyne/ 1727.

Formaale til Lesarans.

OG meina eg tale ecke Onttelega/ þo eg seige/ ad Tijmeñ sie opp-stuttur fyrer þa Frommu og Gudhræddu / eñ opp-langur fyrer þa Ogudlegu. Þeir Gudhræddu verka syna Saaluhialp med Ugg og Otta : Þr eru skyelldlega angrader þess vegna/ad þr hafa ecke giört medañ þeir høfdu Tijmañ / so margt Gott/sem þeir voru skylldugir ad giora. Þeir Ogudlegu reikna sig Oluckulega / og kalla siñ Tijma opp-langsamañ/ þeg ar þm̃ bregst fra bolvada þrij-Eining/ sinni/ Fijsn Holldsins/Girnd Augnañā og Drambseme Lijfernesins. Hver Madur hefur noogañ Tijma z Dagra styttung/ ef hñ færde sier hña i Nyt/ so sm̃ byriade. Þo hañ hefde ecke allt syd sau lykamlegu Verkeñ þ Hondū/ mætt tu samt Þanckarner z sa iñre Madureñ hafe noog ad giora/ ef hñ ihugade það epter hvi/sm̃ Þarf er a/z þ Epterkom ande /

ande/ so sem Naudsyn er til. Alldrei
kiũũ vier neina betre Dægra-stytting ell
þa / þegar vier þeinkiũ til hũs sm Tij-
ma og Dægur heþur giort. J þessu
hoþum vier noog ad giora/ so vier fordo
unst Ydiulepsed. Guds Sio Augu (a)
kuña vorũ Augum aúdvelldlega ad giepa
þa Sioon/ med hverre vier faaũ liteð/ i
hvad dimũ Mirkrũ vier erũ stadder/ og
meigũ hrædast fyrer þvi ad Drottiñ upp
lætur sijn Augu yþer þessũ (b). Hvert
Þr haþe Riett framgeinged/kuña Þr þa
fyrer utañ Gler, Augu ad sia og skoda.
Vorar eigeñ Synder kuña ad hallda oss
fra þvi ad vier sieñ Ydiulauser. Þær eru
Yþertro'sla Logmalsins : Bolvadur /
seiger Moyses og St: Pall/sie hver sa
Madur/sm ei blijþur i ollu þvi/ sm skris
ad er i Logmals Bookeñe/so hañ giore
þad (c) (d). Þetta haþa Meñ a med
añ Tijmeñ er ad athuga/og þeinkia sig
uũ/ hverneñ Þr kyñe tilkomande Straff
)(2 ad

(a) Apoc. 5. v. 6. (b) Job. 19. v. 5.
(c) Deut. 27. v. 26. (d) Gal. 3. v. 10.

ad umflÿa. Ad vier kyñu hia þvi ad sleppa/ þarþ Tÿma til/ og so verdur Tÿ meñ oss alldrei opælangur: Og Forgeingelegheit allra Skiepna / giefur ämiñit oss um þ/ hverneñ vier eigu Tÿmañ og Dægureñ ad stytta. Sa gamle Adam er ecke eñ nu ölldungis daudur i Molldeñe/ Root Syndareñar er eñ nu epter aþ þÿsu Trie. Med þvi aller Hluter hlioo ta ad forganga/ byriar þier þu Christeñ Madur / ad giæta þess / hvert þu fer þegar þu stadnæmest ecke leingur i Ver ölldeñe. Hier verdur Mañeskiuñe mar gur Þwnge uppalagdur / hvern hun (mæ skie) giefur bored eitn Dag edur tvo / eñ kañ þo traudlega ad vallda hm̃ til Leingdar. Athuga Tilstand Sæl areñar epter Daudañ/ so heþur þu meir eñ miked/ Jæ/ meir eñ þu kañt ad giöra. Marger eru kallader/ eñ fæer wtvallder (c) / og þvi kañ i einu stuttu Registre ad verda skriþud Mañtals Book Guds Barna. Hvert þitt Naþn er þar

teiknad

(c) Matth. 20. v. 16.

leiknad / kan þyn eigen Samvitska ad seigia þier. Lat þier þar þ umhugad vera/ (eg seige enn nu / a medan þu heþur Tijman) ad giæra ad þvi / sem til þyns Fridar heyrer. Þitt Hws forsorgar þu Umhyggiusamlega / so ad Lijkamenn fæe i þvi sijna Ragiu / og þ sm hm er naudsynlegt. Þu Guds Barn/hugsa þu z þinne Sælu fyrer Heimile/so ad hun haþe þ/þegar þu epter þinn Dauda kannt ecke leingur fyrer hene Umsorgun ad haþa. Marger haþa Skyn Gudlegs At hæþis seiger Postulenn Paulus/2.Tim. 3. Kosta Kapps a ad þinn Guds Otte sie ecke neitt Glæru-Skyn/ helldur fullkomenn Vera Gudhrædslunnar i þinne Sælu. Þegar þu ert ad Ydia þta/ heþur þu noog ad giora/og nooga Dægrastytting. Lat sm jaþnan klijngie fyrer þijnu Eyru þesse Ord: Þu mætt eige hier dan aþ Radsmenskſu haþa (f). Radstaþa þijnu Hwse: þu skallt deya. Þa muntu sia hvad þig brestur / og merkia

ad

(f) Luc. 16. v. 2.

ad Tijmenn er stuttur/ og mæ ecke Onit-
samlega forsoomast. Þar kiemur eirn
Dagur/ a hveriu vier hlioottu Reikning
skap ad giora/ af þvi/ hvijlijka Forstodu
vier hofum veitt hier voru Hwse / þa
mun verda sem eitt Skammdeige / ofstutt
ad svara til alls þess er Þorf gioerest.
Nu er Tijme til ad stijga uppa Fialled
Nebo / og skoda grandvarlega þ fyrer-
heitna himneska Canaans Land : Þar
finn vier eitthvad þ ad sia / sm kann ad
uppvekia vor Hiortu til þess ad kieppast
þangad. Ganged Guds Born i gieg-
nu Jordanar Flood Tæranna og Ydrane-
arennar : Bygged Drottne eitt Alltare i
ydru Hiortu : Offred hm þar a heitre
Brennefoorn Bæna og Yferbootar/ So
hafed þier eina heilaga og heilsusama
Dægra-Stytting. Þeinked um þ/sem
hier epter mun yfer ydur koma (g) / so
mun ydur þta hid Nalæga vel ad Hall
de koma/ og so hafed þier wtvaled med
Maria þ besta Hlutskipte/sem ecke skal
fra

(g) Devt. 32.

fra ydur takast (h) / helldur mun þ vard veitast i ydar Hiørtu (i). Sæll er sa Madur sem hefur sijna Lyst-ing i Lögmale Drottens / og talar um̃ hans Lögmal Dag z Noott (k). Þvilijkar Gud hrædslunar Ydkaner eru sw riettar Dægra-Stytting.

Eg hefe Veinsamlege Lesare / teked mier fyrer Høndur / þa mier hefur añars a milli orded / a þessum Vetre / ad skrifa þenan litla Bækling / er hier kiemur nu fyrer Siooner / og eg hefe læted hñ a Prent wtganga. Þetta ad søñu giørt sialfum mier til Dægrastitting ar / Og til þess / ad Onyta ecke þañ Tyma / er Gud hefur mier giefed / Og nefne eg þui Bæk lingen DÆGRASTITTING / sem hans Titill wtvijsar. Hañ er samañskrifadur og wt dregen af Tijmanum / i nockrum Umþeinkingu um / sem allar ahræra Tijmañ / og seinast Ei lijfdena. Hrad eg hefe þess vegna giørt / af þvi eg meina Mañenu sie harla nytsamlegt Tijm añ ad hugleida / Epter hvern ad Eilijfden kiem mur. Og kañ Madureñ ecke / ed mijnu Poottal Naudsynlegre Umþeinkingar ad taka sier fyrer Hendur ad stitta med þeim Langseme siña Lijfdaga a Jørdune / og ad bwa sig (medañ Tijmeñ er) til Eilijfdarenñar / eñ þetta. Flest-er /

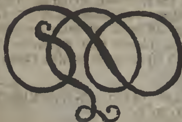
(h) Luc. 10. v. 42. (i) Luc. 2. (k) Psalm. 1. v. 2.

te / sem a Tijma sijna Lijfdaga eru Sorg og Æmdum underorpner / hvertiar Jmisslegar kuña hier ad vera / villia skitta sier Dægur med einhvertiu / so þeim þike ecke oflangt wrverda. Hafdu þar fyrer miñ Christeñ Kross-klæde Brooder / þetta litla Kver / hier til Dæ-Gra-Stittingar. Eg er i vissre Von / ef þu les þad ydugleg a / ad þier munu ecke þiñast Tijm-arner oflanger. Øllum Óska eg þess af Hiarta / ad þeir snwe sier til DRotteñs medañ Nadar Tijmeñ yfer stendur / so þeir þurfe ecke ad ydrast Tijmañs Forsoomunar / nær Eilijfd-eñ er komeñ.

Og vil so alltijd þiñast epter miñe Skylldu / allra Guds Barna þien-are z Fyrerbidiare

Hoolũ / 30. Martij Año. 1719. hia Gude+

Steinn Jonsson /
Sup. Hool. St.

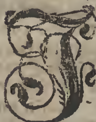

Fyrsta Umþeinking
Af
UPPHAFENU.

Prov. 1. v. 7.

Otte DROttens er Upphaf Visskunar.

Upphafe skapade Gud Himen og Jord / Gen. 1. Hier er talad um Upphaf TIMans / en ecke Eylijfdarennar / sem et hefur nockurt Upphaf nie Enda. Þar sem Upphaf og Ender i Guds Þ:oonustu verda ecke samhliooda / være betra ad hafa ecke byriad / en illa

endad. Adur enn þu byriar nockud / so spyrstu fyrer/ og adur enn þu giører nockud / hafþ þu Rad vid / seiger Syrach / Cap. 13. v. 20. Þessa Reglu hallda allvæster/ z þess vegna falla þeir i margfallda Villu. Þad mætte vera eitt mikill Neimskinge / sem ecke kynne eitthvad ad uppbyria: Enn til Luckulegrar Endaliktar þarf Forstand og Visku. Eg vil uppbyria og fullkomna þad / seiger DRottenn (a) : og þvilykt tilheyrer hans Magt alleinasta. Mennerner byria marga Hlute / enn Endalikt þeirrar Uppbyriunar stendur ecke i þra Hende. J þvi fyrsta Kaste Teningsens fæum vier ecke alltiafnt uppa hann þad vier kioosum. Hver Deilur upphepur/er lyka sem sa er uppryþur fyrer Vatnenu Dyckis Gardenn / seiger Salomon (b) hvern hann kann ecke so audvelldlega aptur ad bæta. Fæster eru þeir/ sem hugsa umm þvilykt/ þlester eru þliooser ad hepia og uppbyria eitt edur annad/

(a) 1. Sam. 3. v. 13. (b) Prov. 17. v. 14.

aħad / sem þeir vilia giarnaſt ecke haſa heyrt edur ſied/ þa þeſſ Endalikt er komeð. Vier hoſum Þorſ a ſtoore Framſyne / i ollum vorum Athoſnum oſſ forſiallega ad hegda. Merg Sok er i ſliootu Vmþeinkingarleyſe haſeñ/ ſem halltrar a Footunum / edur eð hun er wikliad ordeñ. Þeir Fœturner ſem i Dag gieta bored Lijkamañ / Kuña a Morgun ad vera lamader / edur olldung is brotner/ og verdur ſo Gaungu-Madoureñ ad liggia Oſœr a Strætenu. Hoad opt er hid fegurſta Skin i Vppgaungu Soolareñar/ eñ ad Kvollde þickt Dimvidre ? Sa ſem ſtendur i Dag / kañ ad vera falleñ a Morgun. Eitt miked Efne / þarſ med mikillrar Radſlogunar. Þad er hægt ad giora Skulldena : Eñ opt Ohægt ad betala hana. Pharao upphooſ brædlega ad oſſækia og ellta Iſraels Foolk/og liet þad ecke[r]t tilvonta ſem til Vpphaſs þeirrar haña praktugu Reiſu var Naudſynlegt : Þad var og brædlega wigiort uñ hañ / og

alla hans Filgd. Og han sem med honum so Hofmoodugléga byriar / kan opt eckert ad frafnkvæma nema sialfs sijns Fordiorfun og Skada. Ein hrausl Hond kan vel ad draga Sverded wr Balenu: en hvert hun hefur Sturk ad beriast med þui til Leingdar / skyllde sa sem i Bardagann vill ganga i Upphafenu Jhuga. Einn vijs Madur byriar so eckert Efne/ ad hann giæte ecke ad þui hvornenn Endaliktenn vill vera. Bestu Saker fa ecke allt hid gooda Endalikt / þui sijdur þær Vondu. Marger a medal þeirra Christnu hafa byriad gott Upphaf / Enn færre af þeim skilest vel ad Lokunum vid sitt Verk. Þeir hafa uppbyriad i Andanum / enn fullkomnad i Holldenu (c)/ Þar fyrer byriast Guds Doomur a sialfs hans Hwse/ til ad hefna a þeim / hverra Endalikt hefur ecke vered sem Upphafed. J Guds Nafne hafa þeir odlast þa heilögu Skijrn: J hefne hafa þeir byriad og

(c) Gal. 3. v. 3.

og giørt Sattmæla vid Gud : eñ/ þleire aþ þeim ſkÿta hañ midt i Nlaupe ſiña Lÿþdaga / og Enda hañ i Sattmæla Satans og ſÿns eigeñ Nollds.

J Neideñe / og þegar Vatn Nørmungaña geingur iñ ad Sæluñe / byria marger froomer ad verda : eñ þar a epter betra þeir ſig ecke / ſo ſem þeir hoþdu uppbyriad/ hvad og ſkiede Jſraels Folk fordum Daga (d)/ og þar fyrer hætter Gud vid ad vetta þeim ſÿna Nimſtod / þangad til þeir þiña eitt nÿtt Vpphaþ þeirra Olucku / hverta þeir fæ alldrei wlendad. Aþ Guds Alþu er a hver ium Tÿma Nialpeñ til Neidu/ þeim ſem gott Vpphaþ byria/ og vilia þad ſo enda. Sa ſem hid gooda Verked heþur i ydur uppbyriad / hañ mun þad og fullenda/ ſeiger heilagur Paulus. Eñ þad ſkiedur eþ vier ſiælþer ſtøndum ecke Gude i Veige/ til vorrar eigeñ Olucku. Þeñañ Dag kuñum vier ad hoþa vel uppbyriad. Nu er vor Skÿllda a Kvølld

 Tÿman

(d) Judith. 4. v. 14.

Tymanum/ ad lÿta til Baka / til þess Vegar / a hverium vier hofum framgeinged / og giæta ad þui hvert Morgun-Tyme Dagsens svarar nu rietteleg Kvølldtymanum i Þokun Gudhrædsluñar. Jeg trwe hia allmørgum finnest hier wti eitn stoor Brestur: Eñ hñ kañ ad bætast / med Kvølld-Þoran og Aptur hvarfe til DRottens. Gud wilietter sÿna Nond bæde Kvølld z Morgna. Sydingar hoofu siñ Sabbath ad Kvøllde. Ef vier og a Kvøllde þessa Dags / byrium ad hreinsast af øllum vorum Syndsamlegum Verkum / og helga Gud i vorum Hiørtum / og illa byriad Dagsens Vpphaf / med eitne sañre Kvølld-Þoran ad enda/ hefur Gud ecke i Miñe pad Vonda sem vier hofum giort/ helldur mun hñ framveigis miñast vor i Nadeñe. A bvi Vonda i Verølldeñe verdur eingeñ Ender. Eitt Skÿ uppstÿgur skÿelldlega yfer añad / og ein Oluckañ bÿdur añare heim: Eñ ad hun snerte oss ecke / og eckert Slis

nælæge

nálæge sig til vors Heimkinis / vilium vier epter gott Vpphaf/ vorre Vmvend an stadfastlega framhallda / so mun Gud upphefia ad frelsa Israel af ollu þvi hinu Vonda.

II. Umþeinking
Af
TJJMANUM:

Rom. 13. v. 11.

Tijme er upp ad rijsa af Svefnenum.

SA breiter vel / sem Tijma og Tækefære riettelega athugar. Storkfuglen under Himnenum veit sin Tijma / Ein Turtildwfa / Tranan og Svalan forkerkia þeirra Tijma/nær þær skulu aptur koma (a). Maurenn tekur Vara a Sumartijmanum : Handverksmadurenn a

(a) Jer. 8. v. 4.

a Deigenum: Kaupmadureñ a Markadenum (þad er a þeim Tijma / a hvertium Varañ er til Solu). Akurmadureñ giæter ad þeim rietta Sadtijma: Skipherrañ ad Vinde og Vedurætt. Gudhrædder taka Vara a siñe Saluhiælp. Eß Smidureñ slær ecke ßrañ Jarned medañ þad er Heitt og gloande / giører hañ þad Forgießins / þegar þad er orded kallt. Þad sem i Dag er / verda Meñ ad athuga. Skom̃ er ad þvi ad oßsa Gude til Morgundagsins / og skioota so a Frest Tijma siñar Saluhiælpar. Þier Ogudleger / læted aß strax i Dag ad syndga: Nu i Dag er Tijme Nadareñar: J Dag erud þier lißande / a Morgun kuñe þier ad haßa mist Tijma og Tækeßære / og vera færder til Eilijßd areñar. Þegar þier erud þar komner / þa er ecke ad ßiña Tijma Apturhvarßsins. Guds Tijme hlijtur vel ad athugast / Eß þad er ecke giørt / so lijdur hañ burt. Gießed Giætur ad Tijmanum a medañ Tijmeñ er / añars hlioote þier

þier Tymans Forsoomun ad græta um̃ alla Eilijfþd. Þat er eingen dijrmætare Hlutur til en̄ TJJmen̄/og eingen̄ helld ur fættlegre/Han̄ burthleipur skindelega og vier med hønum. Þad sem missest kan̄ med TJJmanum ad þin̄ast aptur. TJJmen̄ og Lijþed kiemur ecke nockurn Tijma aptur. Lijþed burtlijdur sem eirn Reikur: TJJmen̄ leider Lokfins epter sig Eilijþdena. Sæler erum vier/ef vier brwkum so TJJman̄/ad vier høfum oss Fagnadarrijkrar Eilijþdar ad vænta. Ecke bera øll Wijntre af sier Wijn beren̄/helldur þau alleina sem hirdt er um̃ a rietstum TJJma. Aller Hluter hafa sin̄ TJJma (b). Marger meina ad þeir hafe noogan̄ TJJma: Þeir Wijsustu kvarta um̃ þad ad han̄ sie of stuttur. Langan̄ Veg kun̄um vier ecke ad ferdast a stuttum TJJma. Vier høfum eina Langferd fyrer Høndum fra Jordune til Himensins. Hvad vel giørum vier þa/ef vier forsoomum ecke TJJman̄ um̃ eitt Augnablik/ad brwka

(b) Pred. 3. v. 1.

hafi riettelega ? Einn Dagur hefur Toolf Stunder: Hvad fliooft lijda pær i burtu ? Þegar Kvølld er komed / er þvi gooda Dags-Verke loked. Dagen hefur Gud Skapad til Erfidesens / Noott ena til Hvijldar. Dagur vors Lijfs a ad afreka off eitt vært Kvølld i Grøfene. Ef vier a Deige Lijfsens hyrdum ecke um vort Verk / munum vier Ijttels Verd laun wr Bijtum bera. TJJmen mijnkar þvi meira sem vid han eykst. TJJme vors Lijfs eikst under eins og þad þverrar. Þvi leingur sem vier lifum / þvi færre eru epter vor, er Dagar til Daudans. A hveriu einu Augnablike kortast Frestur Lijfsins. So ætlū vier ad skicka off a vorum Tijma / ad ecke lijde eitt Augnablik / an þess / ad vier eitt hvad Nitsamlegt fyrer vorar Sæler / edur fyrer Guds Søfnud og vorn Næunga wtriettum. Ef vier a Deige og Nootttu brwkum fiorar Stunder til Bænarenar : Þriær til ad neita Matar og Drickiar / Tiju til Erf

idis

tidis i vorre Kallan/ Sio til Svefns og Hvyldar / þa hoþum vier þeim tuttugu og þiocrum Stundū/ sem ad giøra Dag og Noott/ oss vel i Halld komed. Eñ hvad marger brwka Týma z Stunder / meir til hiñs Jlla/ eñ þess Gooda? Hvad marger eru þeir / sem ecke þeinka um̄ þad / ad þeirra TJJme hlýtur Enda ad haþa? Þeir Ottast ecke fyrer Guds Hende / þirr eñ hun er oþ þwng ordeñ yþer þeim: Þeir hugsa ei til nockurs Veikleika firr eñ þeir leggiast nidur i Banasængena/ og ecke helldur til Daud añs þirr eñ þeir fara til Helvýtis. Sañ arlega er TJJmeñ sa allra beste Fie- sioodur/ sie hañ ecke haþdur til neins/ so er hañ eingu nýtur : Þo vill sa / sem hañ heþur gieþed/einhvern Týma kreþ ia aþ honum Abata/þa hañ helldur siñ Reikning: Erþidū þar fyrer vel i vo- rum Christeñdoome medañ oss er Týme gieþeñ/soo vier faaum þegar TJJmañ þrýtur / Nadar Verdlaun aþ Gude i Eilýfdeñe / Þar til hialpe oss øllum

Fødur-

Føðurleg Myskunseme Guds/ fyrer For þienustu JEsu Christi/ AMEN.

III. Umþeinking

Aþ

ARENS.

Psalm. 90. v. 4.

Þusund Ar eru fyrer Drotte/ sem sa Dagureñ/ ed i giær ummleid.

ALl vor AR skiptast i Þriu Parta : J Barndoomeñ : J þroska Alldureñ og i Ellena: Til Elliñar komast þeir fære stu. Þad Attatugasta AR/ verdur vel plestū nu sialldañ taled (a)/ z þad Hundradasta eñ sijdur. Flester deyia ædur eñ þeir haþa byriad riett ad liþa/ og ædur eñ þeir haþa valla hælþnad sijn Ar/ hlioota þeir vid ad skilia. Þad eru þriu Ord

(a) Psalm. 90. v. 10.

Ord med hvorium allt Alaup Maňleg- ra Lijfdaga mꝏ wtmꝏlast : Pad fyr- sta er Nu / pad aňad Pa / hid pridia Sijdarmeir. Hvad sijdarmeir skal ver- da / stendur alleinasta i Guds Valde. Nu er sꝏ beste Tijme til ad giora pad hid Gooda. Ef vier lꝏtuň oss til Hug- ar koma / hvad leinge vier hofuň lifad / og hvad fꝏtt Gott vier hofum frami- kvæmt/mꝏ oss verda pad eitt hrædeleg- ur Hlutur/ ad vier a Tijmanum/ sem er sꝏ allra dijrmætaste / hofum engvum dijrmætum Siood safnad fyrer Sꝏlena/ helldur hofum Tijmaň/ paň Gud hef- ur oss giefed/forsoomad og Onijtt. AK Barndoomsins eru wtendud i Gꝏleise og Fꝏvitsku (b) / Eň Gud umlijdur pad giarnaň (c)/ Jafnvel po oss byrie med riettu ad fordast Heimsku Vngdoomsins/ og sieum skylldugir ad bidia Gud Dag- lega med David / OKotteň misijstu ecke a Synder minar Æsku (d). Eň hvad vilium

(b) 1. Cor. 13. v. 11. (c) Act. 13. v. 18. (d) Psalm. 25. v. 7.

vilium vier seigia til um̃ AR vors Pro-
ska Alldurs/ A hvertum eingeñ Ovitska
kañ oss meir til Ylfþdar ad vera/ og ein-
geñ Barndooms-Nattur kañ oss ad hiaꝉ
pa. Fyrer þlestum geingur þad so/ sem
Meñ seigia : Þvi elldre þeir verda/ þvi
verre og þvi Neimskare verda þeir. A
þessum vorum Proska Arum gieþa sig i
Lioos marger Misgiorningar / sem vier
hoþum i Vngdoomenũ aþ Frtvilia edur
Mootþrooa framed i giegn vorum For-
elldrum : Margar Yþerkrodslur / sem
hevþsa þad uppa oss/ad vier aþ Sialþs-
Þootta hoþum giort / verr eñ vier vitss-
um/ og þañ Skilning / sem Gud haþde
oss gieþed/ tamed og vanid til þess Von-
da. Þad er noog/ ad vier hoþũ a þeim
um̃lidna Tijma Lijþdagaña liþad i O-
heilsusømu Ohooþe / seiger Petur / 1.
Pet. 4. v. 3. 4. Og hvad vel giorum
vier / eþ vier i Tijma lœtum aþ Illt ad
giøra/ edur eñ þau grau Nœreñ vaxa
a oss i Ellene/ hver ed ikkeñ Krapt med
sier heþur nockud Gott ad verka. Noort
þau

þau epterkomande AR/ giora oss Graa-hærda / edur voret Dagar pielga hier epter/ er Ovist. Pad er fullkomlega vist/ad oll AR hafa um stider sitt Enda / og vier eigum aller Von a einu A-RE/sem ongvann Enda hefur. Ad pad mætte verda oss eitt eilijft fagnadar Ar/ hofum vier Naudsyn ad liita til vorra umlidenna ARA. Hvad morg AR hofum vier a Bake/ an Avaxta Trw-areñar og Gudrækelegs Lijfernis ? Fijkiu-Trènu / sem Lucas skrifar um i 13. Cap : var hlijft i þriu Ar / so pad var ei fyrer þess Avaxtarleise upphoggvid / helldur beded epter þess Betran : Hvørt vier faum so langann Frest til Yfferboo-tar/ er Ovist. Pad er þar fyrer O-hultast/ nu strax a þessare Stundu / ad hafa Umsorgun fyrer þvi epterkoman-da Lijfenu. Eitt AR hefur Toolf Manude : Hver Manudur siina vissa Daga. Vier hliootum a þeim ollum/ og allstadar/hvar helldst vier erum/nock-ud ad giora/ og pad svo/ad vier kunnum

oss

oss a Daudastundunne þar vid ad hugga. Eitt AR fylger ødru a epter allt þang ad til þad sijdarsta ARed kiemur. Med Vppgøngu ARanna stijgum vier nidur i Grøpena/ og hardla naudsynlegt er vier lærum oss þad til Hugar koma/ ad vier/ þa AR vorra Lijfstunda eru wte/ munum strænganñ Reikning hlioota ad giøra ap Forsoomun vorra ARa og Tijma i Verølldenne. Þo vier missum Guds Nææd/ þa kunnum vier hana medann Tijmenn yþerstendur / aptur ad ødlast: Enn þegar Tijmenn er wte/ þa er og wte øll Von Sæluhiælparennar/ sem a Nææd ar Tijmanum heþur vered forsoomud. Elleñ gledst aþ þvi sem a Vngdooms Arunum heþur vered vel giørt/og sa sem liþer sparsamlega i Æskunne / kann þar aþ ad haþa Nof i Ellenne. Eþ vier viljum a Himnum hia Gude liþa eilijþelega / er øllu framar Naudsynlegt / ad vier øll AR vorra Lijfdaga a Jordunne søpnum þvi/ hvers vier sijdar meir þurþum. Hver sem kinnur Breff hia sier i þessu / hann

han borge aptur Gude þau Aren / a hverium hann hefur illa edur ydiulaust lifad / med alvarlegre Idran og Yfer-boot. Hia Gude eru allteyd opnar Dyr Nadarennar: og þo ad vier komum seint/ verdum vier samt inntekner/ eꝥ vier hoꝥ-um þad med oss ad færa sem vier skulum/ hvert ad er eitt Hiartannlegt Idrunar Angur / og fullkomlega æsett Boot og Betran. Medann Tymenn yꝥer stend-ur eru ecke øll AR hvert ødru lykt. Sum gieꝥa litla Avexte / onnur meire. A hveriu hellst ARe / sem vier komum til Guds / niootum vier Avaxta sannar-legrar Idranar/ sem er Fyrergieꝥning Syndanna / og Gudleg Nad og Myske-unseme: Hia honum eru øll AR Frels-is-Ar/ Eꝥ þau eru hia oss Yꝥerbootar-Ar og Dagar. Þad er Nad þess all-ra hæsta Guds / ad þesse Dagur burt-dryfur þa dimmu Noott. Vier vilium hier epter ganga i Liooseenu / so sem a Deige / og burtreka øll Synda Merke ur ꝥra voru Hiarta. So munu vor ek[illegible]

 erkom-

erkomande AR / og þesse Dagur/ sem i Dag er / verda oss ein Blessunar Tyd / og vier aller / þegar vor AR endast / munum þa af Einglum Guds færder verda i þa sælu Eilifd.

IV. Umþeinking.

Af

V O R E N N V.

Loþkvæd. 2. v. 12.

Vored er komed.

Or Mooder Jørdenn hefur tvi-svar a Are Klæda-Skipte / þad giører hun ecke nema Vor og Haust. Marger af hennar Sonum og Dætrum lykiast hefie ecke i þessu / helldur bruka Nybreitne Klædanna / hvi nær Daglega: enn sialldann ummbreitest þad Vonda til þess sem Gott er. Vid þann gamla Syndanna Sidvana er optast hallded. Kroppurenn tekur a sig stundum þessa/ stundum adra

adra wivortis Mind: eñ Hiartad er me
sta Part vöndt / so sem pad hepur ædur
vered. A VOr-Tijmanum (sierdeilis i
ødrum Londum) prijda Meß Kyrkiurn-
ar med Bloomstrum / allt ad Hornum
Alltaresins (a). Mustere sijns Hiarta
gleima peir: so verda pau Mustere/sem
ap Grioote og Torpe eru giørd/ i Vird
ingu høpd / Eñ Mustere Sælatesiar
vanvirdt. Eingeñ forsoomar Bloom
stur Maj Manadar/peir bera giarnañ
hid ytra Brum og græna Kvistu / (b):
po tiiwortis sie ecke nema Þyrnar z Þist-
lar/giepa peir sig lijted uñ: samt ætte po
pad Iñra ei sijdur eñ hid Itra prijdt ad
vera. Par fyrer er pad naudsynlegt/
ad so sem vier høpum hijngad til dæed
Syndesie og frá pvi hinu Vonda / ad
vier med Jørduñe/hver a VOr eñ aptur
so sem lipnar og ung verdur/ Endurnij-
unst og i øllum Dygdum/ er Gude þock
nast lipande verdum. Þegar VOred
kiemur er sa kallde Vetur lideñ/ Lopted

B 2 og

(a) Psalm.118.v.17. (b) 2.Macc.10.v.7.

og Jordeñ taka þa til ad verda Vorm
ad Nÿu: Skyll' ugt er þad / ad Manne-
eskiañ/ sem er af Jorduñe/ sie ecke leing
ur kolld i Elskuñe til Gude/helldur heit
i brēñande Kiærleika til hañs/ hver ed
sÿner heñe daglega sÿna Elsku/ og veit
er heñe svo margfallda Velgiorninga.
Þegar JEsus a VOrtÿmanum inreid i
Jerusalem/hiuggu sumer Bloom-Kuistu
af Triamum/og dreifdu þeim fyrer hñ
a Vegeñ (c) / þo ecke vilie aller giora
slÿkt hid sama/verde samt sumer til þess
vor a medal ad medtaka JEsum med
soddañ Hætte / og prÿdum vorar Sæler
med nÿbloomgudum Greinum Gudhræd
slunar. Hvilÿkt Herberge mun hñ sñi
er Kongur Dÿrdarenar ecke fyrerlÿta /
helldur þar iñe taka sier eina þægelega
Gisting: Og hvad farsæler erum vier
þa/nær vier faum hid iñra i vorñ Hiort
um hvilÿkañ Gest ad hÿsa. A VOr-
Tÿmanum taka Bloomsturer til ad wt-
sprÿnga a Eikunum. Þad er vor Skyll
da/

(c) Marc. 11. v. 8.

da / ef vier viltum i Guds Alldesgarde Avaxtarsem Trie verda / og odlast þa fullkomnu Bloomgan þess eilijfa Sumars / ad vier berum hier i Tijma oß vis þa Lijfsins Avexte / sem Gude eru þæge leger. Kuñe þar nockud hia oss sem Gude er Ogiedþeckt ad spretta / þa er nu Tijme til ad uppræta þad. Þad sem vier missum vegna Guds / og til þess ad avinna Himnarijke / er alldrei oßmiked: þar til er alldrei oßmiklu kostad. Ef vier berum hier nu Bloom-Kvijste eins kostgiæfelegs Christeñdooms / bæde i Hiartanu og Hondunum / munum vier bera Palma-Trie Sigurviñingar med ollum Blooslldum a Himneskre Bloom gunar Tijd eilijfs Lijfs. Himen / Jord og allt hvad Lijf og Anda hefur / sijna a sier Fognud a VOr-Tijmanum. Sie hañ nu vegna Blijdu Tijmaña / sem þo skiott Enda taka / so stoor hier a Jordune / hvad miklu meir skylldum vier þa fagna vegna þess / ad oss er gief eñ beirn Vegur til þess Oendañlega og

Eilkßa. Fyrst Himenesi sem forgeing ur er so fagur / hvad miklu fegre mun sa nye og Osorgeingelege Himen skŷdar meir verda ? Sie þesse Jardarenar Klædnadur so bloomlegur/ hver þo eina asta aß Laufe og Grøsum er giørdur / hvad miklu bloomlegra mun Hiartad verda/ nær þad Lystelegasta Bloomstur i Saron og Lilian i Dalnum / JEsus / þar inneplantast ? Hvad so skie meige / hyriar oss fyrst ad frioßga vorn ifira Hugskots Akur/ med hverskonar Christelegum Dygdum. Jørden skŷner oss Daglega þessa Atßerd. Lætum oss þar fyrer kappkosta ad vor Jnre Madur mætte hesne hier wel lyktast / so ad bæde hans Fegurd og Jlman yrde Gude eitt Sætleiks Offur. A þessum Arsins Tijma so sem endurlißnar hver Madur aß þeim heilsusama Blæ Loptsens/hvertu eß vier girnust ad vor Hiørtu lyktast skule/verdum vier fyrst/ wr þeim allt Synd asia Mistur ad burtreyma / og eß vier giørum þad/ mun vor Yfirboot skiootast

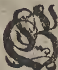
Avoxt

Avoxt bera / og Heilagur Ande i Sal-
er vorar / þa eitt Siñ mistu Riettlætis
Prydé aptur iñrætad. Vor-Doggeñ
hefur ad sønu stoora Krapta / hvertet
Mañeñ Endurnæra. Guds Nadar
Regn hefur þo læingtum stærre : Hiner
vøkva Lykamañ / þesser Salena. Sof-
num þeim þar fyrer i Tyma / so ad vier
kuñum þar af sijdar Not ad hafa til
eitnrar fagrar Bloomgunar a þm̄ him
neska Vor-Tyma i Eilyfdeñe.

V. Umþeinking
Af
SUMRENU.

Luc. 21. v. 30.

Merked ad nu er i Nánd Sumared.

Rased / sem er grænt ad Morg-
ne Dagsins / kañ ad vera følt
orded þa Kvølld er komed. Þad

a Sumrenu bloomgast / visnar a Vetrinum. Eitt lijtill Vindur kan ad feikia Blødunum af Trianum / og svipta Bloomstrenn allre þeirra Prijde. Þvi sin Sumared uppheffur / kiæfer Veturenn nidur. Øll Lucka Verallðarennar/ er þvilijkre Vmbreitingu underorpenn. Sa Oguðlege bloomgast opt sem Laurberia-Trie (a). Hneigla þig ecke þar a/ Misuntu honum ecke þessarar tijmanlegrar Glede. Hann grænkar sem eitt Gras (b)/ er stendur i Dag/ z a Morgun dettur wt af fyrer Lianum. Hans Vppgangur er Vegsamlegur/ enn hans Endalikt Vidurstiggeleg. Hann bloomgast umm Stundarsaker (c). Þegar þad er wte / verdur hann burtkastadur. Skruggurnar sla til Grunna þar stærstu Eikur. Þeir sem i Verølldenne mest bloomgast/ kunna i Helvijte mest ad brenna. Þad skiedur stalldann / ad ecke drage eitthvort Skij yfer/ þegar so Tijmanlega Lucka skijn sem

(a) Psalm. 37. v. 35. (b) Psalm. 92. v. 8. (c) Cap. 4. v. 4.

sem fegurst. Þad Svikapulla Fugla-Tijm alls þess / sem Forgeingelegt er / hefur mørgum komed i þaa Heloþtiska Elld/ fra hverium þeir hefdu kuñad ad sleppa / hefdu þeir i saññarlegre Guds-hrædslu bloomgast a medañ þeir lifdu i Heimenum. Jonas Lundur bloomgade-est þlioolega / eñ visnade lyka a lytillre Stundu. Marger eru bloomleger hier i Heime/ sem Grased a Sumartijmañu/ Þeir hafa i þessu Lijfe stijfellt Sumar: Eñ eg er hræddur um / ad epter þetta kome yfer þa eirn eilijfur kalldur Þijsla-Vetur i Heloþte. Marger eru þeir/ sem kosta Kapps a ad þeirra Lucka bloomgest sem mest a þessum forgeinge-lega Tijma. Þo þetta kuñe ad skie: J hveriu eru þeir þar fyrer betre / þegar þeir sem añad Trie med Bloðū og Roo-tum kollkastast? Þær Vidargreiner/ sem þau minstu Blod hafa / giefa opt af sier hina bestu Avexte. Þad er Tried hid þægelegásta / sem ecke vex yfer sig/ helldur vel bloomgast: Þvi fleire Blod

sem þad Heþur/ þvi færre og mætulegre Avexte kañ þad aþ sier ad bera. Sier-hvør mæ læta sier þad lynda/ eþ Hañ er ecke aldeilis eirn þurr Kvistur/og þo Hñ sie þad i þvi / er Hñs Tymañlega Lucku æhrærer/hlijtur Hñ þad ad lijda. Halldę Hañ sig i synum Christendoome rietile-lega / kañ Hañ þad eckert ad skada. Paulus plantar / Apollo vøkvar: Eñ Gud er sæ sem Avøxteñ gieþur. Þoott þad / er eg heþe plantad og vøkvad hier a Jørduñe/kuñe mier ecke ad gagna/ og allt mitt Erþide verde til einkis/ mæ eg læta Gud fyrer sæ/og giøra þad er Hañ vill. Jeg mun þo þiña Skiool og Skugga : Verde þad ecke under þeim slooru Triænum / þa samt kañ þad ad verda under þeim miñe. Þo eg sitie ecke i Skioole þrra hæ-bloomgudu Triañã/ skal eg læta mier lynda ad vera med Guds Hiørd wijd Hañs almeñum Haga. Vilie þad ecke helldur læta mier / og eg haþe þar øngva Gledelega Sumar-Tijd/ So vil eg vera þad eg er og Gud

vill

vill mig vera lata. Ep Jordeñ hepur ecke viliad lopa mier ad bloomgaſt a heñe / mun eg hapa þvi betre Lucku a Himnum. Sem græne Graſaña Litur a Sumar-Tijmanum/er Jmind Vonareñ ar. Jeg vona epter Himneſkre Bloomgan a medañ eg hier lipe/ mun og hallda þeirre trauſtre Von/nær eg dei. Kuñe eg ecke ad fæda mig i grænum Grasbaga a Jordune/kañ eg þad eplauſt ad giora a Himnum. Þo ad Sool Luckuñar ſkijne hier ecke iñ i mitt Hws/mun Sool Riettlætesins mier ſkijdarmeit / þvi fegre Byrtu giepa. Þo Sooleñ gange hier under fyrer mijnum Augum/mun eg þar lijta Augabrwn Morgunrodañs (d). Sa ſem hier hepur fyrer Aug um Mañoña vered ſem eirn þornadur Kviſtur / mun þar hia Gude bloomgaſt Eilijplega (e). Vier vilium koſta Kapps a ad ſtanda i Bloomgan Gudrækneñar/bæde Sumar og Vetur/og ad Guds Otte / ſem Graſed a Sumrenu/

fare

(d) Job. 3. v. 9. (e) Prov. 3. v. 9.

fare alltijd hia oss vaxande / so ad Gud verde dijrkadur/ Sxleß halldе sijnu Lijfe/ Nævngeß verde stodadur. Þeir sem hier so bloomgast munu vaxa og a Nim nu i eilijfu Bloome standa. Þo ad vort Holld verde sem eitt Ónijtt Trie Lokfins ad forrotna/ so gange þad til fyrer þvi / sem ollum þess Lijkum / samt skulu vor Bein a Efsta Deige bloomgast sem anad Gras (f). Og þo vier verdum i Verolldunne hurtsnaradar / sem ein Onijt Hrijsla / mun þo DRottenß / sem æglætum Sumar Avoxtum / safna oss i sijna Kornhlodu. Kunne ecke vort Nafn ad bloomgast a Jordunne / sem Bein þeirra Doolfs Spamanna (g)/ Mæ oss þad nægia / ad vor Nøfn eru ecke afmæd af Lijfsins Book a Himnum. Vier standum nu/ sem i Sumar-Bloomgan/ Heilsu og Heilbrygde og þessu voru Tijmanlega fylger þad Epterkomanda: Lætu oss i ollu þvi mogulegt er / odrum til Himalþar koma/ sem meir

(f) Esa. 66. v. 14. (g) Syr. 49. v. 12.

meir eru Þurrande/ eñ sialfer viit. Vier erum Koister a þui eina Lijfsins Trie / z plantad Vidar-Trie i Guds Alldengarde. Vornum þess ecke ødrum ad sitia i voru Skioole edur Skugga / so munum vier aller epter vorar Sumars Tijder i Heimenum / glediast sampagnande / þar sem ad er eilijft Nijgenda Sumar i Himnenum.

VI. Umþeinking Af HAUSTENU.

Hosea 10. v. 12.

Saaed ydar Riettlæte / og uppskiered Kiærleikañ.

Haustenu sorna Meñ Sumar Avoxtunum i Kornhlødurnar/og þa Stade/ sem þeir eru vel þardveitter. Tilheirelegt er þad ad Mañeskiañ hafe Umsorgun fyrer Lijkamanum og sijnu Daglegu

legu Braude: Vor Endurlausnare hef ur skipad oss þad/ þar hn befalar oss so ad bidia: Gief oss i Dag vort Daglegt Braud (a)/ og so sem fordum var sagt: byriar oss i Sveita vors Andlitis vors Brauds ad neyta (b). Gud hefur og lofad/ ad giefa ollum þm er hn Ottast/ sitt deilldatt Verd / og ad Sæde þeirra Riettferdugu skyllde ecke ganga epter Braude (c) / Aungvu ad sidur er þa ad finna / sem hafa mesta Vmsorgun fyrer Vpphellde Lykamans. Marg er hafa Braud / og eta þad med Sorg, um / ef þeir sia sig ecke hafa a Morgun so miked Afgangs / sem i Dag. Marger nefna alla Hlute Daglegt Braud/og nær þeir kunna ecke/sm adrer i sifelldre Glede ad lifa / edur ad hafa allskonar yfersliootanlegar Nægter / eru þeir svo gramer / sem þeir hefdu alls eckert: Þeir meina ad þeir eige all einasta þess vegna ad lifa / ad þeir sku, le eta/

(a) Matth. 6. v. 11. (b) Gen. 3. v. 19. (c) Psalm. 37. v. 25.

le eta / og vita ecke ad þeir skulu þar fyrer eta/ ad þeir kuñe ad lifa. Ef þeir kyñe þetta riettelega ad skilia/ kyñe þeir audvelldliga ad læta sier nægia med eitt Stycke Brauds til ad varna þar med sijnu Hwngre: Eda mun Gud ecke kuña ad forsorga þa/þo þeir fæe ecke a hver ium Deige til sijns Hwss / Efftu Sijnur Klifiadar af Korne / Braude og Vistum / sem Jacob siecK fordum Daga af Egyptalande (d). Marger meiga i Verolldeñe a þessum Dogū klaga yfer þvi / ad Braudeð sie burt wr þeirra Matar Ilatum (e) / ad oll Nægt Braudsins sie burttekeñ/ og þar sie hverke Braud nie Klæde i sijnu Hwse (f). Hwngurs Neyd er eitt sar-beitt Sverd: Eñ hvor vill mogla i moote DRottne/ og hver kañ ad seigia/ ad hañ lijde þad/ er hañ hefur ei forskullDad? Gud er Riettlatur i ollum sijnum Verkum / eñ fyrer hònum er eingeñ lifande Maña Riett-

(d) Gen. 45. v. 23. (e) 1. Sam. 9. v. 7.
(f) Esa. 3. v. 7.

Kleitperdugur. Samt mun DRottenn i Normungenne Braudid / og i Anglsteñe Vatned giefa / peim sem hñ Ottast (g) Eñ vilie hañ hier a nockurn Brest vera lata / vitum vier ad Madureñ lifer ecke af einusamañ Braude / helldur af sier-hveriu Orde / sem frammgeingur af Guds Muñe (h). Sumar-Avoxtunum sagda eg / sapna Meñ handa Lykamanum a Haust-Tymanum: Saalen parf med / öngvu sidur / sia miklu helldur eñ Lykameñ / synes Upphelldis. Kañ skie ad Haust-Tyme vorra Lyfdaga sie kom eñ / og sa Iskallde Daudans Vetur / a hverium vier saum öngvuñ Avoxtum safnad / kunne snarlega yfer oss ad falla. Erum vier nu tilbuner ad safna i Korn-Hlødu vorra Hiarta / peim Avoxtum / af hvørium vorar Saaler kyñe Forsorgun ad hafa? Munu ecke allflester hafa safnad peim Avoxtum / fyrer hvoria peir nu skamast syn (i)? Avoxter

Andans

(g) Es. 30. v. 20. (h) Luc. 4. v. 4.
(i) Rom. 6. v. 21.

Andans eru Kiærleike/ Fagnudur/ Frid ur/ Polenmæde/ Blijdleike/ Goodgirne/ Trw/ Hoogværd/ Hreinlijfe (k). Þetta eru dijrmæter Edla Avexter: af þeim hefur Sælenn sijna Fullnægiu: Enn þeir vaxa ecke i ollum Alldengordum/ og taka til ad folna z frioosa a Haust-Tijma þessarar Verallðar. Lyka vel er þo sagt/ ad hvert það Trie/ sem ecke ber goodann Avoxt/ skule upphøggvast og i Elld kastast (l). Þeirra Vijn-trie/ seiger Moises/ eru af Sodoma Vijnvide/ og af þeim Akurlondum Gomorrha/ þeirra Vijnber eru Gall/ þr hafa beisk Ber/ þeirra Vijn er Drek-ann Eitur/ og grimmar Nodru Gall (m). Fyrer þeirra Skulld/ sem svodd-ann Avexte bera/ verdur Guds Nafn lastad medal heidenna Pioода (n). Vier kunnum ecke ad seigia það umm alla/ sem Christner kallast/ ad þeir sien good Ilm an i Christo. Einn Riett-christenn er

E sem

(k) Gal. 5. v. 22. (l) Math. 3. v. 10.
(m) Deut. 32. v. 32. (n) Rom. 2. v. 24.

sem eitt Vidar-Trie/ hvert ed her siñ Avøxt a sijnum Tijma (o): Eñ skylldu Meñerner alleinasta neita Avaxta peirra Verka (p) / mm Saleñ Hwngur lij da / þviad þeirra Avøxtur er til einkis Gagns (q). Søþnum þvi fyrer sañā Trw/i Kornhlødu vors Hiarta/ Avøxtiñ aþ þvi himneska Lijþsins Trie / vorum Endurlausnara JEsu. Nañs Avøxt ur er sætur vorum Barka (r): hañs For þienusta er þad saña Vpphellde Sælar eñar / sicum eirneñ til/ ad vier søþnum Avøxtum Ydraneñar og Gudrækelegs Framþerdis/ so munum vier sijdar meir haþa Lijþed og fulla Gnægd / og bæde med Sæl og Lijþe saþnast i þa himnesku Kornhlødu eilijþrar Dijrdar/ þad veite oss øllum mijskunsamur Gud i JEsu Naþne/ A M E N.

(o) Psalm. 1. v. 3. (p) Esa. 3. v. 10. (q) Sap. 3. v. 5. (r) Cant. 2. v. 3.

VII. Vmþeinking.

Aþ

Veltren-

VETRENUM.

Gen. 8. v. 22.

So leinge sem Jørdeñ stendur / skal ei liña Sumar nie Vetur.

Hvada Vedur mune koma / sia Meñ a Loptenu / Flester eru Kostgiæþner þad vissasta hier wti ad rañsaka / og þar fyrer er eckert aþ Nimensins Merkium / ad ei sie aþ Meñunum i þad gruþlad. Vm þau seiger eirn Þetta / eñ añar Nitt. Sumer seigia þau Þurr / adrer Vot. Marger spuria epter þvi / hvorneñ Vetrar-Fared mune verda / þegar hañ kiemur. Hver Madur vill ad Vedurattañ gange epter sijnu Nøþde / og so sem hañ vill kioosa: Eñ sialldañ fellur þo Vedrid epter hvors eins Giedþeckne. Þesse vill haþa Regn / añar Sooliskyn. Nimeneñ kañ alldrei ad giora þad Jordune

 ijke.

lyke. Margur mæder sig i þvi ad fa ad vita þad/ hvad yfer hñ mune koma i þessu Lyfe. Fæster eru þeir/ sem þeink ia um̃ þa epterkomande Tilfyrd / fyrer henne bera flestaller litla Umhyggiu: þeir giefa sig um̃ þad Nálæga/ en ecke þad Epterkomanda. O være þeir hyggner / og kynne ad formerkia slykt / so ad þeir underslæde þad / hvad hier epter mun yfer þa koma (a)/ hvert Gud mune ecke hafa spent sin̄ Boga/ og vilie skioota i Hiarta þeirra Ogudlegu skiñum Reide Pylum/ so þr vanmegnist af Hun‐gre/ verde forreidder af Kollðu/ & af bræd um Dauda yfer falliner/ bæde Unger og Gamler. Þegar Lopted hefur leinge heitt vered / fylgia optast nær a epter Skruggur og Reidarþrumur: Þegar Mafiesktañ hefur leinge aled sin̄ Alldur i Hita og hlyu Skyne Holldlegra Vel lystinga / kiemur sa brennande Elldur Gudlegrar Reide/ og forlærer Sodoma og Gomorrha med Ellde af Himne.

Um̃

(a) Deut. 32. v. 29.

Vim̃ Vetureñ og Vedurattu-Fared/ma ganga so sem þad vill: Vier missum alldrei meira i hørdum Vetrar Gange/ eñ lijteñ Part ap voru Daglegu Braude/ þegar Jørdeñ dregur vid oss vora Næring. Fyrer þvi Stormvidrenu/ hvertiu Gud hootar Yferttrodsiu Mosium hñs Bodorda/og hañ vill þm̃ ad Verdlaunum giepa (b) / Skylldum vier mikiu hrædddare vera. DRotteñ Zebaoth opsæker þa Ogudlegu med sijnu Stormvidre / og skielper þa med sinu Ovedrattu (c). Hañ lætur Apall yper þa koma sem Illvidre (d). Ogudlegur er so sem Stormur sa ed plioott ypergeingur / og ecke er framar (e) / Hañ ypergeingur þa Gudhrædddu med Vallde og Oprijke/sem eitt brusande Vetrar Vedur/ og vill ecke/ Gudz millda Hønd sig framar til þess Gooda leida láta: Og þvi mun hñs ap DRottne Zebaoth vitlad verda / med Stormvidre og Jardskialpta

(b) Psal. 11. v. 6. (c) Psal. 83. v. 16. (d) Prov. 1. v. 27. (e) Prov. 10. v. 25.

skialpta, og miklum. Reidarþrumum / med Stormvinde og Ovedrattu (f)/med Oluckum Hormungana / og allrahanda Plagum / med Striide og Bloods Uthellingum / og ad Endalokunum med einum Fordæmanlegum Dauda. Af Guds Orde er þad vijst / ad Stormvind ur DRottens mun koma med Grimd/og eitt hrædelegt Ilz̃tvidre / mun falla yper Hoffud hinna Ogudlegu (g). Þvilijkt munu þeir Ogudlegu ecke kuña ad umflija / hvijad yfer þeim eru Veger DRottens / i Vinde og Storme (h) og hañs Dagur er Reideñar Dagur/Dag ur Storms og Vindar (i). Nær Vetrar-Kullda Vedratta kiemur yper/ skijlum vier Lijkamanum med Klædunum hvad best vier kuñum: Eñ med hveriu vilium vier skijla Sælunne/þegar Reide-Stormar Guds ypergangaʃ? þar til kuñ um vier ecke ad fa neina adra Skiglu / eñ Riettlætis Klæde JEsu Christi. A þad vijñur

(f) Esa. 29. v. 6. (g) Jer. 21. v. 19. (h) Nahum. 1. v. 3. (i) Zophon. 1. v. 15.

þ viñur Kullde/ Stormvidre eda Skrug gur Gudlegrar Reide eckert. Sagt er ad Skruggurnar kuñe ecke ad granda Laurberia Trienu. Sa sem situr i Skugga þess himneska Lijfsins Tries JEsu Christi / verdur alldrei snertur af Þrumū Guds Grimdar Reide. Þeir sem ad Gud ottast/ eru lijker þeim/ yfer hvoria øll Stoorvidre ganga (k). Þeim uriñ offrꝏker Born Nimensins/og þad er so sem sialfur Nimeneñ tale opt Hardlega a moote þeim. Eñ verdu Nugbraustur/christeñ Madur/þo þar kome Regn og Ovedur/ Kullde og Stormur/ mun Gud þo vijsa þier i eitthvert þad Plꝏtz/ hvar þu kañt þier ad skyla z Ohultur ad vera. Og nær vier høfum ecke meir nockurn Stad a Jordune / og hlíootum i einum sterkum Vinde ad fara til Nimins / sem Elias fordum Daga (l) munum vier þvi hliootara þiña upp lꝏtnar Dyr til eilijfs Lijfs. Sw mikla Netia Benaja drap tvo Moabs Leo

 on/

(k) Esa. 54. v. 11. (l) 2. Reg. 2. v. 1.

on/ og hañ gieck nidur um̃ Vetureñ a Snioothmanum og drap eitt Leon i einū Bruñe (m). A Vetrar Snioo Tijma þessa vors Mædusama Lijþs/ hlıootum vier ad beriast vid þau þriw oplugu Leon / Girnd Holldsins / Fijsn Augnaña og Drambseme Lijþsins (n). J þeñe añ Bardaga byrtar þier / so þu verdet ecke yþeruñeñ / med Alvoru ad fram̃ganga/ þar til verdur ad koma heit Bæn þijns Hiarta / og breñande Andañs Stødugleike. Þo Vetrar Kulde Hørmungaña ligge a oss i þessu Lijþe/ a Hiartad samt ad vera heitt i Elskuñe til Guds/ heitt i Kiærleikanum til Næungans/ heitt i Bæneñe fyrer siælþum oss/ og øllum almeñelegum Christeñdoomsins Naudsynium. Svo munum vier ad wtendudum Vetrar Kulda allra vorra Eymda i Heimenum/ glediast O-aþsætañlega/ þegar vort Fagnadar Vor er komed a Himnum / Hiælpa oss þar til DRotteñ Gud i JEsu Nafne.

(m) 2. Sam. 23. v. 20. (n) 1. Joh. 2. v. 16.

VIII. Vmþeinking.
Af
MANADENVM.

Job. 29. v. 2.

Eg villde ad eg være lijka sem eg var / a þeim fyrrum Mánudum / a þeim Døgum / þa Gud hañ vardveitte mig.

EIrn MAANadur hefur i voru og añara þiooda Tungumæle sitt Nafn af Mananū (þad er af Tunglenu). Af Lit Tunglsins / sierdeilis þa þad er nytt / dæma Meñ um þad / hverneñ Vedurattufared mune verda þañ Manud wt / sem þad sieft a Himnenum. A medal Mañaña eru þeir flestu Tunglsins Vmbreitingu underorpner ; Epter þvi riettet sig þeirra Heilsa og Siwkdoomur / þo ad eg þeige yfer þvi / þegar þeir

afladhvert af sialfs Orsok/edur af od=
ru Ouvmflyanlegu Tilfelle verda Tungl
sivker. Salomon seiger / ad Guds
Christne a Jordune / sie fogur sem
Tungl (a): Enn Gud nade þad / ad
a hefie umm langan Tyma/ hafa orded
hrædelegar Ummbreitingar. Sumstad=
ar er yfer hana komen ein algior For=
mirkvan / so ad þetta Tungl hefur ecke
sitt Lioos (b) / helldur er þess Skin oll=
dungis i burtu. J morgum Konga=
Rykium og Londum / er þad snwed i
Blood (c) og Saklleiksins Jnnendur /
meiga Vidurkienning Evangelij betala
med þeirra eigenn Bloode. Birta Tungl
sins/sem er næsta Ostodug/mindar oss
Manadena / og epter Tunglsins Umm=
breitingu og Ostodugleika leliast þeir.
Jeg meina af þvi Tymanlega sie eckert
stodugra/ enn sialfur Ostodugleikenn/þvi
hann bregst alldrei / medann Verolldenne
er olldungis ecke umm Koll kastad. Mun
hann

(a) Cant. 6. v. 10. (b) Es. 13. v. 10.
(c) Act. 2. v. 20.

hafi ecke fyrer vorum Augum i plestum Hlutum a sialfum oss og odru synelega framkoma. Vier sialfer erum et Oslyker Bloomstrunum / sem i Maj Manade eru borenn a Brioostenu/ Enn i Decembri eru ad Sorpe ordenn. Verolldenn er eirn Gler-Stoor (d)/hvad snogglega brotnar hann i sundur? Hvad er pad/ ad vier vilium reida oss uppa vort Lyf? Pesse Dagur kann ad svipta oss pvi. Vier hofum af Drottne vorum Lyfed odlast/og pad po ad Lanne. Pvi mun pa Manneskian vilia lata miked i synu Lyfe? po ad Lyfed sie vel til Fara i Æskunne/kunnum vier samt i henne Lyfplauser ad verda. Sonur Davids matte deya i Voggunne (e). Eckiunnar Son af Naim i pvi fegursta Bloome syns Vngdooms (f). Pvi munum vier giora miked af vorre Heilbrygde? Eirn lytell Blastur af Loptenu kann henne audvelldlega i burtu ad feikia. Hvar fyrer elskar sa ryke

so

(d) Apoc. 4. v. 6. (e) 2. Sam. 12. v. 18.
(f) Luc. 7. v. 12.

so mióg sitt Gialld og Gull-Peninga? Hver veit hvar sa Þioþur er alenn/ sem þeim kann burt ad stela? Eda hvar þad Oluckunar Tilþelle er faled/er þa kunne fra honum ad taka? Aþ hverium heþur sa/ sem hátt er upphaþenn / feinged þad Nádar-Breþ / ad hann skule alldrei falla? Vier drøgum sialþa oss a Tálar / Eþ vier skriþum a Sandenn / edur mindum Book-Staþena a Vatnenu. Veralldarennar Náttalag er lykt þessu hverutveggiu / þad forgeingur sem Fis og Froda: Vier og eirnenn. Þau Hws/ er vier biggium a Jørdunne / aþ hversu sterkum Mwr/ sem þau eru giørd/ kunna a einum MÁ Anade / jaþnvel a einum Deige nidur ad falla: Tilþþdenn er sw stadþastasta / Hun er an alls Týma-Vppa þad hun verde oss Farsál / þa stundum epter þvi stadþastasta/Gude og Himnenum. Himenn og Jørd munu forganga (g) / Gud og hanns Dýrdar Himenn forgeingur alldrei. Holldum oss stadþast-

(g) Luc. 21. v. 33.

stadfastlega vid hann / hans Nafn er einn sterkur Kastale (h) / Hann er stad-fast Himlprædikiins Hella (i) / Pegar bæde Lyf og Heilsa verdur oss hverfullt/ hefum vier stadfast Athvarf hia hon-um. Flester a medal Mañanna eru lyk er Aprilis Mannade : Peir boda Upp-hafslega Heidrykiu og Hlyende/ eñ enda litlu sydar med Illvidre. Peir eru ferd-uger ad byria eitt edur añad / eñ i pess Framkvæmd / eru peir lyker peim geldu Hestum/sem snart hlaupa sig Ofmooda og sprynga a midium Beige : Pad sem peir tala i Dag / er allt añad a Mor-gun : Peirra Kiærleike er ecke svo var-añlegur/ sem pær forgeingelegu Roofer/ eñ peirra Natur helst leingur vid / eñ Pirnarner. Uppa eitt lekt Skip ha-fa Meñ sig ecke ad reida : Miklu sydur uppa pvilykra Mañа Hiortu/ par pau eru svo Lekafull/ad pegar pad eina fell-ur iñ/bullar hitt añad wt aptur. Sackiu ecke a pessum Ostødugleikans Vege/pu sem

(h) Prov. 18. v. 10. (i) 1. Cor. 10. v. 10.

sem vill komast i Himenen. Tolþ eru Mánaderner i Arenu / Tolþ Israels Kinkvijster voru wtleiddar aþ Egypta Lande/sem ad voru margar tolþ Pusunder / en vegna þeirra Ostødugleika kom uſt ecke nema tveir Men aþ þeim / sem ad voru Josua og Kaleb inn i Canaans Land (k). Sa sem vill umflya þeirra Straþþ/fordest allan Ostødugleika/ og halde sier fast og stødugléga vid Gud / bæde Noott og Dag/ i Sorg og Glede. Ecke var Eingillen Gabriel fyrr en a þeim siøtta Mánude sendur til Mariu Meiar ad boda henne Gietnad JESU Christi. Gud alleina veit þann besta Tijma. Hann veit/ þu sorgande Sál/ þa riettu Stund / til ad frija þig wr þijnum Eymdum / þo þad verde ecke fyrr en a þeim seinasta Mánude þijns Lijfs/er þier noog/ þegar DRottenn sender þa til þijn sinn Eingil aþ Himnum ad sækia þijna Sál og bera hana i Abrahams Skaut.

(k) Num. 14. v. 30.

IX. Um

IX. Umþeinking.

Af
VIKUNNE.

Exod. 34. v. 22.

Þu skallt hallda Viku Hm tijdena.

SJø Dagar giøra eina VIku. Sløgt visse Joseph ad telia þau Sjø vellte Ar i Egypta-lande (a). Gud veit þo eñ be-tur og Obrygdanlegar Tølu siña Vi-valdra / samt er uggande um ad þeirra Tala verde færre/ eñ hiña Fordæmdu. Þad er langur Tijme sijdañ ad allt Hold heþur fordiarþad sijna Vegu (b). Sa Riettlæte Abel er fyrer løngu deyddur: Fyrer løngu er sa Gudlege Enoch tik Himens uppþareñ. Gud eirn veit þeirra Tølu/ sem sijdañ haþa betrad sitt Lijþ-erne. Eþ þeir eru fæer/ sem a Jørd-unne

(a) Gen. 21. v. 29. (b) Gen. 6. v. 12.

unne hafa eitt hreint Elsku-Hiarta til Guds a Himnū. Og verde i Tilkomu Mansins Sonar ecke fundenn Trw a Jordu / þa verda og sannarlega fæer Erpingiar þess tilsfþa Lijfsins. Þeir lærdu Stiornu-Meistarar disputera sig nær hælfdauda/ um̄ þad/ hvad margar sieu Stiornurnar a Himnenum / Hver ad sie stærsta edur minsta af þeim. Ad licer koma sier ecke samann um̄/ hver Ta-lann sie hin besta og heilagasta / hvert helldur sw siounda / þridia/ edur nockur önnur. Þeir Andlegu Zions Vaktarar verda ecke helldur a eitt sætter / hverier ad sieu þeir riettu Yfvolldu/og hvar af þeir kunne ad þeckiast edur eige. So hafa og marger giørt Strijd sijn a mille i Skriffe og Orda-þrætum um̄ Tolu Dijrsins/sem teiknud er sex Hundrud/sex og sextijger (c) / Hvar um̄ til þessarar Stundar hefur ecke nein stadfost Forlijkun orded. Enn hvert þesse edur hin/ sie i Tolu þeirra heilogu / og hvert þa i sijnu

(c) Apoc. 13. v. 18.

i fíny Exsperne rænke vid Tolu peirra
fíu Guds Bodorda / heyre eg allþleſta
gieþa ſig ſíted uñ/ þvi er eg hrædður ad
allmarger Otalder/edur wr Tolu Guds
Barna wtelucktet/ſídarmeir verdereikn
ader a medal Guds Arþſkiptis a Him-
num (d). A Jordune er morgum ecke
ert tídara edur tamara / eñ ad ſetia þa
ſtrax i Tolu Fordæmdra er ecke liþa ept
er þeirra Neila/ ſo ſem Antachriſtenum
fellur eckert Eiettara eñ ad teikna hiñs z
añars Nafn med raudum Bookſtofum
i Rýmenu/ og kalla þa Neilaga/ ſem þo
verda alldrei iñſkrifader i Tal edur Tob
lu Husſins Iſrael (e). Judas var tal
leñ med Poſtulunum/ eñ foor þo til Nel-
vítis. Þad mæ oſſ einu gillda/ þo vier
ſieum ecke talder af Verolldeñe a medal
þeirra/ ſem heñar eru/ þad være oſſ ecke
helldur neitt Gott: hun forgeingur med
ollu þvi hun er / og vær tum vier heñar /
mættum vier med heñe til grunna gan-
ga. Þo ad vor Nafn ſie i eingre To
D lu hia

(d) Sap. 5. v. 5. (e) Ezech. 13. v. 9.

lu hia heñe/ vardar oss ecke um̃/ pad er oss noog/ ad Gud þecker Syna. Jacobs Saud-Fie var pad pleckotta/og þar af þeckte hañ þa Hiord er hañ atte. Verolldeñ giorer oss opt mislita / bæde blaa og bleika / og optlega margfleckotta : Þo hun giore pad ecke med Jacobs Stofum/ er hañ kastade i Vatns-Reñurnar / þa samt med ødrum hessar Vppafindingum / med Lastmælum / Rooge / Ofsooknum og ødru þess hattar. Eckert af þessu kañ ad draga oss wt wr Tølu Guds Barna. Farfe Guds er hvytur og raudur : Af hanum þecker hañ þa sem hañs Eign eru / og vier meigum med þeim rauda Krossburd ærens Lit iñganga i Himnarijke. Ept er Tølu vorra Misgiørninga er skylld-ugt vier lÿdum Tølu Slagaña(f) : Eñ allra vorra Vikna og Manada Tal er hia Drottne (g)/ þegar þetta er um̃-lided / snerter oss eingeñ Kvøl framar meir. Hier um̃kryngia oss opt Otel-taꝛileg

(f) Deut. 25. v. 2. (g) Job. 14. v. 5.

iafileg Kvalræde (h) / þar verda Tær, eñ/hverium vier hofū i Heimsins Kvol um wthellt/oll af þurkud. Nia Gude eru ecke einasta allar vorar Vikur/Dag ar og Stunder/ helldur og oll vor Nofs ud-Nær taleñ (i). Israels Tyme hefur ongva Tolu / seiger Syrach / 37. Cap. v. 28. Gud giører þær Dasemder sem ecke kuña ad teliast (k). Þo ad vorer Brester sieu so marger / ad þeir kuñe ecke ad teliast (l) / mun Gud af siñe Næd þa hia oss Olalda vera læ la/ nær vier ydrunst þeirra af Niarta. Vikañ hefur sitt Nafn af Vokuñe. Margar Sorgar-Vikur kuña oss ad Hondum ad koma / a medañ vier erum ad wtenda Vikur votra Lyfdaga i Heim enum / þo vier fæum a þeim nockrar Andvokur / i Hrigd og Sturlan vors Niarta / hvad kañ oss þvilykt ad skada/ þegar sa sañe Israelis Vaktare vaker med opnum Augum yfer oss / og fæter

D 2 oss

(h) Psal. 40. v. 13. (i) Matth. 10. v. 30.
(k) Job. 5. v. 9. (l) Eccles. 1. v. 15.

oss Lokfins/sem sijna soefnugu Postula/ og þær forsimalu Jomfrwrnar/ er eirnest sofnudu/ i sitt Brwdguma Sal? hvar vier fæum/ ecke sem Lea med Jacob ad hallda eina Viku med honum / helldur um̃ alla Eilijfd.

X. Umþeinking.

Af DEIGENUM.

Joh. 11. v. 9.

Hver han̄ geingur um Dag en̄/ sa steiter sig eige.

ALLer Dagar eru ecke eins / Aller Men̄ og ecke helldur. Stundum er kallt / Stundum heitt/ þess a mille Gott/ þess a mille Illvidre/ þo eigum vier af hverium Deige a þeim efsta Deige Reiknings-skap ad giora. Dagar vors Lijfs eru stutter. Til þess sem vier gioru̅ a þm̄/ þurfum vier þo leinge ad svara. Vel-vadur

vadur mæ ſa Dagur vera / a hvertum vier hefum ecke neitt þad giørt / ſem Gude er til Dijrdar / eñ oſſ til Sælu hiælpar: eñ hvad marga Daga hefum vier þo med þeſſum Hætte læted lijda? Ef aller vorer Dagar kyñu ad tala / mundum vier hafa ſo marga Aklagend ur/ſem vor Augnablik a þeim vered hafa. David bad Gud / ad hañ villde kieña ſier/ ad telia edur reikna ſijna Daga/ ſo ad hañ forſtæll yrde. Sa hæd= ſte Forſtæleglefke er þad/ad vier reikñi a hvertum Deige Tolu vorra Misgiørninga/ ſo ad þeirra Tala verde ecke of mikel/og uñ ſijder ein Oteliañleg Summa. Dagureñ er af Gude ſkapadur / til þeſſ ad Madureñ ſkylde a hønum giora ſijn Verk og Erfide. Sa giør er þad beſta Verk / ſem erfidar ſo fyrer ſiælfañ ſig/ad hñ burtveiller þeim Þwn ga/ ſem a hñs Hiarta og Sælu liggur/ þad eru Synderner. Eñ ad verda lauſer vid þær/ þurfum vier þar til ſier deillteлega Fioora Daga. Sa Fyrſte

 hlytur

Hlytur ad verka hia off Vidbiood z Lei-
da a Syndunum. Af þeim uppstyggur
fyrer Gud eirn andstiggelegur Odaun.
Sa sem kiñur øngvañ Odaun af sijnum
Syndum / honum er eingeñ Opocke nie
Vidbioodur a þeim. So sem Odaun
eñ er illa luktande fyrer Vitunum / So
eru Syndernar fyrer Himnenum: Þar
fyrer verdur þeim Ogudlegu samlyki vid
þau fwlu Kid / hverium Doomare alls
Hollds mun a epsta Deige fra sier vysa.
So leinge sem vier latum Syndernar
liggia i voru Skaute / og vier. hofum
þær til þess ad lata Dioﬂuleñ kieña af
þeim þañ Daun / sem honum giediast
betur eñ nockur ylmande Vreñeßoorn /
elskande Syndena i Hiarta/ Sinne/ Hu-
ga og Handaverkum / erum vier a Him
num fyrer Gude ein Andstygd. Sa
añar Dagur hlytur ad vera eirn Hræd-
slu og Skielfingar Dagur. Stoor-
brota Madureñ hrædest fyrer hyns Doo-
mara/og hyns Hrædsla hneiger opt Hiar
ta Doomarañs til Medaumkunar. Ef

vier

vier hrædunst ecke fyrer Gude/ erum vier sem adrer Gudleysingiar. Þesser ganga á þeim Veige/ sem liggur til Nel vþtstrat Glötunar / og eru Børn ani Otta. Þeir hafa yfergiefed Guds Vegu/ og allre þeirre Æru/ er þeir ættu hønum ad veita/ fra sier kastad/og hver ke Ottast þr nie skamast sijn þar fyrer. Illvirkeñ Ottast þo Vønd Bödulsins. Marger Meñ Ottast ecke Vegna sina sußvirdelegra Synda/ hverke fyrer Nel vþte nie þeim strænga Einvallds Doo-mara allrar Veralldarennar. Þad er Teikn eins Siwkdooms/ sa ed eige ver-dur læknadur / þegar hiñ Siwke/ epter þad oplega hefur vered bunded um hñs Sær / og þau hafa uppskoreñ vered / spottar Læknis-Nønd sijns Grædara. Sa þridie Dagureñ a ad vera eirn Ydo-runar og Angurs Dagur vegna Synd-añа. An þess vier giorum Ydran/ ver da oss ecke Syndernar fyrergiefnar. Naß-Sioo þeirra skadsamlegu Losta og Lystinga verdur ecke fra oss burtveikt /

nema þar til kome saƒarleg Ydran• Guds Naad var þad ad þacka / ad Pet' ur þieck Naad/ eñ þo epter þad hañ haþ de grated beisklega, Nañ sem Dyr siña Augna vill ei upplata/ so ad fyrer Syn dunum sie upploked/ og þeim i burtu viss ad/ kañ ecke ad fa JEsum til ad iñ' ganga i sitt Hiarta• Vatns Tár aþ Augum þess sem aþ Hiarta ydrast / giora Frelsarañs Hiarta breñande til ad giora þad sem sa harmande Syndare gyrnest• Sa þioorde Dagureñ a ad vera vor Erþidis Dagur• Vor Christ eñdoomur heimter Erþide aþ oss• Sa sem sepur/ misser opt þad/ hvertu hñ heþ de kuñad vakande ad behallda: Sa sem Ydiusamur er i sañre Gudrækne / upp• bygger sialþañ sig Gude til eins heilags Musteris• Flester vorer Dagar eru vissulega umlidner: eñ latum þa so mar ga sem epter kuña ad vera/ i Jdkun Gud ræknenar framleidast• Opt verdur a einu Augnablike aþrekad / þad sem a morgum Deige hepur illa forsoomad

vered. Vier viljum a þessum Deige leita Nadar og Myskunar hia Gudi / til ad fullkomna þad gooda Verked/ allt til þess Dags JEsu Christi (a) / og viljum þar um bidia Noott og Dag sier deilislega (b). Vier erū Dagsins Børn/ (c): Latū oss þar fyrer ganga so sem a Deige. Dagur Christi er þegar fyrer Hondum/ seiger Paulus/ 2. Thess. 2. v. 2. Coronan er eirnen fyrer Hondum / sem DRottenn mun gieþa hinū Froomu / þegar vor Goodverk koma fyrer Dagenn (d) / og þad sem vier høþum adhaþst a vorum Lijþdøgum. Vier viljum giøra þad hid Gooda/ hvad hellst vier gietum vora Lijþdaga: Eñ hialpa þu oss DRotten Gud aþ Nad þinne / a øllum vondum Døgum / til þess eilijþa Himneska Fagnadar / A M E N.

(a) Phil. 1. v. 6. (b) 1. Thess. 3. v. 10. (c) 1. Thess. 5. v. 5. (d) 1. Pet. 2. v. 12.

XI. Umþeinking.

Aþ

NOOTTUNNE.

Psalm. 42. v. 4.

Mijn Taar þau eru mijn Fædsla Dag og Nott.

NOtten er valla nockurs Manns Vinur: Enn hielldre eingen med henne / yrde ecke so mørg Mirkra, Verk framenn/ sem giørd eru. Dag og Noott hefur Gud giørt: Enn þegar NOtten er giørd ad Deigenum og Daguren ad NOttenne/ þa hefur Dioffullenn giørt. Marger vaka a NOttunne/og sofa a Deigenum: þad hefur Gud ecke tilsett/ er NOttena hefr ut skickad til Nottlldar / enn Dagenn til Erfidis. Sumer sitia langt fram a Nott til þess ad spilla sig af vormu Vyne/ ad leika Spil og Kotru/ edur sedia Bøkenn af Hollds z Bloods Vellystingum: Enn mun þetta vera riett? Flester giøra af Deigenu NOttena/þeir syndga i Leinum/enn Gud straffar þa Openberlega:

Vill

Öll þeirra Verk eru Nætur-Verk / og verda giord i Kogũ/þar sem allra Han- da Otukt er frameñ : þeir hera aung- vañ Koñda fyrer þeirre eilñþu NOtt / sñ ñjdarmeir mun yþer þa koma-NOtt Mirkrañ heþur allmargra Hiørtu og Siñe so formirkvad / ad þeir ganga a Deigenum/ so sem være þeir i Egypta- lands Mirkrum/þar sa Eine kuñe ecke ad sier hiñ Añañ-Gud sier alla. Hvorki eñ mun þessum Nætur-Doolgum vilja ganga/þegar sa mikle Dagur uppreñur/ a hverium aþ øllum verdur Reikning- ſkapur heimtur / og Skyla Mirkrañ/ sem oss villt haþa/er i burtutekeñ/og øll vor Verk verda berlega i Lioos leidd ? Fyrer Moñunum kuña marger ad fela sig : Eñ eingeñ þ Gude. Þu Ogud- lege/ Eg þyn Sal verdur aþ þier kraþ eñ a þessare NOttu (a). Ertu Reidu- buveñ ? Sañarlega ecke : So er Von þier gange Illa i NOtt/og eñ verr þar epterkomande Nætur / og þo samt villtu sleþa

(a) Luc, 14. v. 2.

giefa pig i pyna Sæng : Eñ gioret pu pad med pessum Nætte aan Ydrunar / so verdur pyn Sæng / pitt Helvyte. Og a pessu er eingeñ akiar Mismunur eñ saa / ad mille Heñar og pess / attu epter eitn lytiñ Tyma Olifadañ. Ef pu lif er sialfum pier / verdur pitt Synda-Registur pitt Aklagare: Hvo pad pa af med Taarum Ydrunareñar / so pad giete pier ecke skydarmeir Mootmæle veitt. Gior pig lausañ vid pynar Synder / sem pu drygt hefur. Pu veitst ecke hvad a epterkomande NOttu kañ ad skie. Nootl eñ kiemur / nær eingeñ kar vakad (b). Nu er Tyme ad giora sig reidubueñ / adur eñ Sooleñ fullkomlega undergeingur. Taktu i burtu pa Skylu / sem er fyrer pynum Formirkvudu Augum / so ad Sool Riettlætesins JEsus meige pig upplysa. Pad sem i Mirkrunum er skied / laat pig aangra opeñberlega / so muntu pess opeñbera Guds Fyrerheitis / ad eingeñ / sem a Christum trwer / skule fyrer-

(b) Joh. 9. v. 4.

fyrerparast/ nioolande verda. Heinktu um̃ þa Hevqiskn NOtt / a hverie þeir Fordæmdu pijnast. Stoorum gagnar þier ad gyrnast epter þm̃ Himneska Deige / ad læta NOtt Syndareñar burtlijda/ og i Ljoose eins Christelegs Lijfernis ad ganga. Þesse Dagur er snart umlidenn/ med honum eru og lidnar allar þær Stunder / sem þeir Froomu hafa i Dag lided. So hiælpar Gud od wenda eirn Dagenn epter aññan/ þangad til sw skiæra Morgun-Stiarna uppreñur/ nær Menn hafa ecke framar ad kvijda fyrer neirnre Tymd edur Anaudum. Vier hlioolum ad bijda epter þvi/ er a þessare tilkomande Noott mun skie: Hvert helldur hun verdur oss Hrædslu edur Huggun ar Noott (c) / mun Gud hiælpa oss / hana og adrar vel ad enda / þar til sw sijdarsta kiemur/sem verda mun hin besta/a hverre vier munum fra ollu Illu leiddet verda. Margur kañ med David/ ad vera so mæddur af Andvarpan/ ad

(c) Job. 7. v. 14.

ad hafi bleiter ufi alla NOttena ſyna Sæng/og væker i Tarum ſitt Legurwm (d) og kallar a NOttu og Deige til Guds ſyns Nialpradis (e) / og þikur þo valla ad Morgne / þad / med hvertu hafi giete ſig huggad. So geingur þad til fyrer oſſ i Verolldefie : Eñ ſydar mun þad betur falla. Hier verdum vier fædder a Harma-Braude Tymafilega : Eñ a Himnū med Hunang-ſætre Hugg un og Fagnade Eilyflega : Epter þvi hliootum vier ad þreyia / og þetta med Þolefimæde ad umlyda / og vona uppa DRottefi fra eirne Morgun-Vokufie til afiarar. Vier vilium Otlaſt Gud/bæde Noott og Dag (f)/ og þeinkia uñ hfis Logmal Dag og Noott (g). Gud/ ſem vittar vors Hiarta a Nattarþelenu(h)/ mun vorum veikum Anda Styrk gieþa / ad hafi falle ecke nie ſrvænte. Eþ vier mifiunſt hfis Naþns a NOttefie(i)/ verdur

(d) Pſal. 6. v. 7. (e) Pſal. 88. v. 2. (f) Deut. 28. v. 66. (g) Joſ. 1. v. 8. (h) Pſal. 17. v. 3. (i) Pſal. 119. v. 55.

verdur hñ vor Nijß z Skiolldur/ i giegn Andlegu og Lijkamlegu Dags og Nætur Fære og Freistingum. Vor Sæng/ i hverre vier leitũ DRottens (k)/ verdur oss þa ad eirne Andlegre Paradijs/ þangad til vier fäum komest til Himnesk rar Hvijldar i Abrahams Skaute. Vøku-Madur/ er NOtten snart wte (l)? So hroopum vier þegar vier lijdum og oss leingest epter Hiælpenne. Vor Augu munu ecke wtaß soßna i Daudanum / Lijka vel þo vier gongum til Svefns i þvi dimma Nætur-Mirkre Grafarennar. Sw NOtt lijdur skiott/ og epter hana kiemur Vpprisan/ þa eru og allar vorar Eymda-Nætur wte/ og sa eilijfe Zions Dagur/ med Himneskũ Dijrdar-Lioome fyrer Augunum/ a hönũ blijtur Noottenn ad vijkia fyrer Lioosenu. Lætum oss vera Stadfasta i Bænenne / Dag og NOtt (m)/ So mun Gud vort Land og Heimkinne/ og alla oss/ sem þar innebwũ/ fyrer

(k) Cant. 3. v. 1. (l) Es. 21. v. 11. (m) 1. Tim. 5. v. 5.

fyrer Ahlaupum og Nallde vorra O-vina/ vardveita/ og fyrer Magt sialp-ra Helvijtis Mirkra. Diofulleñ ræ-klagar oss Dag og NOtt fyrer Gude (n): Christur bidur fyrer oss Oaplæ-tañlega frañie fyrer sijnum Himneska Fødur. Ef vier hølldum oss vid hañ/ kañ Satan oss alldrei ad skada. A þess-are NOttu Oska eg mier og ollū Guds Elskurum / Ad sialfur Gud sie oss sw Ohultasta Skiola / Einglarner vorer Vaktarar/ og sa Heilage Ande/ sem er Ande Liossins/Verndare alls þess/sem vier vilium vardveitt sie til Morgundag-sins: Vpprisie þa JEsus / sw skiæra Morgun-Stiarna i allra vorra Hiort-um. Sofe Lijkameñ/ eñ Sælleñ vake: So munum vier aller Gude til Lofs og Dijrdar uppvakna/ A M E N.

(n) Apoc. 12. v. 10.

XII. Vmþeinking.

Ab

Morgnenum

MORGNENUM.

Amos. 4. v. 4.

Bered framm ydar Offur a Morgnana.

Morgun-Stund hefur Gull i Mund/ seigium vier i almenu Mꝏltæke. Alldrei komum vier opsnemā til Guds: þess hefur marga ydrad / er þad hafa seint giört. Þegar eirn Stadur edur Festing er apturlæst / kann eingen epter almenᵉlegre Skickan þar inn ad komast. Þad sem Stadarvaktaranum er Leifelegt fyrer utan almenna Reglu ad giora/ stendur i hans Vallde. Sialfs Guds Borg/ sw nija Jerusalem/ hefur Tolf Port (a): Enn þeim ollum verdur læst a einum Tijma/ og verdur alldrei aptur upploked umm alla Eilijfd. Vilie nockur grenslast epter þessu af þeim Fimm Forsialu Jomfrwm (b) / fær hann ad

E vita

(a) Apoc. 21. v. 12. (b) Matth. 25. v. 12.

vita hvernen þad hefur geinged fyrer þeim. Marger skioota sine Ydran a Frest / fra Morgne til Kvollds/ og allt til þeirrar seinustu Stundar syns Lijfs/ Ja/ allt til þess sijdarsta Puncts Lijfs-Stundarennar. Sialldfeingner munu þr vera/ sem koma Ardeigis til Guds. Jeg hygg ad flester drage þad undan þar til Kvölld er komed. Þegar Menn fiska fyrst til Siwkdoomsins/ leita þeir Lækn arans / Enn ad leita Guds / þyker þeim (mœ skie) alltijd noogu Snemma. Mar ger kunna ad hafa Vilia til þess ad vera Gooder og Gudhrædder / þo kann þeim opt ad synast þad vera noogu snemt ad lœta af þvi Jlla. Snemma Morguns plaga Menn ad rijda a Jagt til ad veida Ville-Dijren : Hvad fœer eru þeir sinn i Tijma reka fra sier þau Villu-Dijr / Syndernar / er fikiast allt til opmorg i Hnaglende og Takmorkum fra Hiarta ? Medann Skiped er heillt/ Stoofferenn O-hult / Stijre-Madurenn heilbrygdur / Seglenn sterk/ Vindurenn goodur/ liggia allmarger

allmarget kyrrer a Noþnesie: eñ þegar þetta breitest/ og geingur Krabbagang/ verda þeirra Wister/ er þeir hafdu ætlad sier til Sioo-Reisuñar / fordiarfadar. Þad sem oss opt-hast hindur vid þetta hid Tijmañlega ; hindrar oss fra þvi ad kiñia JEsum. Þegar Forstanded er i burt / Sinned er orded dofed / Kraptar Hugskotssins og Lijkamans / so sem añad riwkande Skar / So kañ og Ljoos Andagtareñar audvelldlega ad vtslokna: þa kañ Mañeskiuñe ad verda Ohægt uñ ad bidia / Ohægt sier ad uñvenda : Hier til vilia styrkver Kraptar. Skule Gud ecke fra oss vijkia/ hliootum vier ad hallda honum med styrkre Trw ar Hond. Þeir sem hafa þioonad sijna Lijkstijd trwlega i Hoofum edur Herrabagsdum / eru optast i þeirra Alldurdoome setter til Rooleghetta. Gud vill læta oss þioona sier alla vora Lijfdaga : eñ þegar Kvolld hra er komed / verda Guds Barna Laun Nimeneñ/ og þeirra Endurgiallð þad eilijfa Lijfed.

David vaknade ærla upp af sijnum Syndum (c) / ædur enn hann hafde veimt þar hia sier. Fæe Synderrnar fyrst Nita Aflot i Ædunū/ ganga þær gliovit enn i Niartad. Ærla byriar þeim Moot-stedu ad veita/ afiars mun vera þad ver-de helldur seint. Þad Ungur nem-ur/gamall hefur. Ardeigis liet Ab-raham Ambættena Nagar fara i burt af sijnu Hwse (d)/ þvi kom Guds Blessan yfer hann i hans Alldurdoome/ og ad Kvollde hans Lijfs-Stunda. Ef vier ærla leitum DRottens (e) finnum vier hann (f). Þar fyrer villium vier snemma vakna til DRottens (g) / og ærla leita hans a Morgun-Tijma vorrar Æsku : Ærla a Tijma Nædareniar og Deige Nialprædesins: Ærla a sierhverium Dags Morgne/ So mun hann snemma verda vor Armleggur (h). DRotten ærla vilier þu heyra vora Raust (i). Vier liggium

(c) Psal. 57. v. 9. (d) Gen. 21. v. 14. (e) Prov. 1. v. 28. (f) Prov. 8. v. 17. (g) Esa. 26. v. 9. (h) Esa. 33. v. 2. (i) Psalm. 5. v. 4.

liggium fyrer þier med vorum Bænum. So sem vier hoþum ærla þessa Dags Morgun byriad fyrer þijna Næd / So lætt u oss hñ og i þine Næd fæ ad enda. Motten vor Gud/ þu sem heþur byriad oss ad hiælpa / Hiælpa oss til eirnrar goodrar og æskelegrar Endaliktar / Þu sem ert A og O / Vpphaþ og Ender / og liþer og rijker ad Eilijþu/ Amen.

XIII. Umþeinking.

Aþ
KVÖLLDENV.

Psalm. 30. v. 6.

Vm Kvølld-Tijmañ vare Grætureñ/ eñ ad Morgne Dags Føgnudureñ.

Nægar Sandureñ er wtruñeñ wr Stunda-Glasenu / þa er Stundeñ wte/ Þegar Sooleñ undergeingur/ er Kvøllð kom-

ed: hver Dagur hefur sitt Kvølld/ hver Madur endar sitt Lijfs Lokfins mz Dauδanum. Med Kvølldenu er Dags Erfided endad: eñ i Daudanum er þo ecke allt wte um Mañeskiuna: til þess sem hun giørde i Lijfenu / hvert helldur þad hefur vered Gott edur Illt hlijtur hun ad svara epter Daudañ / og epter þvi Launeñ edur Straffed ad medtaka þa hun kiemur fyrer Doomeñ. Þar vero da Illverk fra Ogudlegu endurgolldeñ/ og þeim Froomu þad þeir hafa lided a þeim mædusama Deige fra Lijfs/ i þvi ad bera Hita og Þwnga Normungáñá/ rijkuglega med eilijfre Dijrd og Glede betalad. Þegar Meñ vænta epter eiⁿnu goodu Kvøllde / kuña þeir giarnañ ad umbera þad/ þo Dagureñ sem leid / hafe vered stirdur / þvi nær Endalikteñ er good/ þa er allt gott. Sa sem vijs er giefe hañ Gude Dijrdena / ædur eñ Kvøllded kiemur / og hañ kañ ad stella sijnar Fætur i Nætt-Myrkrenu.

Abraham i þvi Gamla / og Nicodemus

denius i þvi Nýa Testamentenu / voru kallader i þeirra Alldurdoome (k) / (l). Nu þyker þad hartnær Undrunar vert/ ef eitt Græskieggiadur verdur til Guds umvendur. Hvar fyrer þad er ein forvelld og siallðsien Konst/ ad hafa þad ad Endalokunum/ sem Madur hefur leinge elskad. Þegar Siwkdoomureñ er fullkomlega komeñ i Bloodeð / stendur Lækningeñ a veikum Footum. Þo vil eg øngvañ Mañ lijtelhugadañ giora/ mikelu sijdur fra Gudlegre Nad burtvijsa. Gud er bæde Myskunsamur og Riettlæteur/ hñ s̃ kallade a hinie ellefstu Stundu/ hefur ad sønu Makt a þeirre tolfstu þa Ohlijdugu fra sier ad reka. Þad er vijst ad sa sem syndgad hefur uppa Nadena fram a Kvolld sinna Lijfdaga / hefur hlauped i stoorañ Hæska/ og er hætt vid ad hañ mune i Onad vera / og honum verde Lokslns burtvijsad ad Kvølldenu / til þess hverium hñ hefur allañ Dageñ þioonad. Nu þo ad Vored sie lided /

(k) Gen. 12. v. 4. (l) Joh. 3. v. 2.

Sumared a Enda komed/ og Bloomstr-ureñ ad øngvu ordeñ/ hafe Tried nock-urn Krapt epter i Rootefie kañ samt Vek-ureñ Gude ad pocknast / sierdeilis hafe hañ sied/ ad nockrar af þeim affølluu Greinum hafe Avøxt bored/ þviad hañ er Rædugur og Myskunsamur/og hañ mun ecke snwa siñu Auglite fra ydur/ ef þier snwed ydur til hñs (m). Snar-lega ydrar hañ og Straffsins (n). Christur var i soddañ einu Herberge fæddur/ hvar aller mættu iñganga/ þar med audsynande/ ad hañ villde medtaka alla þa sem til hañs kiæme / Unga og Gamla/Rijka og Fatæka. Sw nija Jerusalem hefur og tolf Port (þad eru Dyr) sem merkia / ad alstadar ad/ og a øllum Timum kuñum vier til Guds ad koma / ef vier fœrum med oss þad Offur sem hønu er þægelegt. Blood-ed JEsu Christi hreinsar oss af allre Synd (o)/ So leinge sem þesse Upp-spretta

(m) 2. Chron. 30. v. 9. (n) Joel. 2. v. 13. (o) 1. Joh. 1. v. 7.

spretta Brunnur þornar ecke/ þarf einge en ad efast. Lækum oss i þetta Sinn stuttlega telia vora Daga. Munu ecke fleire af þeim hafa meir vered Heimen um þægeleger en Himnenum? Munum vier ecke hafa meir þioonad Illskunne en Gillþydenne? Vorar Synder eru ad Vist su fleire en Sandurenn i Sioonum (p)/ med þeim høfum vier forþient stoora og margfalldlega Olucku. Þennan Dag høfum vier og ecke helgad Gude tiettelega / epter hans Vilia. Nu er Kvølld komed. Hvad er til Rꝛda? Snw þu aptur / snw þu aptur O Sula mijn/ Snw þu aptur þu hin frafallna Jerusalem / so mun og DRottenn snwa sier til þijn. Þar er enn nu noog Rwm i Himnarijke/ ef vier flijtum oss og tefium ecke med vora Ydran. Þar er enn noog Myskun hia Gude: ef vier leitum hennar med Yferboot og Angre fyrer vorar Synder / mun Gud bera Umhyggiu fyrer þvi Tilkomanda / og framvegis

(p) Manasses Bæn / v. 9.

ollu forþientu Straffe og Plagum fra oss snwa. Þvi seirna sem vier høpum komed til Syndana Vidurkienningar og Apturhvarfs fra þeim / Lætum oss þvi alvarlegar leita Guds Nadar / og þvi Kappsamlegar framganga a Veige hiña goodu Verkana / So munum vier na til þess rietta Takmarks / og epter sided Kvolld vorra Lijfdaga / sia Dag DRottens med Fagnade a Himnum.

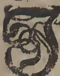
XIV. Umþeinking.

Af þessu Orde

I DAG.

Psalm. 95. v. 8.

I Dag ef þier heyred hañs Rødd/ þa forherded ecke ydar Hiørtu.

Dag lifum vier: I Dag kuñum vier og ad deya. Ef vier heyrum i Dag-Rodd DRottens Boku-Maña / sem kalla oss

oss til Yperbootar / byriar oss strax ad hlyda hefie. Sa er illa staddur / sem syna Bettran fra þvi i Dag skiytur a Frest til Morguns. Þeñañ Dag hefe eg vissañ. Hvad a Morgun kañ ad skie/er miog Ovyst. Eirn Riett christeñ Madur slæst ecke so sem uppa þad Oviss.a. Hvar fyrer lætum vier þa þad allra Vissasta vera hia oss / sem þad være Ovyst ? Þeim Ogudlegu er ecke þetta Ord J DAg / alltyd Þægelegt. Þeim er kiærara Hrapna Mæled/Cras, þad er A Morgun / so sem þeir hefde Bref fyrer þvi / ad Gud yrde þeim a Morgun Obrygdanlega Nadugr. Hañ stendur ad soñu med syna Myskunseme hvern Morgun fyrer Dyrunū (a) : Eñ þegar hñs Myskun er forøgtud i Dag/ kañ hun ødr eñ Morguneñ kiemur/ z a epterfarande Deige ad vera uñibreitt i eñ na grimdar Reide. Þad er ecke eñ nu fokked so i Spor þeirrar gømlu Verolldar / og Gydingañ / ad vier kuñum ecke ad

sia

(a) Apoc. 3. v. 20.

ſiæ aþ þeim / hverneñ til hefur geinged fyrer Guds Nadar Forøgturum. J DAg er vor Tunga fær til ad tala: Hiartad heilbrygt ad þeinkia: Hendurnar noogu ſterkar til þeſſ/ ad vier gietum upplipt þeim til Himens. A Morgun kañ allt þetta ad vera veikt orded/ til ad giøra nockurt aþ þvilǩu. Sa ſem J Dag verdur ſamþickur ſtǩnum Broodur/ og Fridþæger ſig vid Gud / hefur ſier Goods og Rooſamlegs Morgundags ad vænta. Vier hoꝼum ad ſoſu a medañ vier liꝼum tvær Adgreiningar Tǩmans/ ſem eru: J Dag/og A Morgun. Su eina mæ neꝼnaſt Uppgangur/ ſu øñur Nidurgangur. Su fyrre a ad verka þ/ ad hin ſǩdare verde good. Sa ſem a Morgundeigenum vill ecke mæta neitne Olucku/leite i Dag ſiñar Lucku/ a medañ hana er ad ꝼiña. Þar eru marger Tǩmar vors Lǩꝼs umſlidner / ſem ecke þurꝼa ad wtmælaſt med ødrum Ordum/ eñ þeſſum: J DAg/ og i Giær. A þeſſum Tǩmū hefur alltǩd aukeſt vort

Synda

Synda Registur: Eñ so þad verde ecke leingra i vorum Reikninge uppa oss skrifad/ þa lætum oss J Dag / so miked sem oss er mögulegt/ Afmæ þad med vorum Ydrunar Tærū. Þegar mörgū Triæm er kastad i Elldeñ/ þa verdur Bæled þvi meira. Þess fleire Synder/ sem Mañeskiañ drÿgger/ þess stærra Elld Drotteñlegrar Reide uppkveiker hun yfer skælfere sier. Siæum vier hañ ecke grim̃lega bælast a þessū Tÿmum? Mikell Partur af Nordur-Alfu Heimsins/ sem nefnest Europa, stendur vegna Strÿds og Styrjalldar i Hættu Bæls og Bruna. Eñ so þetta næ ecke aldeilis til vor/ Lætum oss strax i Dag fræ oss kasta Ellds-Mat þessa Bæls/ sem eru vorar Synder/ med hveriun þad hefur kveikt vered. Sa giefur Tvöfallt/ er fliott giefur. Gud er so Siñadur/ Vid hañ kuñum vier fliott ad forlÿkast. Noogu leinge/ Jæ/ allt til ofleinge/ höfum vier fram̃geinged i þvi sem oss ecke heyrde i vorum Christendoome. Nu er Tÿme til

til þess ad vier umvendum oss. Cæfum
J Dag verda Uppbyrtun a þui / og
helldum mþramm alla adra Daga vors
Lijfs/ i þessu Verke. Daglega kollum
vier til Guds : Flyt þier DRottenn ad
hiælpa oss. Þad gieret hñ Obrygdan
lega / eþ vier þlytum oss ad snwa oss til
hans riettelega. Þau Sær/ sem þlioott
eru bunden/grooa þui plioofara. So ad
vor Synda Sær forrotne ecke / og verde
um̃ sijder Olæknanleg/þa brwkum i Tijma
til þeirra Plaastur undañdræltarlausrar
Yþerbootar. Gud er saňarlega allstad
reidubwenn / ad wtrietta sijna Armlegge
i moote aumum ydrande Syndurum / og
i sinne Myskun vid þeim ad taka. Allar
vorar Synder/ hverjar vier hoþum her
bergiad hia oss i Giær / Sieud þier i
burt i Dag/og komed ecke aptur a Mor
gun / nie nockurn Tijma sijdar meir.
Þetta er ydur beþalad i Krapte H: Ans
da / Vorym Salum og Lijkomum til
Hialpræðis. J Naþne þess Krossþesta
JEsu / skulu þier vorer aþsagder Os
viner

viner þessu hlyda/ A moote hvertum vier vilium styrkia allt til Daudans. Gud hialpe oss / og læte ydur i oss og fyrer utan oss dempadar verda/ A M E N.

XV. Umþeinking
Aþ þessu O:de/
A MORGUN.

Jacob. 4. v. 14.

Þier vited eige hvad a Mor gun skie mun.

Þier þvi sem a MORGun skal skie/ hlyda Men giarnast: Enn til MOrguns fasta þeir Ogiarnast. Til Olmusu-Maśāna / þeim sem Men vilia eckert gieþa / seigia Allmarger/ Ad þeir skule koma aptur a Morgun. Hver Dagur heþur sitt Kvølld/og ad þvi endudu epterkomande Morgun. Þessarar Myskunarlausu Veralldar Medaumkunar Morgun kiemr a øngvu Deige. So man

sa

ſa Aume hlaupa i Dag mœnga Vegu / þar til hañ verdur þreittur / og Vonar-laus epter ſiñe Hiælp/og hlÿtur a Mor-gun Lokſins ad deya : So frÿaſt ſa Rÿke fra Vmþerd þeſſ Fœtœka / hvad hañ vill og ad ſkie ſkule. A MOrgun ſkal eg gieþa þier (a) / þad er alldrei. Þegar vier bidium Gud um nockud/Vil-tum vier hañ veite oſſ þad / Fyrr i Dag eñ a Morgun/a medañ vier erũ ad kalla til hañs : Eñ eins og vier giorum vid vorn Nœunga/ er riett ad Gud giøre vid oſſ. Þegar vort hungrad Lÿþ er Brauds Þurþande/Vilium vier oſſ kome þliootlega Biørg aþ Himnum : Eñ nær vor Nœunge er Naudſtaddur / mœ hañ margañ Dag Forgieþens bÿda ſiñar Hiælpar hia oſſ. So ſem vier vilium ad Gud ſie Siſiadur vid oſſ / ſkylldunſt vier til ad vera vid Nœungañ. Eñ ſo ſem Hraþnarner hallda vid ſitt Cras, ſo gøret og ſw vonda Mañeſkia i heñar Athoþnum. Þegar hun ſkal giora Yd-

ran

(a) Prov. 3. v. 28.

kan og Yverboot / dregur hun þetta un-
dan til Morguns. Þad sem i Dag er
giort / þarf ecke a Morgun ad gioraſt/
med þvi/ad þvi er aflokid. Þad Efne/
sem vidvyke vorre Saluhialp / maa
ecke hafa nockurn Vndandratt. Þvi
hættusamara sem oſſ er i þeſſu/ þvi ſtyd-
ur meigum vier Ohulter um̃ þad vera til
þeſſ a Morgun. Nær a Morgun/ er
ad mier leitad/er eg ecke til/ ſeiger Job:
Cap: 7. v: 21. Vier deyum þo a Mor
gun/ ſeiger Eſaias Cap: 22. v. 13. og
þa hofum vier ecke Tijma ad giera þad
vier ſkylldum. Vor Skyllda er ad bid-
ia til Guds/ bæde i Dag og a Morgun
(b). Ef vier giorum þetta / meigum
vier vera fyrer utan Sorg fyrer ollu
þvi/ ſem a Morgun framkiemur. Þad
maa ſeigiaſt/ ad Tijmenn hafe Vænge /
þvi han̄ burt flygur ſo ſkindelega. Ef
vorar Bæner z Betran hefde þaa eirn-
en̄/ munde Hialp Drottens/epter hverre
vier hofum leinge þreid / fliootlega og
F ſo

(b) Tob. 8. v. 4.

so sem bliwgande til vor koma. Einge eñ skylldt reida sig uppa pad sem eckert er: So er øll vor Lucka/allt vort Stand/ øll vor Nepd og Æra. Kongur i Dag/ daudur a Morgun (c). I Dag kuñum vier nockud ad vera/ a Morgun (od seig ia) eckert. Eirn Rielt-Christeñ Mad ur huxar meir uñ pad/ hvad honum mu ne giepast i peirre sælu Eilspd/eñ hvad a Morgun skal fram koma. Nañ hef ur ad søñu tvo Daga/sem eru/ I DAg og A Morgun/ a hveriun honū er eins vyst Lyfed og Daudeñ: ad vera hier/og vid ad skilia. Nañs Morgun-Dagur er komeñ/ þegar Daudeñ kiemur/ og fører honum med sier Lyfs og Salar Fognud og Farsælld/ og Boot a øllu þvi hinu Vonda. Po ad hañ uñ Kvølld / Morgna og Middeige / meige grata (d)/og hñs Negning sie a hveriū Morgne (e) / huggar hañ sig vid pad komande Dags Lioos/ sñ øll hañs Sor gar-

(c) Syr. 10. v. 12. (d) Psalm. 55. v. 18. (e) Psalm. 73. v. 14.

gar=Mirkur mune i burt dreyfa/og mar=
ga Nyrgdar=Daga med eilyfre Glede
umbuna. Guds Myskunseme hefur
onguaň Enda / helldur er hun hvern
Morgun ny (f). Gud hefur lǽted
oss aplifa þenaň Morgun / og so legg=
ium vier eirn Morgun sem kiemur epter
aňaň/til ad auka vorn Alldur / og hver
Morguneň sem umlydur/ styttter Lyfed.
Pad er ein riett Dygd Gudhrǽdsluňar/
ad vier alla Morgna synum a oss Nya
Auexte Christelegs Lyfernis / og burt
rekuň Daglega fra oss Syndernar/ þær i
oss hafa bued. Ef vier giorum þetta/
er eckert vorra Dagsverka til Onytis.
Allttyd eigum vier / bæde i Dag og a
Morgun ad dempa þaň gamla Adam/
og nyast i Anda vors Hugskots/ sem af
seige Holldsins Þioonustu/so ad vier med
þvi meire Alvoru og Fognude kyňu Gu=
de ad þioona. A einu Are kaň margt
ad forsoomast / sem a Morgun kiemst
ecke i Lag. Sie so ad eingeň vilie vir

(f) Thren. 3. v. 23.

da oss þess ad bidia oss um̄ Hialp i Dag/ vilium vier samt med Goodvilia allsta haft / og honum med Hiarta og Nende viliuglega Hiælpa/Svo mun Gud aptur a moot Myskuna sig yþer oss / bæde i Dag og a Morgun/og Morgun-Dagur eñ mun fyrer sier siælfum Vm̄hyggiu bera (g) / Eñ Gud fyrer oss øllum.

(g) Matth. 6. v. 34.

XVI. Vmþeinking.

Aþ

STVNDVNNE.

Luc. 22. v. 53.

Þetta er ydar Stund.

Egna eirnrar vondrar Stundar/ ber Strijdsmadureñ hvern Dageñ wt Sverdid a Sijdunñe. Vier vitum ecke nær sw vonda Stund kiemur (a)/ og erum þo (kañ vera) mikeñpart Vareygdarlauser. Gud hefur

(a) Eph. 6. v. 13.

heꝼur loꝼad ſÿnum Chriſtnum / ad haꝼ villde Hertÿia þa / og þad ſo leinge ſem þeir liꝼa / ſo ad þeir kÿñe ad beriaſt good re Barattu / og ad Endalokunum med haꝼs Sÿne ad ödlaſt Coronu Dÿrdarēñar. Jlla erum vier þa ſtadder / eꝼ Stund Freiſtingañа hitter oſſ Vopnlauſa. Munu þeir þo ecke lÿka vel allmarger ꝼiñaſt / ſem leggia aꝼ ſier Vopneñ / þa Fridur er i Landenu? hver þeir kuña ecke ſo ꝼliootlega ad taka aptur þegar Strÿded er komed. Marger ſoꝼa med Petre i Oliugardinum / ſo ſem ſa helvitſke Judas være ecke i Nænd / ſem oſſ er þo allt ÿd nálægur. Hver Stund er añare lÿk / fÿrer ukañ þad / ad Gud reyner ecke alla a hverre Stundu. Og hver heꝼur giort oſſ viſſa um̃ þad / ad ein øñur Stund kome epter þÿſſa? Fÿrer mørg Hundrud Arum heꝼur Johañes þetta predikad: Barnakorn / Sw ſÿdaſta Stund er (b). Þvi ꝼleire Stunder ſem vier høꝼum ſÿdañ liꝼad / þvi

(b) 1. Joh. 2. v. 18.

færre høfum vier off þeirra ad vænta til þess sijdarsta Dags. Hvad snart ad vor Dauda Stund mune koma/ er alldeungis Ovisst: Enn þad er Obrygdanlegt ad hun er a Veigenum: hvert helldur hun fer so sem Footgangande edur fliug ande/ vitum vier ecke. Sierhver take Vara a sialfum sier/ ad hans Herra finne hann svo a sig komenn/ sem hñ vill hafa/ og hann sialfur sie svo/ sem hñ villde vera a þeim seinasta Doomsins Deige. Margar Stunder lætum vier lijda/ an þess vier giørum nockud Gott/ og hlioottum þo til þeirra allra ad svara. Aller Huter hafa sinn Tijma / og allt Aform under Himnenum hefur sijna Stund (c). Enn Gud skipter umm Tijmana og Stundernar (d)/ svo þær goodu Stunder/ sem vier girnust/ koma ecke alltijd yfer off / helldur hinar/ ad hvorium vier høfdum ecke giæd. Er ecke margur hver/ a medann hñ er heilbrygdur/ Nuxunar lijtell umm þad/ ad so nær sie komed

(c) Pred. 3. v. 1. (d) Dan. 2. v. 21.

komed hañs Dauda Stundu (e)? eñ svo ad vier drøgum oss ecke a Tælar i þvi-lijkum Þønkum/ er Ohulkast/ad hallda hveria Stundena þa skiðurstù/og draga eckert undañ til þeirrar komande Stund ar / helldur a nærverande Stundu ad verka þad allt/sem oss kañ til Gooda ad verda / og þad mædur eñ sw Stund kañ ad koma (f)/ a hverre hverke Muñur-eñ eda Niarkad kañ ad giøra þad sem skÿllde. Sa sem wigieck um Pridiu Stund/giørde þad og um þa Siøttu og Njundu (g). Aþ vorre Dauda Stun-du veit eingeñ Madur (h)/ ecke helldur nær Stund Freistingaña kañ ad Høndum ad koma / edur Stunder Nrÿgdar og Mootlætinga. Nimeneñ sem i Dag er biartur og heidrijkur/kañ a Morgun ad vera hulenñ med myrkvum Skijum / og mædur eñ Kvølld er komed/ kañ ødruvijse ad verda/eñ þad var i Morgun. Vier

 vitum

(e) Syr 11. v. 19. (f) Syr. 38. v. 13. (g) Matth. 20. v. 3. (h) Matth. 24. v. 36.

vilium et Daga nie Stunder (i). Par fyrer skyllde hver ein Stunden vera oss/ ein Vppvakningar Stund (k). Vier lijdum Mædu / allt til þessarar Stundar (l) / og med oss margar Pusund Manneskiur i Verolldenne: Og hver veit nema sw Pijngsta Mædu-Stund mune hier epter yfer oss koma? Ef vier Ottunst Gud og holldum hans Bodord,/ mun Gud halda oss vid a Stundu Freistingarennar / og epter mørg Pusund illar Stunder/ mun sa eilijfe Fagnadar Dag ur yfer oss upprenna. Segulsteirnenn er alldrei kyr / þangad til hann hefur snwed sier til Nordursins. Eirn Christenn Madur finnur ongva Roo / fyrr enn hann kiemur til sijns Endurlausnara JEsum. Vier vilium Hiartans fegner bijda epter honum fra eirne Stundenne til annarar/og læka ongva þa Stund lijda/ a hverre vier sendum ecke vorar Gudrækelegar Hiartans Andvarpaner til Hims ens/

(i) Matth. 25. v. 13. (k) Rom. 13. v. 11. (l) 1. Cor. 4. v. 11.

ens / ad hafi vilie Lokſins frelſa oſſ fra ꝍllum illum Døgum og Stundum. Þeſſe vor Bæn mun alldrei verda til Forgieþens. Veit oſſ þad vor Gud fyrer þinn Son JEſum Chriſtum / Amen.

XVII. Umþeinking Af AUGNABLIKENU.

Eſa. 26. v. 20.

Geym þig um litted Augnablik þar til ad Reidenn er hiaa geingenn.

A Einu Augnablike ſtynde Døgurulleſt vorum Endurlauſnara JEſu oll Ríke Veralldarenn-ar (a). Þo þeim / ſem villa heita Gøþuger og ſtoorer i Veralldenne virdeſt ſyn Magt og Metord / meiga vara umm mørg Ar / þa er þad þo ecke ad

 reikna

(a) Luc. 4. v. 5.

reikna nema soo sem um eitt Augnablik. Pusund Ar eru fyrer DRottne sem eitt Augnablik. Og þegar vier erum komner til þeirrar Sælu Eilifdar/ mun oss ecke umlidenn Tyme vorra Pyrmunga virdast ad hafa vered leingre / enn Eitt Augnablik. Hvad sæll er sa / sem a einu Augnablike skilst vid Verølldena/ enn lender i Himnenum ? Vier ættum ad hallda maklega allt vort Lijf / sem eitt Augnablik. Augunum kunnum vier ad renna i Dag / enn a Morgun verda þau (mæskie) apturlokenn. J Nætturlegum Svefne lykium vier aptur Augun. A hverium Deige kann þad so til ad falla / ad vier lykium þau til fulls i Daudann/ hvad ikka so sem Svefnenn fellur opt a vor Augu Oforvarandis / So heimsæker oss Daudenn þess a mille / ædur enn vier hwunst vid hans Komu. Marga sæker hann i einu Augnablike / og kunna marger þeir ad þinast / er a þessu Augnablike taka ei riettann Vara. Flester þeir / sem leggia sig til Svefns / munu

þeinkia/

þeinkia/ad þeir kuñe ad standa upp apt-
ur : Eñ med þvi þad er ecke vißt / ad
þeir fæe a Nÿ upploked sÿnum Lÿkam-
ans Augum/ sæe þeir vel fyrer/ ad þeir
vegna þess Ovissa / sem yber þa kañ ad
koma / medañ þeir eru lifande og vak-
ande/ætvelie sier eitthvad þad vißt/ sem
þeim er til vissrar Huggunar/epter þad
ad Verölldeñ er forgeingeñ. Allt er þad
Forgeingelegt/sem vier höfum : Allt
er þad Fallvallt/ er vier sioum. Mør-
gum verda þeirra eigeñ Augu til Hneix-
lunarlegrar Blindne : þad sierdeilis /
þegar þeir Iminda sier eitthvad Liootl/
so sem þad være fagurt/og eitthvad For
geingelegt/sem þad være stadfast. Ept-
er Mañlegum Nätte höfum vier kiært
þad vier sioum/og hvad oss þiker Þæge
legt fyrer Augunum : Eñ kome þar til
Vpplÿsing Hiartans / og vier mÿkium
þ med þeirre hiñe iñre Andlegu Sioon-
eñe / sioum vier strax Mismun a þvi
Svarta og Hvÿta. Þau Illaluckkande
Bloomstur hafa hiñ besta Tit / so sem
þau

þau heþdu og hina beſtu Timan. Þær verſtu Bækur haþa opt þaſ ſtærſta Ti-til. J Verølldeñe ſkÿler ſier ſa Ohreile Kroppur med Silke og Flugele: Og ſa verſte Metall / verdur opt med hiñe fegurſtu Gillingu pryddur: Eñ hverneñ ſem þetta geingur i Heimenum / eigū vier ecke ad ælÿta þad / epter þvi ſem þad ſÿnaſt kañ Utvortis/ helldur hverneñ þad i Raun og Sañletka er. Fyrer Mañaña Augum ſkÿna marger Hluter hid Jtra fagurléga/ſem þo eru hid Jñra ſem ſwkar Graþer daudra Mañа. Og jaþnvel þo allt þad ſem ſÿnelegt er/ kiñe ad vera epter Nætturuñar Hætte fullkomed / hlÿtur þad þo Lokſins ad øngvu ad verda. Vort Lÿþ er Reindar ſem eitt Augnablik / og a einu Augnableike kuñum vier umſkipteleger ad verda (b). Ad þeſſe Umſkipte verde oſſ ecke ad Jllu / ſo ad vier fyrer þau ſkilium vid Glede Veralldareñar/ Eñ røtū i Hrygd Fordæmingareñar/ Liggur oſſ a þvi/ ad vier

(b) 1. Cor. 15. v. 52.

vier a hveriu Augnablike ssium til vors eigeñ Lijfs / og giœrum ad hvert voru Synda-Registre mune koma samañ vid Guds Reikningskap / og hvert vier mun- um kuña ad standast med þad fyrer hön um / edur ecke. Snart kañ þad sskdar- sta Sandkorn ad vera ruñed wr voru Tijma-Glase / og vor Lijkame pliootlega ad nidurleggiast i Jordena / hvar ed hñ skal ad Dupte verda. Vora Daga kuñum vier ecke ad leingia fram yfer Guds Vilia / og sa hefur vel sied fyrer þeim / sem skickar sier svo a hveriuñ Dei- ge / ad hñ / þegar Eilijfdeñ byriast / vere de settur til Guds Sonar hœgre Handar. Vor Glede / hvertar vier hier niootum / varer eitt Augabragd (c): Eñ Pijna Ogudlegra hellst vid Eilijflega. Þeir upprijsa ad soñu sskdarmeir aller / sem sig hafa hier lagt til Svefns i Grøf- unum: Eñ þeir iñganga þo ecke aller i þa Tialldbwd / sem ei er med Hondum giord / helldur eilijf a Himnum / þvi su- mer

(c) Job. 20. v. 5.

mer munu þa framganga til Doomsins Vpprisu (d). En so ad vier hittum fyrer þau riettu Fridarens Nœs / þegar vier skilium vid þesse vor daudlegu Eymdar Hreise ; Villum vier strax a þessu Augnablike / fyrer riettelega Ydran og Yferboot / koma oss i Sætt vid Gud / so ad hñ a voru sijdarsta Augnablike / nær oss kañ eingeñ Manleg Hialp ad stoda / sie vor seinasta og Heilsusamasta Hugg un. Eß vier skylldum þangad til / hñs vegna / nockud lijda / þa Hughreistum oss þar vid / ad DRottens yferqießur oss ecke um̃ eitt Augnablik. Og hañs Reide varer um̃ eitt Augnabragd (e) / og þegar vier hoßum geymt oss um̃ eitt lijted Augnablik i Grøßunu (f) / þar til aller Reide-Stormar eru fram̃ hia oss geing ner / mun su Himneska Fagnadar Sool oss upprena / og þad eilijfa Augnablik vorrar Glede a Himnum alldrei Enda taka.

(d) Joh. 5. v. 29. (e) Psalm. 3. v. 6.
(f) Esa. 26. v. 20.

XVIII. Umþeinking
Ap þvi
UMMLIDNA.

Psalm. 144. v. 4.

Madurenn er so sem eckert, Hanns Dagar eru svo sem umlidenn Skugge.

N Eff sem Ummlided er / hapa Menn et leingur ad vænta: Þad Epterkomande er Ovist. Þeim nyu Spæsognur um umm epterkomande Tyma / er ecke ad trwa. Vyst kann þad ad skie / ad eg lipe til Morguns / lyka vel ad þad verde ecke. Sa sem er Nyrdulaus umm syna Velferd / veit ecke hvad bægt honum kann ad veita þad ad næ Vistarveru a Himnum. A Ummlidnum Tymum / og allt hyngad til hepur Gud hialpad oss: Enn hvert vier skulum leingur vidhalldast / Og ad hann vilie frammveigis leida oss a vorre Jardnesku

neſku Vegferdar Reiſu/ mz ſama Hætte og han̄ hefur hier til giort / þad er oſſ Hvyſſt/og eingen̄ hefur teked Bref fyrer þvi. A Vmlidnum Tyma/til Næ'lægrar Stundar/hofum vier/æn Efa/ ſtoora Suñu Himen-hroopande Synda læted Gud ſia og formerkia: Og til ad bevyſa þetta uppa oſſ / þarf ecke ad fletta upp nockrum ødruṁ Bookum/ edur leida þar til nockur øñur Vitne/en̄ vora eigen̄ Samvitſku. Skyllde vorum Gude læta ſier þocknaſt / ad vier framhølldum leingur a vorre Lyfs-Reiſu til Daudans / þa hofum vier ad bwaſt vid þvi / ad þar mune alltyd aukaſt vid Skulld vorra Synda/ ſo ad hun verde æ meire og meire / allt þangad til ad oſſ være Omøgulegt ad vita hana / en̄ ſyldur nockra Fullnægiu fyrer hana ad giora. Vorar Synder eru ein Handſkrift a moote oſſ. Hvar med viliū vier aſmæ þeſſa Handſkrift ? Ecke kan̄ ein Ulf-Hoſſta hier til ad duga / Eingen̄ Kryſt/og eckert an̄ad/en̄ ſa raude Steirn

JEſu

JEsu Christi dyrmætrar Forþienustu. Ef vier hofum han hier til / verdur af Þusund / til hverra vier kunnum ecke einu ad svara / og hefdum orded i þau eilyfu Myrkur ad utkastast / alls eckert. So fullkomlega betalar JEsu Blood fyrer oss / So hreint græder þad oll vor Synda Saar / ad af þeim sieft ecke epter hid minsta Ør i eilyfu Lyfe. Vor Bekalingur er Ogilldur: Þo etum vier skyllduger ad Blooda þad sem vier hofum til / medan oss er Tymen giefen / sem ad er eitt Harmþrwnged og Sundurkramed Hiarta (a) / so verdur oll Skull den fyrer vorn Endurlausnara af Gude uppgiefen. A þeim umlidna Tyman um hefur Gud audsyndt oss sijna Myskunseme. Til Lands og Vatns hofum vier uppreist vor Sigurmerke. Ad han mune unna oss þessa framveigis / þurfum vier ecke ad efa. Han sem hef ur hid gooda Verked vid oss uppbyriad mun þad og eirnen framkvæma / sier til
G Dendan-

(a) Psalm. 51 v. 19.

Vendaslegrar Dyrdar / so framt sem vier spornunst vid / ad læta oss framar henda þvilijkar Synder / sem vier hoẜ- um a Vmlidnum Tijma i moote hans Vilia drygt og framed/ þvi þar i er iñe- falen sw rietta Yperboot og Ydran- Vm þessan sallta Stoo soetmar til vor oll Heill og Blessan. A Vmlidnum Tijma hafa marger so undan oss geing ed/ ad betur skyllde vered hafa : Morg Hrvitska / Veikleike og Illska hefur sig i Tie læted/lijka vel hefur Gud apt rad sier ad slæ oss hardlega med sijnum Reide-Vende/og þar ad auke hefur hn̄ audsyndt oss so margfallda Otelliande Nad. Ef vier umvendum oss nu vid þetta/ og giorum hier epter Verk Gud- hrædslunar/ Mun Gud giefa voru Lan- de og Tijdum Lucku og Blessan : en an- ars hana fra oss taka. Han niderlæg er og uppheƒur : Han giefur og burttek- ur. Minstu a hina fyrre Tijdena/og allt til þessa / og hygg ad þvi hvad han giorde þeim gomlu Fedrum seiger Moy-

ses

ses / Deut. 32. v. 7. Alldrei hefur sa nockur yfergiefenn vered / sem sig hefur reidt uppa DRottenn. Enn hveriu vil-ium vier borga Gude þa Hialp/sem hann hefur a Ymislidnum Tyma veitt oss? Vier vilium mz Samuele uppreisa Drott-ne eirn Stein/ sem heite Ebenezer/ þvi ad allt hyngad til hefur Drottenn hiälp-ad oss (b). Hvar eigum vier ad setia hann? J Mittis-Platz vors Hiarta / so ad Jsrael og Jacob þeinke þar umm / hvIad Gud hefur giort vid oss mikla Hlute / og mun giora þa enn meire hier epter / ef vier gongum fyrer honum i Riettlæte og Heilaglelka vora Lyfsdaga. Myner Brædur og Systur. Hyngad til hofum vier lifad Ymislidna Daga: Enn hvert vier faum þa fleire hier epter lif-ad/ er ecke i neins Mans Hella ad vita. Vier vilium bidia Gud ad giora oss O-hulta hier umm / Fyrergief oss O Drott-enn þad sem umlided er / og vier hofum a moote þier giort/ fra vorre Voggu og

 allt

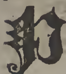
(b) 1. Sam. 7. v. 12.

allt hyngad til/ Miked og Lyted. So vilium vier glader / ad endudum þessum Deige/ leggia oss til Svefns/ A Morgun mun Gud uppvekia oss og framlei da epter sinne Velþocknan / oss til hins Besta / Veit oss þad / vor Gud / hvers vier þig bidium / A M E N.

XIX. Umþeinking.
Ap þvi
N A A L Æ G A.
Edur þessu Orde
N B.

Gen. 27. v. 8.

So hlijd N B Son minn minne Roddu / hvad eg skipa þier.

Essu Ordkorne N B kann ein genn ad skipta / þvi þad er eins Aikvædis Ord. Ep ad vier athugum alla vora Lyfdaga/ þá

ha eru þeir lÿka sem eitt Atkvæde ad
reikna. Þad sem nu er / lÿdur skinde-
lega. Tÿmeñ burtlÿdur pliootl : Vier
eirneñ med honum. Þetta Ord NB/
sem eg sagde / skapast ecke nema i einu
Atkvæde/ og sÿner oss þañ nælæga Tÿ
ma. Hver veit / hvad margar edur
fáar Stunder vier hofuñ epter Olifad?
Þetta Ordkorn NB/ er eitt lÿted Ord/
þo hefur þad ecke litla Meining/helld-
ur er þad miog vigtugt. Miñstu NB
þar fyrer a þiñ Skapara/ ædur eñ þeir
vondu Dagarner koma/ og Areñ nælg-
ast/ uñ hver þu segder : Þau þocknast
mier ecke (a) : Þvi þu veitst ecke/ hvad
fyrer eina Stund / hvad fyrer
eina Freisting / sæ nærsta Stund mune
læta þier ad Hondum koma. Þenk-
tu NB uñ/ ad þÿn Skyllda wthetmter
þad þu hallder þier vid Gud : Hañ uñ-
fram allt ad elska og gyrnast/ so ad þu
hafer Hlutdeilld med honum sÿdarmeir i
Himnarÿke. Jeg seige aptur : Miñ-

(a) Predik. 12. v. 3.

ſtu a þiñ Skapara/ Fodur/ Son og Heilagañ Anda. A Fodureñ / ſo ad þu þeckez hañ / og hafer Sameining med honum: A Soneñ/ ſo ad þu trwer a hañ: A Heilagañ Anda/ad þu heyrer hañs Rauſt og hlyder honum: Eñ ef þu heyrer ecke i Dag Rodd DRottens (b) / kañ audvelldlega ad ſkie / ad þier veite þyngra ad heyra hana a Morgun/ og kuñer ecke þar epter til Nimdeſkrar Nogldar i hañs eilijfre Dyrd ad iñgangā. Lærdu þar fyrer i Tijma/ z NB ſtrax/ ad betra þig/ og lat þig ecke forherda af Swikræde Syndareñar (c). Sia/ NB er ſa þægelege Tijme/ ſia/ NB er Dagur Nialpradeſins (d). Skede hañ um̃ Nond einu Siñe/ kañ þad ad ſkie/ ad hañ kome ecke aptur ødru Siñe. Eirn goodañ Wind lætur eingeñ forſooktur Skipherra ſo burtlijda/ ad hñ neite ecke ſiñar Siglingar. Eirn forſiall Chriſteñ Madur / ſleppes eñ ſijdur þvi Take

(b) Hebr. 3. v. 7. (c) Hebr. 3. v. 13. (d) 2. Cor. 6. v. 2.

Tækeþære; sem hañ heþur N.B. Ad kieppast a Noþn eilijþrar Saluhialpar. Kaupmadureñ lijtur epter þvi fyrsta Tækeþære ad selia sijna Voru / og fæ hana aptur betalada: Akurmadureñ tek-ur Vara a þvi/ ad Sæ og Vppskiera. A riettum Tijma hlioteñ vier ad Sæ/ eþ vier i Eilijþdeñe viliu̅m haþa Not aþ þeirre Nimneſku Kornskieru. Jeg mæ meina ad þesse Tijme sem N.B. er/ sie miñ hiñ sijdarste: Þar þyrer vil eg hallda þvi eg heþe/ og ydka þad Gooda a medañ eg kañ þad ad giora. Perla Nimensins verdur ecke til Kaups/ nema a riettum Tijma. Sa sem ecke kaup-er Voruna þegar hun er til Solu/ hind-rar siñ Avijñing. Sie Tijmanum tap-ad/ er allt tapad. Ef þeir Fordæmdu þeinge hañ aptur i Helvijte/ hvad mun-du þeir þad ecke þegner giora? Eñ seint kiemum Ossviñum Rææd i Hug: Þar kla-ga þeir Forgiefeñs/ þar andvarpa þeir til einkis. Dioþulleñ kieñer sijnu̅m Skoola-Bornu̅ þetta Ord/ A Morgun/

og þar fyrer hallda þau vid hid sama / og brwka Tijmaň fyrer utaň nockra Þeinking uň Eilijfdena. Christur hefur kieňt þad sijnū Lærisveinū/ ad þr skule ætla leita sijn/ og so skule þeir bijda sig. Þar fyrer vil eg i Dag / N. B. strax/ snwa mier til DRottens. Þeir Christnu eru riettelega kallader Born Soolareňar/ ecke þrrar Natturlegu ed- ur forgeingelegu/ helldur þeirrar eilijfu Riettlætesins Soolar. Sooleň stendur alldrei kyrr. Vort Siňe ætte alltijd ad vera so sem a Hlaupe / til þess vier faaū komest til þrrar himnesku Soolar Riett- lætesins. Epter endada Reisu hoijl- ast Meň hvad roolegast. Epter af- stadna Vegferd vors Lijfs a Jordunie/ faaum vier sæla Roo i Nadar og Dijrd- ar Skaute vors Himneska Fodurs. A Morgun kaň Mijskunar Dyrunum ad vera apturlokad/ og þess Himneska Kon ungs Nadar Spijra / verdur þa / ma ske/ ecke wtrjett. Og þvi vil eg N B ta ka þad Tækefære/ er mier giefst/ og ko- ma til

ma til mijns Guds / a medañ hañ aſt
mier Jñgongu. Jeg vil ecke med
Felix (e)/ nockurn Freſt wtvelia til miñ
ar Betrunar / ſo ad eg ecke med Honum
rate i eilijfa Olucku. Gud ſem ad Heꝼ
ur loꝼad mier ſiñe Naad / þegar eg um̃
vende mier til Hañs/ Heꝼur alldrei Heited
mier þvi / ad leingia mitt Lijꝼ til þeſſ
Tijma/a hvertum mier ſtælꝼum er þæ-
gelegaſt Yꝼerboot ad giøra. Jeg vil
taka þad viſſaſta / fyrer þad ſem Ovijſt
kañ ad vera. J Dag og NB er miñ
Tijme / þvi ſnu eg mier til Guds / ſo
mun Hñ aptur ſnwa ſier til mijn. NB
vil eg byrja ad giøra þad Hid Gooda/og
betra mig ædur eñ eg dey. Eñ eꝼ þier
ſkulud deya NB i Dag / Hvar er þa
ydar Betran? Hver Heꝼur ſagt/ ad vier
ſkylldum liꝼa med Jſaac/þangad til vor
Augu eru myrk ordeñ (f). Sæmed vel til
a medañ ydar Augu kuña ad ſiaa/ad þier
giæted ad þvi/hvad til ydar Fridar Heyr
er / og opned þau liꝼande / So ad þier
ſoꝼned ecke i Daudanum.

(e) Act. 24. v. 25. (f) Gen. 27. v. 1.

XX. Umþeinking Aþ þvi EPTERKOMANDA.

Deut. 32. v. 29.

O/ være þeir Hyggner/ og kiñe ad þormerkia sliḱt/so ad þeir underſtæde þad/hvad yþer þa mun hier epter koma.

Hegar þokañ er/ ſijnaſt Borga-Turnarner og adrer Hluter hærre og ſtærre/ eñ þeir eru. Þoka þrrar ſkam̃arlegu Vond ſku vors Lijþs giører þad/ad vier ſiæum ecke hvad nærre oſſ ſie þad litla Hreiſe vorrar Lijk-Kiſtu/ i hverja vier eigum ad leggiaſt. Vier erũ fra þvi i Giær-Dag (a). Vort Lijþ er ſem Dagureñ/ ſa i Giær um̃leid (b). Hvad fær þeink ia um̃ þad/ er a Morgun kañ ad ſkie? Hvad

(a) Job. 8. v. 9. (b) Pſalm. 90. v. 4.

Hvad fær giøra sier Samvitsku aþ þvi sem sijdar meir mun yþer þa komaſt. Þeñañ Nalæga Tijma haþa þeir til þess / er þeir villa/ so sem þad gillde einu hvernen fer um̃ þañ Epterkomanda. Þad ẽ Upphaþ hefur/ þ hefur og Enda. Þetta skyllde Mañeskiañ læta sier Daglega til Hugar koma. Vier vitum nær vier erum fædder: Eñ eingeñ veit/ nær hañ skule deya: Þo mun þa fæa ad þiña/ sem haþa byrjad ad deya sialþ um sier og Verolldeñe / a medañ þeir haþa liþad: So sem Madureñ være fullviss um̃ þad/ad hañs Endalikt kiñe ecke ad verda øñur eñ Good. Margur kañ ad bera Sorg fyrer þvi/ hverneñ þ mune tilganga Epterkomande i Verolldeñe: Hvilijka Endalikt/ad Strijd og Bardagar mune haþa / og hvorneñ hañs Vinum / Nidium og Afkomeñum mune ganga a þeim Epterkomande Tijmunum. Eþ vier framgeingium a Guds Vegum / og heþdum Vm̃sorgun fyrer sialþum oss / munde hill añad vel aþ-

afleidast. Vier høfum Vmsorg fyrer voru Hwse/ hvert helldur vorer Vmsioonar-Men giøra þad edur ecke. Eptterkomande er / þad Mañsins Son mun koma (c). Munum vier vera Vidbwner ad standa frame fyrer hønum? Straff ed fylger Syndunum/ Dømuren er Eptterkomande. Hvad vilium vier til giøra/ so ad vier kiñum ad bliia undañ tilkomande Reide? (d) Vpprisa Framliddena kiemur a epter / bæde Riettlaatra og Rangllætra (e). Erum vier aller viss er um þad / ad vier munum uppriisa til eylijfs Lijfs? J hvern þañ Stad/sem Eikeñ fellur / þar liggur hun. Epter þvi sem vier deyum/ epter þvi uppriisum vier: Eñ so vier kiñum ad bliia Eptterkomande Reide / Lætum oss leita þess Tilkomanda (f)/a medañ Daguren er/ a medañ Soolar-Birtañ lijser oss/ og a medañ þesse Dagur er uppruñeñ oss til hins Gooda. Gud hefur eñ nu þad

hyllta

(c) Matth. 17. v. 22. (d) Luc. 3. v. 7. (e) Act. 24. v. 15. (f) Ebr. 13. v. 14.

hvðsta Fridar Merke upphafed vor a medal. Ef vier ſnwum oſſ i Tijma til DRottens / munu þeir Tilkomande Tijmar/verda oſſ til Glede og Farſælldar/ bæde i Tijmanum og Eilijfdene/ og alldrei oſſ til Fordæmingar verda. En ef vier giorum þetta eige / hvers aftars hofum vier þa ad vænta/helldur en hræde legs epterkomande Straffs/ ſo ſem vier forþienad hofum ? Guds Reide brennur yfer þeim Yrdrunarlauſu allt til nedſta Helvijtis. En hans Myſkunſeme varer og Efeinlega (g). Og hans Sannleik ur um Alldur og Æfe (h). Myn Vmſorgun ſkal vera/ ædur en eg fer þangad/ hvar eg ſkal verda Sæluſælega (i)/ Ad eg verde innlaten um Dyr Himnanna/ Þar ed Eylijf Glede mun vera yfer Hofdum allra Riettlætra (k) / þar ed Gud med eylijfre Myſkun mun þeim Myſkunſamur vera (l). En hvernen kunnum

(g) 2. Chron. 5. v. 13. (h) Pſalm. 100. v. 5. (i) Predik. 12. v. 7. (k) Eſa. 35. v. 10. (l) Eſa. 54. v. 8.

kusum vier þangad ad komast? um Veg
sañarlegrar Ylhdne vid Gud/ Nañ heþ
ur Fyrerheited oss þvi eilyþa Lyþe (m) /
Eþ vier gøngum i Footsporum hañs
Kiærleika / J þvi ad hata Syndena og
Diøfulen: Gud og christelegar Dygder
ad elska. Vier þurþum hier ecke nock-
urn añañ Vegvyser/epter hverium vier
skulum ganga inn i þad Nimneska Zions
Slot / nema alleinasta Nræsnislausa
Gudhrædslu. Eþ vier ydkum hana /
munum vier eignast þad Nws / sem er
eilyþt a Nimnum. Nver sem vill sydar-
meir eiga heima i þessu Nws e/fylge þvi
sem hier er Radlagt / og mun hañ a
eingum Tilkomande Giædum Brest
heþa. Eñ samt meiga Meñ haþa
christelega Vmsorgun fyrer þvi Tilko-
manda i þessu Lyþe / og þess varna eg
øngvum. Elska til Fødurlandsins rein-
ast opt sterkare eñ oñur Elska. Lætum
oss elska Gud og vort Nimneska Fødur-
Land/med eirne sterkre Niartans Elsku/
og

(m) 1. Joh. 2. v. 25.

og af allre Sal / og ollum Kroptum. Og so sem vier hofum vered fwser ad drẏa hyngad til þad Vonda / So verum nu hier epter Kostgiæfner ad framganga a Veige saññarlegrar Yferbootar. Þo ad nockud af þvi Vmlidna, hafe ecke vered/so sem byriade/kan þad snart betra adverda / fyrer Gudlega Vmvending: Og þeir Tilkomande Tijmar munu oss þa blessader verda/ Iafn ollu betur en þeir Vmlidnu vered hafa. Elldingar i Loptenu hreinsa þad. Skot-Elldur af Bissunum hreinsar Landed af Pestense / Ef þad snyr sier fra synum vondum Veige/og lærer Gott ad giora. Þesse Von mun oss alldrei bregdast. Ef vier latum ecke Gude bregdast vora Yferboot. Hialpa oss/vor Gud/ i ollum vorum Nalægum og Epterkomande Naudsynium Lijfs og Salar/so vilium vier prijsa þitt Nafn i Epterkomande Dyrd Eilijflega.

XXI. Umþeinking Af ÆSKUNNE.

Gen. 8. v. 21.

Þvnkar Manlegs Hiarta eru Iller fra Vngdoome.

ÆD Trie sem ecke tekur til að bloomgast/ edur fær nock: Blod a Vorenu/ ber aungvañ Avoxt a Sumrenu ; Þvi sem Meñ nema i ÆSkune / halda þeir hellst i Ellene. Tamur er Barns Vaneñ. Bere Vor-Tijme vorrar ÆSku Gude engvañ Avoxt/ Er eg hræddur um̃/ ad þegar Elle-Dagarner koma/ verde þeir Oþ-sijdvaxner. Hver sem ecke þioonar Gude i Dag / er Ovijst hañ giete þad a Morgun. Sa er hiñ Forsooktaste/ er bæde Seint og Snem̃a erþidar/og so mær hañ þvi Vgglausare vera um̃ þad / ad hañ fæe eitt Helgedags Kvolld sier til

Nofildar. Ep þu dregur eckert samañ i þiñe Aſku / hvad villtu þa fiña i þiñe Elle/ſeiger Syrach. 35. Cap. v. 5. Nver sem Ottaſt Gud a Tijma Fridarens / mætur eñ Fiand-Madureñ er komeñ fyrer Stadar-Portenn/ Nañ heḟur þvi ſijdut ad Ottaſt fyrer Stirſdenu. Gud/ sem ſtraffar þa Vondu i ſiñe Grimd / agar þa Goodu Fodurlega. Margur kañ ſa ad fiñaſt / hverium kiarare hefur vered/helldur ſein/ eñ ſliood Vmvending og Betran ſijns Lijfs / og þeſſ vegna hefur þad ſama marga dreiged til Glotunareñar. Vijſt hefur Gud fyrerhetted ſiñe Nad þeim/ſem ſeint ydraſt: Eñ hvad fær er eru þeir/ſem þetta hafa giort? Þad er Riettvijſt / Ad ſa ſem Arla kuñe ad leita og fiña / fiñe ecke nær hañ leitar offeint: Ad hañ hroope/og honū verde ecke ſvarad. Eitn Herra medtekur traudlega/ þañ ſem alla ſijna Daga/hefur ſtoonad hañs Fiand Mañe. Nætt er vid þvi / ad Gud mune ſo vid þa giora/ſem ecke vilia ſnwa ſier

 til

til hans/ fyrr eñ a þeirra Daudastun-du/ hvad skiaſt maa / ad þeir giøre meir aꝧ Neyd og Naudung/ eñ Kiærleika vid Gud: Meir aꝧ Otta / eñ Rieitſkickadre Tilhneigingu. Stoor Æra er oſſ þad/ eꝧ vier kiñum ad reikna vora Betrunar Daga/ fra þirre fyrſtu Morgun-Stund vorrar Æſku / allt til þeſſ nu er komed. Grahært Høꝧud / med einu heiløgu Hiarta / gioret Maūeſkiuna Æruverd-uga fyrer Gude / og Graar Hærur eru Heidurſins Corona / hver ed ꝧiñſt a Rietllæteſins Vege / ſeiger Salomon: Ordſk. 16. v. 31. Aññars ſkiedur þad ecke. Eñ þo Høꝧuded ſie Snioo-hvijtt aꝧ Hærunū/og Saaleñ Kolſvørt aꝧ Syn-dunum/ hialpar Alldureñ eckert Mañ-eſkiuñe til heñar Velferdar. Vor Endurlauſnare JEſus gaꝧ ſig ſtrax a blautū Barns-Beinū fyrer oſſ til Syn-da Offurs: Hñ heꝧur og gieꝧed oſſ Eyꝧ-erdæme / ad vier ſkylldum fylgta hans Footſporum. Hañ heꝧur ꝧliootlega fullkomnad vora Endurlauſn / þvi byr-iar

far off aptur a moot / ad leggia bliooka Kappsmune a / ad stadfesta vora Kall- an og Utvalning (a) / og draga hana ecke undan fra Æskunne til Ellenar- Siálfur Gud hrooſar Jeruſalem med þeſſum Ordum: Jeg minneſt a þijnar Goodgiorder i þijnum Ungdoome / og þinn Kiærleika i þijnum Heitum / þa þu fylgder mier epter i Eydemørkenne i einu Lande/ hvar ecke var Sæd. Ef vier vilium niooka þvilijkrar Æru af Gude / byriar off ad giora þvilijk Verk/og þiod na Gude/medan Mergurenn er ecke dauf ur ordenn i Beinunum. J Logmalenu heimte DRotten þann fyrſta Avoxt af Jardar-Groodanum (b). Þad Fyrſta og Beſta er alldrei ofgott fyrer Gud / fyrer utan hvern ad eingenn er goodur (c). Sa ſem i Æsku ſinna Daga / og a Morgun-Stund ſijns Lijfs / byriar ſinn Alldur i Guds Otta / mun allar ſijn ar Lijfs-Stunder farſællega enda. Ef

(a) 2. Pet. 1. v. 10. (b) Exod. 23. v. 19. (c) Matth. 19. v. 17.

vier giorum nu strax Tilraun til þessa i Dag/ Skal þad oss Obrygdullt verda/ þegar Eilijþdenn byriast: Hvar vier munum verda sem Einglar Guds a Him num (d)/ og standa i ævarande Bloome Himneskrar Dyrdar / sem adrer heil- brigder Æsku-Menn/ er alldrei kunna ad syk iast nie deya. Eja værum vier þar.

(d) Matth. 22. v. 30.

XXII. Umþeinking
Ap
ELLENNE.

Spek. 4. v. 8. 9.

Ellen er heidarleg / og O- bleckad Lijþerne er sa riette Alldurdoom ur.

Aer Huter barna vid Alldurenn/ þvi elldre sem Madur verdur / þvi kalldare verdur hann. Þvi elldra sem Trjed er / þvi færre Avexte

Avexte þer þad. Þvi leingur sem Lijð sed breñur/ þvi verre Skar-Reikur verdur af þvi. Marger voru Einglar i Æsk-uñe/ sem ordner eru ad Dioflum i Ell-eñe. Marger hafa i Æskuñe vered Riett. Christner/ eñ falled i Elleñe fra Saāleikanum. Þeir hafa uppbyriad i Andanū/ eñ fullkomnad i Holldenu (a). Vier þeinkium aller Gamler ad verda (b). Ef vier giørum þad i Gudhrædd-slunar Dygdum/ verdur vor Alldurdoom ur Løflegur / Afiars hiælpa mørg Ar eckert/ þar sem margfalldur Guds Otte þikist ecke. A efsta Deige verdū vier ecke spurder ad þvi/ hvad møtg Ar vier høfū lifad i Verølldeñe/ helldur verdur þa ransakad hvad margt Gott vier høf-um i þeñe giørt/ og heimtur Reikningss-skapur af þvi hverneñ vier a hveriu Ar-re/ Deige z Stundu/ høfū i þeñe lifad/ og hvad margt Gott vier høfū forsoom-ad. Þad er sa gamle Sattmæle: Þu

(a) Gal. 3. v. 3. (b) Syr. 8. v. 7.

skallt Dauda deya (c)/ Eñ alldrei verd ur Daudeñ oss ad Skada / helldur eirn stoor Avinningur/ ef vier deydū og Kross-festum i oss þañ gamla Mañeñ medañ vier lifum (d) / og wthreinsum þ gam-la Swrdeig (e)/ afleggium þañ gam-la Mañeñ / epter fyrre Breitne (f). Munum vier ecke meiga seigia til marg ra þrra sem komner eru i Elle a vorum Døgum / sem Daniel sagde vid Doom-arañ ? Þu hiñ vonde gamle Skalkur (g). Tilheyrelegt og Riett er þad/ ad hia þeim Gømlu sie Skilningureñ (h)/ og ad þau grau Hæreñ sieu þeirra Prÿ-de (i). Eñ þegar under þessum er ecke ad finna nema Kolsvartañ þreck/ þrÿder þad ecke nockurn Tijma Alldureñ/ hvad Lesterner skaña. Riettvijst er þad/ ad Meñ hafe þañ Gamla i Heidre / hver Ærlegur er. Eñ hrokast nu ei Æsku-Madureñ upp i moote þm̄ Gamla? (k)+

Og

(c) Syr. 14. v. 17. (d) Rom. 6. v. 6. (e) 1. Cor. 5. v. 7. (f) Eph. 4. v. 22. (g) Susan. v. 52. (h) Job. 12. v. 12. (i) Prov. 20. v. 29. (k) Esa. 3. v. 5.

Og eg trwe nu pīneſt fæer Josephs Lyk ar/ſem bar Bnſorguñ fyrer ſinum Fodur i hñs Elle. Marger unger Syner Oſka ſinū gamlū Forelldrum ſælugrar Neimparar i Nimeneñ / ſo ad peir med Fra epterlæted Gots meige fara/ ſiñ Fr vilia. Verolldeñ hlytur ad vera komeñ i Elle/og þvi er Kiærleikureñ/ſo nær wtkolnadur i allmargra Niortum. Pád verdur þar vid ad blyfa. Nvad vier kuñū ecke ad betra/hlioofum vier ad læta ſo vera. Vilie Gud læta oſſ verda gamla / og komaſt til Elleñar / ſkyllde þetta vor Regla vera : Opleckad Lyfterne er ſw riett a Elle (l). Petta vil ium vier Kappkoſta i Krapte heilags Anda. Læte Gud þar Lokſins koma fyrer oſſ/ ad vier hlioofum ad ganga vid Staf af ſtoorre Elle (m) / mun Gud ſamt bera oſſ til Elle-Daga (n). Og ecke burtkaſta oſſ i vorre Elle (o): þo ad vier hier ad auke verdum i Elleñe ad

(l) Cap. 4. v. 9. (m) Zach. 8. v. 4. (n) Eſa. 46. v. 2. (o) Pſal. 71. v. 9.

Spotte og Athlætre vorū eigeñ Borna-
um / epter Wÿsu Veralldareñar / mun
Gud po Loksins kalla oss til sijn sadda
Lijsdagaña (p). Vier høpum aller
Vnger vered / og margur aß oss er nu
Gamall ordeñ (q)/og eingeñ aß oss heß-
ur sied Þañ nockurn yfergießeñ / sem a
Gud heßur vonad. Þad mun sa goode
Himneske Fader ecke hélldur hier epter
giøra. Eñ giøre Gud vort Holld og
Hørund gamallt (r)/ og vór Asynd føl
ne aß Hrygd / og take ad elldast (s) og
Sorgeñ giøre oss gamla fyrer Tijmañ
(t). Ber Gud bæde i Naud og Dauda
Vmsorgun fyrer oss. Vier villum aller
bidia / ad Gud vilie ecke minnast a vorar
gomlu Synder / og ecke helldur a þær
nÿu / So mun vor gamla Ilska huleñ
verda / og Himeneñ til eirnrar nÿrrar
Myskunseme oss opeñ standa. Vier
erū nu einū Deige elldre vordner/eñ vier
vered

(p) Job. 42. v. 17. (q) Psal. 37. v.
25. (r) Harmag. 3. v. 4. (s) Psal. 6. v.
8. (t) Syr. 30. v. 26.

vered hofum/ og einū Deige konner nær Grøfene : Enn hvad marga Daga vier skulum hier epter lifa/ veit Gud alleina. Enn pad viliū vier alleina læta vera Vīn hyggiu vera / epter Skicke allmargra Gamalla/ad verda ecke mægiarner/helld ur til sin med allre Kostgiæfne / ad safna oss Fiarsiood a Himnum. Po ad vier kuñū ad hafa nockud Gots a Jørduñe/ fylger pad oss ecke i Himeneñ. So bee halldе Jordeñ sinu Gulle af Ophir / sinu Silfre fra Tharsis/sinum Gimsteinum fra Stavila / sinu Reikelse fra Saba/ sinum Fislabeinum fra Egiptim/ sinum Perlum fra Cathai. Ef vier hofum JEsum med oss þegar vier deyum/hofum vier noogañ Fiarsiood. Hañ er Erfinge allra Hluta (u) : Vier verd um peir og eitneñ i honū og fyrer hañ (x). J honum liggia hulder aller Fiarsiooder Vitskuñar (y). Fyrer hañ munum vier eignast eitn eilisfañ Ryksdoom a Himnum. XXIII.

(u) Ebr. 1. v. 2. (x) Rom. 8. v. 32. (y) Coloss. 2. v. 3.

XXIII. Umþeinking.
Af þvi sem OFORVARANDIS KIEMUR.

Marc. 13. v. 35. 36.

So vaked nu / þvi þier vited ei nær HErrans Hwssens kiemur/ So ad ei kome hann Oforvarandis og finne ydur sofande.

Eirsem biggia i Leir-Hwsum um/ hverier Grundvallan hafa a Jørdufie/og uppetast sku lu af Mødkum / þad varer i frä Morgne allt til Kvollds/ þa verda þeir upphøggner / og ædur enn þa þess varer/þa eru þeir olldungis i burtu/sagde Fordum Eliphas af Themon vid Job. (a). Þessa Lyk-Predikun hafa Menn

(a) Job. 4. v. 19. 20.

Mest hallded yfer mørgum Stoor-Herr um/ og þeirra Vndersaatum: So vel yfer Edalmønnunum / sem Bændunum/ yfer þeim Riiku / sem þeim Fatæku. Eingenn deyr so i burt / ad ecke sie eitt hvad umm hann talad. Hver þeinker umm þad/ad hans Endalikt sie Nalæg? Nun skiedur opt OFORvarandis: þo verd-ur eingenn OForvarandis fæddur/og eing enn deyr OForvarandis fyrer Guds Aug um. J hans Book eru talder aller vor-er Dagar / og hverium einum sett sitt Takmark / yfer hvert ecke verdur kom-est. Eda mun þad kunna mann ad skie/ enn þad er fyrer sied / edur ættsett i Raade þeirra Himnesku Vardhallds-Manna? Nu med þvi eingenn Madur kann þetta ad vita / ættum vier a hverre Stundu / epter Bodskap Daudanns / sem OFor-varandis kann ad koma/med Ydkun Guds hrædslunnar/ ad biida. Fyrer Oframs-siinena hefur margur til Grunna geing-ed / og marger Stader hafa skindelega

og

z OForvarandis vered yferfallner (b)/ med þvi þeir hafa sig ædur Illa fyrer sied. Vor Lucka og Lijf hanger sem a einū Hør-þræde: So snart sem hn̄ kan̄ ad slitna / So geingur þad og til fyrer þessu hverutveggiu. Vatns-Boolurnar lijta fallega wt : En̄ þegar þær eru spreingdar/ verda þær ad eingu. Vort Lijf er sem ein Vatns-Boola. Þegar lijted Hita/edur Kullda-Kul blæs a þad/ er þad Forgeinged/Og ædur en̄ þeir O-gudlegu giæta þar ad/ mun Gud fella þa OForvarandis/ og upprickia þeim med Rookum / so ad þeir verde ølldungis ad øngvu (c). Eirn OForvarandis Otte kan̄ yfer þa ad koma (d)/so ad þeir glei-me øllu þeirra Forstande / og man Vm̄-þeinkingar falle a Bak aptur / og fyr-erfarest i Hæskanum. Eingen̄ Madur er so sterkur / ad DRotten̄ Allsheriar giete ecke Kollkastad hønum / og eingen̄ so vel skickadur/ ad han̄ meige reida sig

þar

(b) Jer. 15. v. 8. (c) Sap. 4. v. 18. (d) Sap. 18. v. 17.

þar uppa fyrer Gude. Veralldleger Tyrañar hafa ad vyssu mikla Magt/ þo bloꝛ hañ ad þeim/ sa ed byr i Nimnenū/ og med þvi meire Hverwd/ sem þeir hafa byriad hier syn Verk i giegn Gude/ med þvi stærre Forsmaan munu þau Enda taka. Alexander/ villde nær þvi svelgia alla Verolldena/ og stioorna eirn yfer hene: Eñ hvad skal nu þesse hañs Drambsemdar Ande stoda hañ/ þar hañ er? Edur hyns Filgiara/ er hyns Footspor rekia? Gud kañ Oforvarandis Vogna um z Hestū/ asamt ollu þvi/ sem Fiandmeñ hañs Christne/ hafa til þess/ ad ofsækia hana med/ ad Kollkasta/ edur a Flootta ad reka / þegar hañ innsender i þeirra Hiortu, Skielfing og Hrædslu. Og hver munde hafa þurft ad seigia Sisera/ sm̄ hafde Nyu-Hundrud Jarn Vagna / og añañ Oflygande Her / i moote fau Herlide Jsraels/ ad hañ være ecke Ohultur / Eñ sydur ad ein Kvinna munde sla hañ i Hel (e)? Þa sem ecke Oftast

(e) Judic. 4. v. 13. seq:

Ottast fyrer Sverdum / lætur þo Gud fyrer Sverde parast. Og þa sem eckert Reidarslag agta / lætur hann fyrer lijtid Medal verda svipta sijnu Lijfe og Nobe-moode. Gud kan ad fæta þann i Bryn-iuna/sim alldrei hefur hana fyrr bored/ og ad styrkia hans Hiarta/ so hann med mikille Hreiste og Defadur framgange. Sijnum Exrium pramþilger sa mikle Gud opt fyrer lijtel Medol. Hversu aumlega / sem oss kann ad sijnast/ sie ma-stadt a þessu Tijmu þyrer Guds Christe-ne i Heimenum/ meigum vier med glodu Giede vera / þvi hun er geimd i Guds Verndar Skaute. Hvad oss sialfa a-hrærer/med þvi ad Ending vorrar Veg ferdar kan OForvarandis ad koma. Stæum til ad vier lifum svo a hveriumn Deige/sem hann være oss fra Eilijfd til-settur Dauda-Dagur / og a medan vier hofum Tijman/ giefum þad Gude sem honum tilheyrer: Lijka eirnen Næung-anum þad / um hvert vier erum honum skyllduger. Ef vier OForvarandis a

vort t

vorre Lijfs-Reisu / verdum fyrdter ollu
þvi / sem vier kunnum oss til Upphellдis
ad hafa/ og þesse Nootl/ so sem Dauda
añs Brwdur kañ ad samteingia oss hon
um/ Vilium vier ecke fyrr leggia oss til
Svefns/ Eñ vier i Eiuingu Hiartans
aller beded hofum. DRotteñ JEsu /
Sonur Davids/myskuna þu oss/nu og a
vorre sijdurstu Daudastundu/ og ef vier
skulum a þessare Stundu deya / Vertu
vort Lioos a vorũ Veige/allt þangad til
vier komumst til þijns eilijfa Lioos.

XXIV. Umþeinking
Af þessu Orde
SVOLEJNGE.

Jerem. 15. v. 18.

Hvar fyrer varer vor Pijna Svoleinge.

SVo leinge/ sem Siwkdoomureñ er ei Olæknande / maa sa sem Sootteñe er underorpeñ hafa gooda Von ad honum mune batna /

batna/ og ad hann nææ sijne Heilbrygde. Ecke burtkastar Madur Trienu/ Svo leinge þess Root er ecke olldungis fwnt. Skipbrots-Madurenn er ecke olldungis Vonarlaus umm sitt Lijf/ Svo leinge hann hefur epter eina Fiøl af Skipenu/ ad fleita sier a. Þeir sem under Þwnga Eimdanna ganga hwger og hogner/meina ad þeirra Kross vare allt til ofleinge/ Klaga þvi og seigia: Hvar fyrer eru vor Sært med ollu svo vond (a). Þetta er allra Jobs Brædra Dagleg Kløgun: O Drottenn / þvi villtu Svo Leinge olldungis forgleyma? Og þeir mestu Yfertrodslu Menn Guds Bodorda/Lata eirnenn þvilijka Kløgun a sier heyra. Enn Andsvared hier uppa stendur skrifad hia Ezech. Cap. 18. v. 15. So leinge þijn Hreckvijse er fundenn / vil eg Vanhelga þig. Hvorra Misgiorningar eru stikader med længre Alinn: Þeir meiga lijda þad/so ad þeirra Straff og Hegningar leinge vare. Gud hefur leinge

hafl

(a) Jer. 15. v. 18.

haft Poleñmæde vid þa/er i mooke hön-
um hafa syndgad / af þeirra Fry-Vil-
ja : Leinge hefur hañ Maññaña Illsku
umlided : Leinge sied þeirra Ofdyrfsku
i giegn hönum/og hefur leinge læted ad-
vara þa : Eñ med þvi þeir hafa ecke
viliad læta betra sig / hefur hañ hvatt
sitt tvjeggiad Sverd / og hoggur þvi a
bædar Sijdur / ad hañ hegne med þvi
Maññaña Illsku/ er nu hefur svo leinge
varad : Eñ hvad leinge soddañ mune
tilganga/ veit Gud alleina. Þo kuña
vorer Negningar-Dagar audvelldlega
ad styttast / ef vier ollium þad sialfser-
Þeir sem hyngad til hafa med synu von
du Lyfserne leinge oppnad Nollderu syn
um Breñefoornum / Ef þeir biggia
nu DRottne eitt Alltare / nyrrar Yfer-
bootar / og offra hönum a þvi heitte
Breñefoorn Nrætnislausra Ydrunar
Tara / fa strax umvendad hañs Rei-
de i Nædena / Añars verdur ecke hañs
Reide-Bikar tæmdur/so leinge sem þetta
skier eige. Þar eru eñ nu noogu margar
J . . . hand-

Handbærar Pijlur i Himnenum / hvør-|um Gud kan ad skioota til Veralldar-|ennar / og hitta med þeim Hiertu þeirra er i henne bwa. So leinge sem Himen|enn varer / lætur Gud vid Verolldena sinn Myskunar Sattmæla stadfastann vera (b). Enn ef hun yfergengur hann/ mun Drottenn dæma hana an Mannsgreinar Alits/ epter hennar Verknade. Nøgum þvi voru Dagþare / svo leinge sem vier hier gongum / med Ottablendne (c) / og verkum vora Saluhialp med Ugg z Otta: Giætum þess ad þad er tilhøyrelegt / svo leinge sem ad vier erum i þessu Hreise / ad vier uppreiknum og æmiſium sialfa oss (d). Verkum svo leinge sem Dagurenn er; Noottenn kiemur/ nær eing enn fær verkad (e). Þegar Hwsed er nidurfalled/ er Ohægt ad reisa þad aptur upp fliootlega. Ef vier betrum vora vonda Side hvøria vier høfum svo leinge haft: Ef vier lætum af vorra morgra

(b) Psal. 89. v. 30. (c) 1. Pet. 1. v. 17.
(d) 2. Pet. 1. v. 13. (e) Joh. 9. v. 4.

margra Ara Misgiorningum/ mun þad ecke hier epter leinge verda / þangad til Gud lætur sitt Nadar Lioos liþsa oss/og skijna Sool aptur uppresta yfer þeim /, sem svo leinge hafa i þeirra Normunga Myrkrum seted. Kongurenn Joas giørde þad sem Riett var / og DRottne vel þocknadest/ so leinge sem Jojada Prestur lærde hann (f). So leinge sem Sootten varer/er sa Siwke opt lega til Frids. Alldrei liþdur þad Illa fyr hia/enn undanfarnar Synder eru til Baka geingnar / og þad sem hiingad til hefur foorsoomad vered / verdur bætt og betrad. Oss byriar a øllum Tijmum froomum ad vera/Ef vier viliu bæde i Dag og alla Tijma oss vid Guds Nimstod hugga/og stadfesta i vorum Hiortum/ad lata ecke vora Samvitsku bijta oss fyrer vor Lijfs nadar Saker / so leinge sem þad vor Andardrattur er i oss (g)/ og ecke lata af voru froomu Lijferne. Hvernenn sem vier hofum hiingad til vered / kann oss ecke

(f) 2. Reg. 12. v. 1. (g) Job. 27. v. 3.

ecke ad hiaalpa/nema vier og eitnest þaß Tijma/ a hvoriium vier nu lisum/ alltijd froomer sieum ; Og sw sijdarsta Stund dæme oss ecke/ epter þvi sem umlided er/ helldur epter þvi sem vier verdũ þa a oss kömner aß Gude fundner. Epter þvi sem vier føllum þa / epter þvi munum vier og sijdar uppstanda. Jsrael og Guds Zion haßa leinge aß Fiandmonunum underþrickt vered/ og þad rettlyysslega / vegna þess þau haßa soo leinge læted Gud sin fullast Mæler þeirra Synda. Neßde þad ecke vered maklegt / ad vier sialßer heßdum eitnest funded nockud til þessa? og vier vegna vorra Synda heßdum aß Oßsooknurum Guds Christne slegner og særder vered/med þvi vor Syn da-Saar eru soo illa lucktande fyrer DRottne. Sijka vel heßur Gud þo ecke straßad oss sem hina adra. Gud heßur ecke upphøggved oss / eñ sijdur upprickt oss med Rootum. Eß vier vidurkieñ um þetta Lannglundar Gied DRottens/ og lætum aß ad giora leingur hid Vonda /

da/ mun hans Hond ecke strappa oss til Leingdar/ heldur munu vier odlast langvarande Hialp af hans Hende/ og pad sem oss hefur leinge plagad/ mun snarlega Enda hafa. Hverneñ ma Brwd kaups Folked syrgia/ so leinge sem Brwd gumeñ er med þvi (h) ? Gud er vissulega med oss. Vier vilium hallda honum/ so hañ hverfe fra oss/ nte voru Lande burtoske med sijna Myskunseme / og allra sijst wr vorum Hiortum: So mun hañ epter vort Langvarande Bænar Hroop / fyrer allar vorar Hormungar hier a Jordune/ giefa oss eilifañ Frid og Fognud a Himnum.

(h) Matth. 9. v. 15.

XXV. Umþeinking Af ENDERNUM.

1. Sam. 2. v 8.

Ender Veralldareñar tilheyrer DRottne. Aller

ALLer Hluter hafa eitt ENda/ fyrer utañ Gud sialfañ / sem hverke hefur Upphaf nie ENder. Sa seinaste Ender Mañeskiuñar/er Daudeñ: J hañ kastar oss Edle vorrar Syndsamlegrar Natturu / og vorer Misgiorningar. Daude og Synd eru Tvÿburar / sem Andskoteñ hefur gieted. Og Syndeñ er sa mikle Mordinge / er Daudañ hefur iñleidt i Heimeñ/ So deyder Daudeñ einga Mañeskiu nema med sialfrar heñar Vopnum / þvi hañ stiñur alltijd Syndena i oss / so sem siñ Brodd: Þar fyrer ma sw Synduga Mañeskia deya fyrer siña Misgiorda saker (a)/ þviad Verdlaun Syndareñar er Daudeñ (b). Vort Holld er eitt forfengelegt Dupt/sem ad Endalokunum hlÿtur ad verda ad þvi / af hveriu þad hefur teked vered : Þess vegna hefur Mañeskiañ siñ tilsettañ Tÿma / Heñar Manada Tala er hia þier/ DRotteñ. Þu hefur sett eitt Takmark /

(a) Ezech. 18. v. 20. (b) Rom. 6. v. 23.

mark/ yþer þad kiemst han ecke (c). J woote Daudanum/gietum vier ecke hlýft oss med Skyllde edur Bryniu. Daudeñ fer ecke ad Mañvirdingum. Alexander Kongur yþervañ mikeñ Hluta Heims sins. En þesse Kongur/Daudeñ/yþer vinnur alla. Sa trwe Guds Þioon Moises/sa dyþr tyde Absalon/sa sterke Samson/sa Madur epter Guds Hiarta David/ og sa froome Job/ haþa aller hloted i Daudanum þeirra Ender ad haþa. Achithophels Klookinde/ Alexandri Hoþmoodur/ Rijkdoomur Crœsus/ Speke Salomonis / heþur aþ Daudanum vered ad ongvu oktud. Ollum þessum heþur hañ Kollvarpad. Þegar vor Ender kiemur / kañ eingeñ añañ ad leisa: Og eingeñ Konst / nie gott Lijkamans Sidþerde kañ oss þa ad hiælpa: Þa yþergieþur oss oll vor Nattúrleg Prijde/ oll Holldsins Velgeingne / oll aliileg Skickan / og vier hlioотum þa ad yþergieþa þeirra Vinskap er oss haþa hier

J 4 fyrer

(c) Job. 14. v. 5.

fyrer elskad. Allar Coronur / Kongs Tigner / Gimsteinar / Gull og Silfur / Kvifiur og Born er i Daudanum yfergiefed. Audæfe vara ecke æfenlega og Coronann blyfur ecke æ og jafnann (d) / hvi þessa Heims Frydleike forgeingur (e) / og þad er allt samann Hiegoome (f) og mꝋg lyke Herlide Pharaonis / sem lifde allt a eirne Stundu / enn var allt daudt a annare og druknad i þvi Rauda Hafe. Þad sem vier reidum oss mest uppa / verdur oss opt ad Endalikenne / sem Absolons Mul-Asne / er hliop med hann i Neyd og Fꝍr Daudans (g). Tyka vel bryttur Manneskiann Heilann / og giᴏr er sier marga Mædu / Veiker Lykamann / giᴏrer sier Andvokur / viller syna Þanka / opfyller Samvitskuñe / niᴅurfleyp- er sier i stoorar Umsorganer / og leider syna eigenn Saal i Hættu / þegar Madurenn lætur sig dreyma til þess / ad hanns Lucka verde Stadfꝋst / sem þo / nær Endereñ

(d) Prov. 27. v. 24. (e) 1. Cor. 7. v. 31. (f) Eccl. 2. v. 11. (g) 2. Sam. 18. v. 9.

derer kiemur/ eins og Silke-Ormarner/ deyr i ſijnu Erfide/ og tekur pa Enda/ Edur og hans Lucka ſkilur vid han/mad- ur en han ſialfur vidſkilur / þegar hun forgeingur fyrr en han. Þegar ſa Rijke Bonde var Gladvær i ſijnu Ohoofe/ vard hans Sal a epterkomande Nootk fra honum heimtud. Nebucadneſar ſpatzerade a ſijnu Konunglegu Slote i Babilon : En a ſamre Stundu/heyrde han Raust af Himne/ So hliodande: Þitt Kongs Rijke ſkal i burt fra þier takaſt (h). A næſt fyrerfarandi Deige atte Job mørg Þuſund Fiar/og ſtoor ofnur Giæde : En ſtrax a þeim epter- komande/ var hans Eign ecke meire en ein Skiel/ med hverre hn ſkoof ſin hruu ma Lijkama. So fegurſta Aſka endaſt opt med Omſialegre Elle: Latum oſſ til Hugar koma / hvada Ender vier munum eiga fyrer Høndum/ og til hoff- lijkrar Eilijfdar vi er hølldum i vorum Lijfernis Framgange. Epter Ender

(h) Dan. 4. v. 31.

allra Klukustund / er ein eilijf Nott/ edur eilijfur Dagur: Eilijf Pijna/edur eilijfur Fognudur: Eilijft Lijf/ eda eilijfur Daude: Eilijft Himnarijke / eda eilijft Helvijte. Ef ad vier hofum Hræsnis laust trwad/snwed oss til Guds/og fyrer honum sundurrifed vor Hiortu/og med vorre Sælu gleded oss honum olldungis/ Þa erum vier ordner nijar Skiepnur i Christo (i). Ef vier lætum ecke Synd ena drottna i vorum Hiortum/og setium þar ecke ist þan Afgud / sem Christum rekur þar af Stoole: Ef vier erum Krossfester Verolldenne/og holldum ecke framar vid hana/nie hennar Hiegooma/ Þa er allt noogu vel: Þa mun vor Ender verda Dijrdarsamlegur/ og Vppbyrian tilkomande Eilijfdar Farsæl. Latum vora Samvitsku predika fyrer oss/og rannsakrum oss vid vor Hiortu (k) / og athugum vora Vegu (l). Reinum oss sialfa / hvert vier erum i Trwnne (m).

(i) 2. Cor. 5. v. 17. (k) Psalm. 4. v. 5. (l) Hagg. 1. v. 5. (m) 2. Cor. 13. v. 5.

Kazpkostum i Gudrækelegu Lïþzerne ad framganga / allt til Enda (n). Og þo Gud læte oss margar Hørmungar ad Hendum koma / mun hñ vissulega giefa þeim þañ Enda / ad vier faaum stadest / og mun svo vor Polenmæde stadfost blijfa allt til Enda (o). Polenmæde og Von lætur alldrei til Skamar verda. ENder þessa Dags er snart komen / Lætum oss Enda hañ med Ydran og Yfzerboot fyrer umlidnar Synder. Og kostum Kapps m / ad Enda svo alla vora Daga / og þa mun Gud a allre vorre Mædu / Eymdum og Hørmungum Loksins giøra eirn farsælañ ENDer / hvers hoñs Nead unne oss ollum i JEsu Nafne / A M E N.

(n) Matth. 10. v. 22. (o) Jac. 1. v. 4.

XXVI. Umþeinking Ap UPPRJSUNNE.

1. Tessa.

1. Tessa. 4. v. 16. 17.

Hiner Daudu i Christo munu fyrst upp aptur rijsa / Eptera vier sem lifum og epter blijfum / verdum lijka uppnumder med þeim sømu.

ALLAR Skiepnur Enda sitt Hlaup/Lijka eirneñ Mañeskiañ / Po er. pad ecke allt wte fyrer heñe / þegar hun skilur hier vid. Epter Daudañ / er heñar VPPrisa: Eñ hvert pad sie mögulegt/ og kuñe ad skie / verdur Eptersparn af Mañlegre Skynseme / og Gudlauser Nyrduleisingiar / med Saducæis hafa neitad Vpprisuñe (a): Eñ þeirra Van trw gietur ecke giort Gud̃s Trw ad einu: Hverneñ kuñum vier þa ad bevijsa Vpprisu Framlideña? Pad sem Trwna alleina aħrærer / þarf eingrar Ve-vortis

(a) Act. 23.

vortis Bevþsingar med : Samt kuña Meñ hier til ein edur ößur Rek ad leida aþ sialpre Natturune. Veturen kañ ad sijna oss þetta/a hvörium Sæded deyr/ og lyþnar þo aptur ad Vorenu. Svolurnar / epter þvi þeir Lærdu hallda/ og hafa skriþad / nær almeñelega/ liggia i Dÿe / edur sem þær være daudar a Vetrar-Tijmanum : A Voreñ koma þær aptur / og læta siñ fagra Sumar-Saung/ sem nÿlega Endurlifnadar/aþ sier heyra/og so sem predika med þessu/ Mönnunum aþ þettra Endurnyan i Vpprisune. Sw besta Bevþsing hier til/ stendur skriþud hia Esaiam Spamañe / þar Guds Ande fyrer hañ a þeñañ Hatt talar uñ þvilijkt Epne. Þijner hinu Daudu munu lifa/ og med-ur Lijkomum Vpprijsa/Esa. 26. v. 19. Gud hefur (seiger Postuleñ Paulus) uppvaked DRotteñ / og so mun hañ oss Vppvekia fyrer siñ Krapt/ 1. Cor. 6. v. 14. Item/þad verdur nidursæd For-geingelegt / Eñ mun Vpprijsa Ofor-

geinge

geingelegt/ 1. Cor. 15. v. 42. Enn hvernen kann þetta ad ske? Jeg medkienne/ad eg skil þad ecke: Enn er þo alldungis Oþarfur umm þad: Og þad vil eg læta vera mijna Vmmsorg/ ad þegar eg epter minn Dauda uppriis/ Forgange eg ecke. Enn hverninn kunne þier og eg þetta ad giöra? þad kann audvelldlega ad takast/ ef vier Vpprijsum af Syndunum/ medan vier hier lifum/og mootstøndum ecke Guds Anda / sem oss upplijser / þvi þa munu þau Eilijfu Myrkur aungva Makt yfer oss hafa. Svefnenn er Brooder Daudans: Enn so ad annar þessara Brædra fyrerfare ecke hinum / skal eg alldrei ganga svo til Svefns/ad eg hugse ecke umm ad læta hveria Noott vera mier sem Jmind Daudans/og minn Svefn predika mier af epterkomande Vpprisu: Soo ef eg stend ecke upp aptur til þessa Lijfs / ad eg verde þa fundenn aptur i eilijfu Lijfe. Mijn Sæng skal vera mier/ sem mijn Grøf: J hana vil eg mig alldrei leggia / so ad

eg

eg hreinse mig ei og verde helgadur fyr-
er riettta Trw og Ydran. Pad er brattur
Vegur / sem liggur upp i Himenefi.
Med eina þwnga Byrde komast Meñ
forvelidlega Vppa-moote. Allar Hollds
Vellystingar skal eg skilia vid mig og
leggia þær af a Jordune / ædur eñ eg
dey/svo ad eg med Lyst og Fognude kuñe
ad wenda mÿna Reisu / og komast til
Himensins / og ad Pwnge miña Synda
hindre mig ecke i miñe heilogu Vpp-
risu. Eñ eg spyr / Vpprÿsa ecke
eirneñ þeir Ogudlegu? Sañarlega all-
er Meñ. Eñ Vantrwader koma ecke
i Himnarÿke. Pwnge þeirra Illgior-
da/ hvern þeir hafa i Daudanum bored
med sier wr Verolldeñe / dregur þa
sem ein Blÿ-Sacka til Helvÿtis. Lat-
um þa vera/svo leinge þeim er þess aud-
ed i Verolldeñe: Eñ vier/ sem a JE-
sum trwum/huggum oss vid vora Vpp-
risu. Sw Hettañ i Jsrael kañ ecke ad
liwga. Hañ sem hefur Valld a Lÿfe
og Dauda/hefur lofad Vpprisu þeirra
Daudu.

Daudu. Laatum Hollðlega Skynseme hvætta hier i moote þad hun vill / og hvad hun kañ ecke ad skilia: Þad er Obrygdañlegt / sem sialfur Gud seiger. Eg vil giefa miñ Anda i ydur / so ad þier skulud verda lifande. Eg tala þad/ og giore þad eirneñ/ seiger Drottenn (b). Gud er Sañleikureñ. Ord Sañleikañs hlioota ad uppfillast. Ef þau uppfillast ecke / fylger þad a epter / ad Gud mætte reynast Osañordur / eda ecke Almattugur : Eñ hvertveggia af þessu er Omøgulegt. Nu vor Gud hefur heited oss / sem þig elskum / fullkomnum Føgnude/ og þeim/ er þig foragta full- komnu Straffe. Gud er mattugur alla Hlute Yfergnæfanlegar ad giøra/ helldur eñ vier bidium/edur skilium (c). Laatum oss þar fyrer ecke um vora Upp- risu villa Vanmatt Hollðlegrar Skyn- seme / helldur styrkia Sañleiks Krapt Guds/sem er Almattugur. Hvar fyr- er erum vier ordner ad christnum Møñ- um ?

(b) Ezech. 37. v. 14. (c) Eph. 3. v. 20.

umſ Saṁarlega ecke þeſſ vegna/ad vier hoþum hier alldrey Jardneſka Luckn og Farſælld : Nana haþa og Ogudleger Skalkar og Skelmerar : Eñ heyred og læred / hver ad ſie Von-Chriſteña Manna/ ſem er þeſſe/ad vier epter ſtund lega Eymd og Sorg / odlumſt eilijþaṅ Fognud og Fullſælu Sælar og Lijkama a Nimnum. J þeirre Von ſagde Job fulltrwa : Eg veit ad miñ Endurlauſn are liþer/ og haṅ mun mig hier epter aþ Jorduñe uppvekia / og eg mun ſijdar meir umſgieþaſt med þeſſu mijnu Hor-unde / og mun ſia Gud i mijnu Holldo / Cap. 19. v. 25. ſeq. Hugged ydur hier vid aller Riett-trwader. Lijka ſem eiñ ſterkur Vindur feiker Fiodrunum og Reiknum upp i Lopted/ So mun ſa lijþ-ande Ande ſem framgeingur aþ JEſu Muñe/ Dupt vors Hollds a eþſta Dei-ge fœra til ſijn i Himeneñ / ſo ad vier verdum þar med honum Eilijþlega. Sæled þar fyrer vel til/ ad þier Deyed a Ormum JEſu Chriſti / ſo mun JEſ-

us aptur uppvekia ydur/ z med sier heim
færa i sitt eilijfa Dyrdar Ryke/ Amen.

XXVII. Umþeinking
Ap
EILIFFDENNE.

Esa. 40. v. 28.

Drotten sa eilijfe Gud
verdur hverke þreittur nie
moodur.

Time og Eilijfd eru sierdeilis-
lega adgreind med þessu / ad
þegar Tijmen Endast / tekur
Eilijfdeñ vid. Eilijfdeñ er
Borgun Gudhrædslunar / eñ Strapp
Ogudleglegleikans. A Tijmanum eig-
um vier ad tilreida oss/so ad vier verdum
svo sem vier viljum vera i Eilijfdenñe a
oss komner. Mier nær þvi ophyddur /
þegar eg yfervega þau hrædelegu Ord
vors Endurlausnara / er hañ talade:

Fared

Fared fra mier Bolvader / i eilijfaft Elld / sem fyrerbwen er Dioflenum og hans Einglum (a) / so sem Gud hefde þa allareidu vered setstur a sin Doom-Stool / ad Vtskurda / hvad hrædelega Pijnu þeir Ogudlegu og Fordæmdu ætte fyrer Hondum. Heloftis Pijna er Omwisseigianleg / og Eilijfdeñ giorer hana fullkomna og ævarande. O Eilijfd! O Eilijfd! Hvad hrædeleg ertu þeim Fordæmdu? Þa hafa þeir eckt eilijft Hwngur / Oendanlegañ Þorsta / Obærelega Fijlu fyrer Nosunum. Þeirra Augu eru þa an Aflaats gratande / þa gnijsta þeir sijnum Toñum eilijflega / þa sloknar alldrei sa Helvijtisske Elldur / Myrkureñ ofbiooda / Ormarner naga. Sa Andar-Blasturen DRottens mun upptendra þa Fordæmdu / lijka sem Brenesteins Læk (b) / og þa mun DRotteñ sijna a þeim þa Ognarlegu Makt sijnar Grimdar Reide. O hvad hrædelegt mun allt þetta verda?

(a) Matth. 25. v. 41. (b) Esa. 30. v. 33.

Eñ þo giøreſt þad allt eñ hrædelegra vegna Eilijfdareñar er alldrei pryttur. Ormarner deya ecke / Eilldureñ ſloknar alldrei / aller Fordæmder eru fyrer Gude eilijflega ein Andſkygd. Þo vier kyñum ad telia øll Pijſlarvætte i Verølldeñe / allar Tyrañaña Opfooknerr/ þad er ſem ecke neitt ad reikna i moote Eilijfdeñe. David breitte hrædelega vid Borgena Rabba / og heñar Iñbyggiara/ þegar hañ hafde þa yfferuñed/ lagde hañ þa under Iarn-Sog/ z Ploog og Iarn-Fleiga/ og breñde þa i Tijgul-Ofne (c). Nero liet bræda Lijkama fra Christnu ufañ med Bike / og ſetia ſo Elld a þa uṁ Søturnar þegar myrkt var orded / ſo þeir ſkyllde i Daudanum vera ſ̄ Lampar edur Lioosberarar a Strætunum. Sa Tyrañe Phalaris / liet giøra eitn Kopar-Uxa/og breñde i høn um Meñena til Øſku: Eñ hvad er allt þetta ad reikna i moote þṁ eilijfu Kvøl um ? þviad þa er ſa Hefndar-Dagur Drottenis

(c) 2. Sam. 12. v. ult.

DRottens / og Ared Endurgialldſins ad heſna (d) / Dagur Grimdarenar / Dagur Myrmungar og Eymda / Dagur Storms og Vindar / Dagur Myrk-urs z Diũu / Dagur Skya z Þoku (e) / Þa munu hiner Fordæmdu ſeigia til Fiallaña og Biargaña / falled yfer oſſ / og hylied oſſ / fyrer Auglite þeſſ ſem a Stoolnum ſitur / og fyrer Reide Lambſins / þvad hiñ mikle Dagur hañs Reide er komeñ / og hver fær ſtadeſt? (f). So kiemur Guds Reide yfer þa Fordæmdu / og varer yfer þeim ad Eilijfu. O vei þeim / ſem ad kaſta fra ſier Orde DROTTens. O Eilijfd / þegar eg þeinke um̃ þ / ad þr Ogudlegu hafe eing vañ Tijma / epter þeñañ ſtundlega Tijma / verd eg nær þvi Siñulaus af Hrædſlu. Eilijfdareñar Vpphaf / er heñar Ender / Heñar Ender er Vpphafed. O ad þeir Ogudlegu væru Vijſer / og villdu a medañ þeir hafa Tijmañ / lijta til

(d) Eſa. 34. v. 8. (e) Zophon. 1. v. 15. (f) Apoc. 6. v. 16.

til Helvijtis / so ad þeir kiße i Eilijfde enne helvijtiskar Kvaler ad umflija. Enn so hrædeleg sem Eilijfdenn er þeim Fordæmdu/ so Gledeleg er hun þeim Utvoldu og Riettlætiudu. Þeir Endurkeyptu DRottens munu apturkoma / og til Zions koma med Fagnadar Kiæte. Eilijf Glede mun vera yfer þeirra Hofdum / Glede og Fognud munu þeir hondla/ og Hrygd og Sorg mun hlioota burt ad vijkia (g)/ Þeir verda flutter i Abrahams Skaut (h)/ i þa himnesku Paradijs (i)/ J eilijft Rijke vors DRottens og Lausnara JEsu Christi (k). Hver kann ad utmala þad eilijfa Lijf ? Hver kann ad fiñna Ord til þess ad tala verduglega um þessa Eilijfdarennar Sælu. Þad sem Madur kann ecke ad begrijpa / kann hann ecke helldur ad utstala. Ei hefur Auga sied/ og eige Eyra heyrt/ og ecke i nockurs Mañs Hiarta komed / hvad Gud

hefur

(g) Esa. 35. v. 10. (h) Luc. 16. v. 22. (i) Luc. 23. v. 43. (k) 2. Pet. 1. v. 11.

heþur fyrerbwed þeim/ er hañ elſka (l). Sælu og eilijfa Full-Nægd/ heþur hver Sal i Nimnarijke. Allt hvad þu villt haþa/ fær þu þar. Ecke neitt/ ſem þig ſkadar/ ſnerter þig þar. Er pad ecke Sæla ad ſiaa Gud Auglite til Auglitis? Jardneſkra Konga Magt og Vegſemd/ kañ ad verda wtmæalud/ eñ alldrei Dijrd og Vegſemd Nimnarijkis. Heimkijñ ed er Dijrdarlegt/ Viſtarveran er þar hiaa Gude. Þar er Lijf an Dauda/ Aſka an Elle/ Heilbrygde an Siwkdooms/ Nogld an Erþidis/ Fognudur an Sorgar/ Fridur an Styrialldar/ Lioos an Myrkurs/ Fullnægia fyrer utañ nockurn Skort. Hvar kañ nockurt ſo Dijrdarlegt Samþielag ad vera/ ſem þar/ hvar ed Gud Fodur/ Son og heilagañ Anda er ad ſiaa Auglite til Auglitis/ Hvar Cherubim og Seraphim / og aller heilager Utvalder eru ſamañkomner. J Helvijte er Angiſt og Kvala-Hroop: J Nimnarijke er Fagnadar z Glede Saungur.

K 4

(l) Cor. 2. v. 9.

gur. Aller sijngia þar / Æra / Prijs og Dijrd sie Gude og Lambenu / og þetta hid sama varer æn Leida og Langse-me Eilijflega. Være nockur ENder a þeirre Himneskru Sælu / þa være hun ecke svo mikels aktande : Eñ hefiar Fögnudur er Eilijfur. Tareñ / sem Gud afþerrar þar / væta alldrei fram-ar Kiñarnar. Þeir Riettlætu munu lioma sem Sool i Rijke Fødurs þeirra/ ad eilijfu (m). So læted nu/ þier Børn/ þess allra hæsta Guds/ Jhugan epter-komande eilijfrar Sælu / adskilia ydar Hiartu vid Verølldena : Gleymed þvi/ sem til Baka er/og draged ydur ad þvi/ sem fyrer er. Skunded ad þvi uppsetta Takmarke / Epter þvi Hnosse / hvert fram̄helldur þeirre Himneskre Kallan Guds i Christo JEsu (n). O HErra JESu / Vier vilium þoleñmooder og Fagnande bera hier vorn Kross epter þier/med þvi vier vitum ad þu ert reidu-bweñ i Himnenum ad afhenda oss þar i

hafis

(m) Matth. 13. v. 43. (n) Phil. 3. v. 13. 14.

hans Stad Coronu Dyrdarefiar. Gud veite oss øllum ad vier faum ad skoda hans Andlit i Riettlæte / nær vier uppvøknum epter Imind IE-
su Christi/ Honum sie Heid-
ur og Dyrd/ ad eilijfu/
A M E N.

Stutt

Stutt Vmþeinking þessa þall valtta Lijfs/ og Ihugan epterkomande Sælu.

J Psalm-Vijsu samanteken̄/ Af Herra Steine Jonssyne / Byskupe Hoola Stiftis.

Med Toon / Pa lïñer hier myn / etc.

1.

Akna myn Saal/ og vird fyrer þier/ hvad valltur er Lijfsins Bloome/ Frægd z Dyrd Mañsins feangt er / þo fagurt um̄ Stund hier lioome/ Metord / Vysdoom ur / Magt og Fie / Mælsnille good og Frydleike/ lijdur burt/ lijkast Hlioome.

2.

Hvar af villtu þier hrooßa þa? Hvar af kantu þig stæra/ þu Molld og Aska? Minst þar a / Mekt oll / og Stundleg Æra / Leitar i burt þa Lijfed þver / þu leggur þad ei i Grof med þier / þoott villder þeangad færa.

3. Hvad

3.

Hvad kañ þig skoda Nepd og Valld/ Heims Tign og allur Soome./ Þa fyrer þyn Brot skallt greida Gialld./ Gude a epsta Doome : Veralldleg Magt er protin þa / þessa / myn Sæl i Tyma gæ / þeink um̃ ad þar ad kome.

4.

Epter Daudañ er Doom̃sins Tyd / Daudeñ er Laun Syndaña/ Dapurlegt hepur Daudañs Stryd/dreigeft til allra Maña/ Eñ so þu Dauda frelsist fræ/ plÿ til DRottens og ad þier gæ / Jdetastu Illverkaña.

5.

Græt þyna Synd og giæt ad þvi / Gud þa Mañeñ skapade/ Dyrdar Seis hvañ sette i / Siñe Mynd begæpade / Allskonar Vegsemd a sier bar/ til eilyps Lyps hañ giordur var / Þo ad hañ þvi tapade.

6.

Sorgande mættu Sæl myn nu/ sræ epter

epter Misser slijkum/ Riettlætis Skiw∘
da rænt ertu/ Ranglætis vapeñ Fliijkū/
Helgun og Lijþ þier hvarþ i frá/ hvat
kastu Boot a þessu fá ? Nim Gude
Giæsku Rijkum.

7.

DRottens vill ecke Dauda Mañs/
Daudañ Satan ïñleidde/ Myund/
Svikræde og Illska hañs/ allt Mañkyn
Lijþe sneidde/ Daudeñ til allra diarþur
fer/ deþa um̄ siider hliodum vier/ Gio lld
þaug oss Syndeñ greidde.

8.

Daudeñ þo orkar ecke meir/ Athug∘
um Sæl mijn þetta/ Eñ ad giora þitt
Lijk ad Leir/ og Lijþenu burt ad sletta/
Myndeñ Daudeñ ecke nær/ Myndeñ him
DROTTne Hvijldet fær/ Hond vill
hañ hefie rietta.

9.

I þeirre DROTTens/ Astar
Hond/ Ander Riettlætra byggia/ Lau∘
far vid Harm z Holldsins Bønd/ Heims
Vellyst

Vellyst øngva þiggia / þar kiemur eck-
ert Angur nær / Eingeñ Pijna þar sner
ter þær / Hvad kañ ost þar ad hryggia ?

10.

Heyr nu/mijn Sæl/og hygg ad þvi/
Heims af Astrijdu lwed / Hondunum
DROTTens er þier i / Eilijf Hug-
svølun bwed / Millum blessadra Han-
da hans / a Hormunum þijnum verdur
Stans / og Grætur i Glede snwed.

11.

Þo ad i Heime Hiartad mitt / Hvør-
skins Piningar lijde / Eg veit þvi seir-
na verdur fridt / Vijst þvi eg eckert kvij-
de / Himneske Fader Hondeñ þijn /
Hrygdar Tæreñ af Augum mijn / af-
þerrar øll uñ sijder.

12.

Vr þisse Hende eingeñ fær / Mijd
mijna burtu slited / JEsu Blood-Fadme
bijr hun nær / Brwdguma siñ fær lited /
Hana þadañ ei hrekia kañ / Heimur /
nie nockur Veralldar Mañ / Medur
Bakmælum bited.

13.

O hvad sæl ertu Saal mijn þa / Er sijkast þu Bwstad hlijtur / Jardnesku Nreyse horþest fraa / Himneskrar Dijrdar nijtur? Augsijn Guds sier aan Enda þar / Endalaus Þrijde Vegsemdar / ad þier um̃ Eilijfd lijtur.

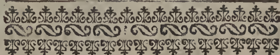
14.

Verku þvi glød mijn sæla Saal / Sorg laat þig ongva beigia / Fagne nu Hiarta / Hugur / Mæl / Hier er Stund ein ad þreya / Deyddur Sigrade Daudans Lijf / DROTTEn̄ JESus vort rietta Lijf / Abate er oss ad deya.

15.

Sijng þvi Fagnande Saala mijn / Siaa / hvar er Daudans Skeyte? Hel-vijte nu er Hroosun þijn / Horþest ad øllu Leite / Daudenn svelgdur i Sigur er / Sæll HErra JESV Dijrd sie þier / Sem oss Sigurenn veiter / AMEN.

o§o

ManadaSaun
GBR

Doct. Ioh. Olearii, Ur Pyskú a Islendsku wtsettur
Af
Mag: Steine Jonssyne/
Sup. Hol. St.

I. Psalmur i Jñgaungu IANUARII.

Toon/ Een Gud Skapare allra sz.

I.
SAung Nyan hezium Saala myn/
Sie Gude Lof fyrer Myskun syn/
Skyne mier DRottens Nad hyn
Ny/ Nytt Ared so par blessest i.

2.
Nackar nu Sool a Himnenum/ Neid
rum

rum vier Gud med Loþgiørdum/ Sorg-
ligu Myrkre svipkunst vier / so ad vort
Hiarta Gladvært er.

3.

Siertu mitt Ljoos sierhvøria Tijd /
Sool Riettlætesins føgur og blijd / snw
mijnu Siñe og Saal ad þier/ so Lijfsins
Geyslar kvikne i mier.

4.

Gieþ Areed nijtt sie Gledelegt mier /
Gieþ nijtt Hiarta sem Christinum ber /
Gieþ Anda nijañ ødlist eg/ ad hañ mier
vijse a Lijfsins Veg.

5.

Gieþ þu mier sañа Gudrækne/Gieþ
mier Kiærleik og Astseme/ Heilbrygde /
Glede/ Giæsku og Raad/ Gott allt veit-
er þitt Hiælpar Raad.

6.

Svo ad þijn Raad og Saklleike/ sier
hvørn Dags Morgun ferst mier sie /
Laat mig ei Verkum Myrkra med/ miñ
Gud/þitt styggia Astar-Gied.

7.

Byrg

Byrg þu þitt Andlit ei fyrer mier / Æ þitt Nadar-Lioos skyne hier / Lat mig sia Dyrdar-Lioos þitt þar/ og lofa þig so til Eilyfdar. 8.

Sie þier Gud Fader swngest Dyrd/ Sie þier miñ JEsu Lofgiord skyrd / Sie þier Huggarest Heilage ; Heidur med Vegsemd eilyfre.

II. Psalmur i Jñgaungu FEBRUARII.

Toon/ Minstu O Madur a miñ Deyd.

Gvde sie Lof/ Von gieft oss nij / Gióruñst oss snart fra Vetre frij/ Nu leinger Dageñ Noott styttir/ nu lydur Vetur/ Regnin vier.

Nu kiemur til vor Nadar Tijd/ Nu gieft oss Huggun Christnum Lijd/ Fyrer þa Pijn er Frelsarest leid/ frij verdum vier af allre Neyd.

Burt þier sem gleymed Glede Tijd / Gud miñ/ mitt Hiarta þier tilreid / So ad eg ætijd þioone þier/ og þig lofe medañ Eilyfd er.

Sie þier Gud Fad'r sungeñ Dyrd/ etc.

III. Psalmur i Jñgaungu MARTII.

Toon / JEsu Frelsare Foolks a Jørd.

Dyrd sie Gude Jafndægurt er/ DRottest oss øllum Glede lier/ Sooleñ byrt vender Vet-

var Mætt/ Vored oss þærest aptur brætt.

Alldin sem Vetuzen wt af sloo / og hvad fyrer hans Kulda doo / Lifnar nu grænt og giørest frjtt/ Gledur oss aptur Vorid njtt.

Gud min jafnan mijn Glede sie / Gief / eg Tymann ei misbrwke/ Sie burt fra Christnum Sorg ꝛ Strijd/ Sootter ꝛ Mein um þessa Tijd.

Enn þegar Dagur Doomsins skijn/ DRotten giefþ Fögnud Saalu mijn / ad eg fra Daudum uppstadinn/ Inngange i Dijrdar Lioomann þinn.

Sie hier Gud Fader sungenn Dijrd/ etc.

IV. Psalmur i Inngaungu APRILIS.

Toon/ Allfagurt Lioos oss byrtest brætt.

GOde sie Lof fyrer gooda Tijd / Giefst nu Mönnunum Huggun blijd/ Sumar Fuglarner syngia tijdt/ sierhvört Bloomstrid er Lauf um prijdt.

O DRottenn skioorna Ondu mijn/ öll so ad hverfe Synd og Pijn/ Gief mier hier Heilsu/ Glede ꝛ Nææd/ gief sijdar ellijft Hiælpar Rææd.

Ef slijkt er hier i Heime ad sæ/ hvad mun a efsta Deige fa/ Guds Paradijs þar alprijdd er/ Eilijfur Lystegardur mier?

Sie hier Gud Fader sungenn Dijrd/ etc.

V. Psalmur i Inngaungu MAII.

Toon / Dagur og Lioos þu Drottenn ert.

NOf sie hier DRottenn/ Liwfa Tijd/ Lijsgafnu sierhvört Skiepnann vid/ Bloomgast nu allt

og þer sitt Groos/blijdur er Majus øllum oss.

Græn er nu Jørd og Grøsiñ smæ / Gledure sig Fuglen̄ hvør sem mæ / Peir vekia Saal og Siñed mitt / Ad syngia miñ DRottin̄ Loph ed þitt.

Gief þu DRottin̄ Længdægurs Lioos / Luckusamt meige verda oss/eins og Bloomstur iñ þølna þltoott / Fallvallt er Lyf / vær deyʒ um Skioott.

DRottin̄ vertu myn Vnan ein / øll hvørþe burtu Soott og Mein / Vend þu þræ oss Ovedra Hryd / Veit oss blessada Sumar-Tijd..

Længer Dagar og Lioosa Noott / Lyfleg Jørden̄ og Bloomstrid gott/Vpp vekia mig og miña æ / Ad mun jeg øll Verk þyn nijud siæ.

Pegar Vor eilijft uppbyriast/ Ond og Lyf kame samteingiast/ Hef þu mig upp i Himna Rañ / Heiløgum Einglum samlijkañ.

Sie þier Gud Fader sungen̄ Dyrd/ etc.

VI. Psalmur i Jñgaungu IUNII.

Toon/ Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord.

GVDe sie Lof/ Sool geingur hædst/Gud er vor Hiartans Vnan stædst / Noottin̄ sem Dagur Byrtu ber / Blijdlegu Sumre þøgnum vier.

Aull nu Jørden̄ albloomgud er / øllum Møñum þol þagna ber / Gud miñ alldrei þyn Glæska dvijn/Gledur þu allar Skiepnur þyn.

Hiartad mitt Tilreid HErra miñ/ so hugʒ sie eg um Nædar Tyman̄ þiñ / Pier til Dyrdʒ

ar / sem þocknast best / þad lat mig stunda allra mest.

So sem Sool hædst a Himne er / Hædstu Lofgiörd skal vanda þier/ Grandar oss Heim sins Grimd og Pra / Gief þu Rooseme Him- num a.

Afvend þu Sorg og Eymda Skur / O DRottenn Gud vor Hialpar Mur / Gief Heilsu / Frid og Glede hier / Gief oss Eilijfa Dyrd hia þier.

Sie þier Gud Fader sungenn Dyrd/ etc.

VII. Psalmur i Jnngaungu IULII.

Toon / Mooder Guds og Meyann skiær.

HOenskteru Tymenn komenn er / Kiært Lof DRottne þvi syngium vier / Nu hefur Blessud HErrans Hönd / med hödskiftr Ar- vöxtum fyllt vor Lönd.

Hægur Vindblær oss hefur nært / Hitinn so gat oss ei fortært / Enn lijser DRottens Ast- seme/ Avöxtum sinar Goodgyrne.

Fra eilijfum Bruna og Andar/Pijn / O Gud bevara Saalu mijn/ Hörmungana þa Hit enn skiær/ Hiartad mitt DRottenn Endurnær.

Fra Voda/Ellde og Vatnsins Neyd/Vern- da mig Gud og illum Deyd/og giegnum Daud ans Ogn og Pijn / Innleidtu mig i Dyrd til þijn.

Sie þier Gud Fader sungenn Dyrd/ etc.

VIII. Psalmur i Jnngaungu

Au-

AUGUSTI.

Toon / Nu kom Heidens Hialpar Rad/etc.

HIteñ breñande a burt er/ Afstreme DRott | ens hroosar sier/ Avøxtur Trianña og All | din þeyd/ øll þullkomnast uñ þessa Tyd.

Gud veiter Næring Giæde og Frid/ Gledst Mañeskiañ hañs Myskun vid/ Hvad er Mad utañ goode Gud/ Þu giefur oss þvilykt Lan og Aud ?

Lættu mitt Hiarta/Huga og Gied/HErra Gud/Lan þitt nægiast med/ og ad myn Hønd eins Aurlæt sie / og þu vid mig lætur i Tie.

O Gud veit mier ad Aundeñ myn / Æ sie þacklæt vid Myskun þyn / Lucka og giøre vallt Lan þitt hier/ Leide til þyn og Beng de mier.

Fyrst Giæska þyn og Goodgyrne / Glede so miøg a Jørduñe / Æ hvad mun Lyþed elg lyþt þa / Ooteskyrande Føgnud tia ?

Sie þier Gud Fader sungeñ Dyrd / etc.

IX. Psalmur i Iñgaungu SEPTEMBRIS.

Med Hymna Lag.

HÆdst Loþ og Dyrd þier HErra sie/ Hauss Tymeñ gledur Meñ og Fie / dyr Engla Hatyd allnær er / Arsins Frioodsseme kioottum vier.

Eins laungur Dagur er og Noott/ Alldine Jardar Bølna skioott/ þad oss til Nota þiena kañ/ þiggur aþ DRottene sierhvøgt Mañ.

HErra Gud veit mier Hauste med / Heilbrygde / Frid og Packlætt Sied / gief hier eg nioote Giæsku þyn / og gled þar um Eylyþd Saalu myn.

Sie þier Gud Fader sungen Dyrd/ etc.

X. Psalmur i Jñgaungu OCTOBRIS.

Toon/ Skaparen Stiarna HErra hreirn.

HErdrum vier DRotten / Huga Mans / hreffer en Blessan Sloos og Lands/Grøs og Alldin Jörd gaf og bar / geimast þaug oss til Næringar.

O DRotten geym þu Aundu myn/ad eg ei gleyme Myskun þyn / med Oþacklæte og Oþoope/ Ande þin sie min Leidtoge.

Hier halla Blód af hvørlu Tre / Hroopa-Þad eg Daudlegur sie/ Veit Gud ad eg sie vidþuxen/ so verda meige eg Sælhoolpen.

Vergylldan Glansa vallan ber/ Vegsemd a Himnum stadpøst er / Eilyþt er þad þar giefzur Gud/ Gief þu mier DRotten þan Føgnud.

Sie þier Gud Fader sungen Dyrd/ etc.

XI. Psalmur i Jñgaungu NOVEMBRIS.

Toon/ JEsu Endurlausnen vor.

GVd Tyd sem DRotten synum gaf/ Sumar Ervide ad hvylast af / Nalgast oss : hønum Heidur sie/ Hlyþd og Blessan sem leet i te.

D

O hvad ryk er þyn Astsemd þo/ off sem ad gieþur Frid og Roo/og allt hvad off Naudsyn er ad bær/ Allein þu blessar Stoora og Smær.

Miøg stytter Dag enn myrkvar Nott/miøg lijdur Tymenn burtu fliott/ þu DRottenn veit ad heimkin vier/þad Eilyþdenn þyrer Høndū er.

Giet þu off Farsælld Frid og Roo/ þyll upp med Blessan Land og Stoo/Lat off þacklata lifa hier/ og Loþgiørd ellyþa syngia þier.

Sie þier Gud Fader sungenn Dyrd/ etc.

XII. Psalmur i Jñgaungu DECEMBRIS.

Toon / Oþann aþ Himnum/ etc.

LEingsta Nott hefst i Heimenum/ Heidrum DRottenn og Vegsømum/ Snart aptur Dag sins leingest Lioos / Lioos Heimsins JEsus/ Fadest off.

Vier eigum hvørn Dag Von þar a / Vel mun Skamdeigen Enda fa / Lioos Dagsins styttet Langnættid/ legst jafnann Auke Dagenn vid.

Nu kiemur Lijfsins Lioos til vor/ lioomy er unn Heimenn Glede stoor/ Frelsarenn JEsus/ fœgnum vier/ Fœddur aþ Mey off gieþenn er.

O JEsu þu ert Lyfsins Lioos/leid Sorg ar Myrkrin burt fra off/ Gledie vor Hiørtu i hvørre þyn/Himneska Nadar Byrtann þyn.

Siertu

Stiernu myns Hiarta saña Lyst/ Sool Rettlætis / sem oss bæddist / Upplys og nær þu Sinne og Saal/ So eg ei hrape i Ogtis Bæl.

Myrkraña Verkum vyk þu mier / vel so med Dygd eg hlyde þier/ alldrei kolne Ástiñ sw/ Alldrei læt slokna myna Trw.

Og þa hid gamla endast Ar/ Eins sie JEsus myn Hugguñ klaar / Gled þu med Heilsu og Heillum mig / So hier og um̃ Eilyfd lofe eg þig.

Sie þier Gud Fader sungeñ Dyrd / Sie þier miñ JESU Lofgiørd skyrd / Sie þier Huggareñ Heilage / Heidur med Vegsemd Eilyfre.

